

ఋషి చింతనకే సాన్నిధ్యమే

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో

దేవస్య ధీమహి ధియోయోన ప్రచోదయాత్

జై గురుదేవ్

ఋషి చింతన సాన్నిధ్యంలో

(అఖండజ్యోతి 1940 - 1966 నుంచి సంకలనం)

వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, యుగ ఋషి పం. శ్రీరామశర్మ ఆచార్య

మరియు వందనీయ మాత భగవతీ దేవీశర్మ

ప్రకాశకులు

యుగనిర్మాణ యోజన,

గాయత్రీ తపోభూమి, మధుర - 281003

ప్రథమ ముద్రణ : 1-6-2001 గాయత్రీ జయంతి

అనువాదం : వూటుకూరి సత్యనారాయణ గుప్త బి.యస్.సి. బియిడి.

లే! ధైర్యం చెయ్యి

అడ్డంకులూ, కష్టాలూ/మీ మేలు కోరేవి అని గుర్తుంచుకోండి. మీ శక్తులను సరైన విధంగా ఉపయోగించటం నేర్పడానికే వస్తాయి అవి. అవి మార్గంలోని కంటకాలను తొలగించటానికే వస్తాయి మీ జీవితాన్ని ఆనందమయం చేయటానికే వస్తాయి అవి. మార్గంలో అడ్డంకులను మాధుర్యాన్ని ఎదుర్కొనలేనివారు జీవితంలోని ఆనందాన్ని తెలుసుకోరు వారు జీవితం చవిచూడరు. గొప్పగొప్ప కష్టాలను ఎదుర్కొన్న వారే జీవన సారాన్ని ఆస్వాదించారు. వారే మహాత్ములు అయినారు. వారి జీవితమే జీవిత మని పిలువబడుతుంది.

లే! ఉదాసీనత విడిచిపెట్టు. ప్రభువు వైపు చూడు ఆయన జీవితానికి నిగ్గు. ఆయన నిన్ను ఈ ప్రపంచంలోకి నిరర్థకంగా పంపలేదు. ఆయన మీ కోసం పడ్డ శ్రమను సార్థకం చేయడం మీ కర్తవ్యం. మనం ప్రపంచంలో మన జీవితాన్ని హోమం చేసే వరకూ, ప్రపంచం మనకు దుఃఖమయంగా కనపడుతుంది. బలిదానం అయిన బీజం పైనే వృక్షం ఉద్భవిస్తుంది. పూలు, పండ్లు ఆ వృక్ష జీవితానికి సార్థక్యాన్ని సంతరిస్తాయి.

సదా సంతోషంగా ఉండు. కష్టాలను నవ్వు ముఖంతో ఎదుర్కో. ఆత్మ అన్నిటి కంటే బలమైనదనే సత్యాన్ని ధృఢంగా విశ్వసించు. ఈ విశ్వాసం ఈశ్వరీయ విశ్వాసం. ఈ విశ్వాసం ద్వారా మీరు అన్ని కష్టాలపై విజయాన్ని సాధిస్తారు. ఎలాంటి పిరికితనమూ మీ ముందు నిలువజాలదు. దీనివల్ల మీ బలం వృద్ధి అవుతుంది. ఇది మీ అంతరంగ శక్తులను అభివృద్ధి చేస్తుంది.

అఖండజ్యోతి - ఫిబ్రవరి 1940 పేజి.9

ఆనంద అన్వేషణ

ఆనందం కోసం వెతుకులాటలో దారి తప్పిన వ్యక్తి ప్రతి గుమ్మాన్ని తట్టుతూ తిరుగుతూ ఉంటాడు. చాలా డబ్బు సంపాదించాలి, బాగా ఆరోగ్యంగా ఉండాలి. రుచికరమైన భోజనం చెయ్యాలి. అందమైన బట్టలు ధరించాలి. పెద్ద ఇల్లూ, వాహనాలు ఉండాలి, నౌకర్లు ఉండాలి, కొడుకులతో, కూతుళ్లతో, బంధువులతో ఇల్లు నిండుగా ఉండాలి, ఉన్నత పదవి పొందాలి. సమాజంలో ప్రతిష్ఠ, కీర్తి లభించాలి. ఇవన్నీ మనిషి సంపాదిస్తాడు. వీటిని పొందనివారు వీటిని పొందటానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఇవన్నీ ఉన్నవారు మరింత పొందటానికి ప్రయత్నిస్తారు.

ఈ పైన వర్ణించిన విధంగా ఆనందం కోసం వెదకుతూ వెదకుతూ కాలం గడిచిపోయింది. కానీ, రాజహంసకు మంచు మాత్రమే దొరికింది. ముత్యమా? దానికోసం అసలు వెదకనే లేదు. మానస సరోవరం వైపు తిరగనే లేదు. చాలా దూరం ఎగిరే ధైర్యమే చెయ్యలేదు. దాన్ని ఇంకా చూద్దాం - అని మనసు అన్నది. కళ్లకు కనపడని మానవ సరోవరంలో ముత్యాలు దొరుకుతాయనే గ్యారంటీ ఏముంది? మరల మంచును చూసి రెక్కలు కదిలించింది. తిరిగి అదే క్రమం సాగుతూ ఉంది. మీరు వాటిలో వెదికారు. కొద్ద క్షణాలు దొరికాయి కూడా. కానీ, అవి మంచు బిందువులు కదా. అవి తక్షణమే భూమి మీద రాలి, దుమ్ములో కలిసిపోయాయి.

ఈ విధంగా నష్టమై పోతుందనే అనుమానంతో - మరింతగా కూడబెట్టాలనే ప్రేరణ కలుగుతూ ఉంటుంది. కానీ, నాశనమయే వస్తువులు నాశనమౌతూనే ఉంటాయి.

అఖండజ్యోతి - మార్చి 1940, 3వ పుట.

ముందు ఇచ్చి తర్వాత పుచ్చుకో

మహా పురుషులు తమ దగ్గరకు వచ్చే వారందరినీ ఎందుకు యాచిస్తారు - అనే ప్రశ్న పరిశీలించతగినది. ఆలోచించిన మీదట నాకు ఖచ్చితంగా అనిపించిందేమంటే - త్యాగం కంటే ప్రత్యక్షంగా, త్వరితంగా ఫలితాన్నిచ్చే ధర్మం మరొకటి లేదని. త్యాగం అనే గీటరాయి మనిషి యొక్క మంచి-చెడు రూపాన్ని ప్రపంచం ముందు నిలుపుతుంది. మనసులో పేరుకున్న కుసంస్కారాల వికారాల బరువు తేలికను దించుకోవడానికి త్యాగానికి మించిన సాధనమేదీ ఉండబోదు.

మీరు ప్రపంచం నుండి కొంత పొందాలనుకుంటే విద్య, బుద్ధి సంపాదించాలనుకుంటే - త్యాగం చెయ్యండి. మూట కొద్దిగా విప్పండి. ఈ వస్తువులు చాలా ఖరీదైనవి. చోరీ సొమ్ముల్లా ఊరకనే లభించవు. ఇవ్వండి. మీ దగ్గర ఉన్న డబ్బు, తిండి, విద్య, శ్రద్ధ, సదాచారం, భక్తి, ప్రేమ, సమయం, శరీరం - ఏదయినా ముక్త హస్తాలతో ప్రపంచానికివ్వండి. బదులుగా మీకు చాలా లభిస్తుంది. గౌతమ బుద్ధుడు రాజసింహాసనాన్ని త్యాగం చేశారు. మహాత్మాగాంధీ తన బారిష్టరువృత్తిని వదలివేశారు. వదిలిన దానికంటే వారు ఎక్కువే పొందారు. విశ్వకవి రవీంద్రనాథ టాగూరు ఒక కవితలో ఇలా అన్నారు - “అతను చేయి చాచి నన్ను అర్థించాడు. నేను నా జోలినుంచి ఒక చిన్న బియ్యపు గింజ అతనికిచ్చాను. సాయంత్రానికి నా జోలిలో చూస్తే- అతని కిచ్చినంతే బంగారపు గింజ ఉంది. నేను వలవల ఏడ్చాను. నా సర్వస్వాన్నీ నేను ఎందుకు

ఇచ్చివేయలేదు; ఇస్తే, బికారిని రాజుగా మారేవాణ్ణికదా, అని.

అఖంజ్యోతి మార్చి 1940 9వ పుట

ఉన్నతంగా ఉండాలి ఆశయాలు

మట్టిబొమ్మలు దొరికినంత తేలికగా బంగారం దొరకదు. మనసు పాపాలవైపు చాలా తేలికగా వెళ్లిపోతుంది. కాని, దానిని పుణ్య కార్యాలవైపు మరల్చటానికి చాలా శ్రమ పడవలసి వస్తుంది. నీరు పల్లంవైపు వేగంగా ప్రవహిస్తుంది. పై స్థలానికి చేర్చడానికి పంపులాంటి వాటిని ఉపయోగించవలసి వస్తుంది.

దురాలోచనలు, తామస సంకల్పాలు మనసుకు ఆహ్లాదం కలిగిస్తూ, మనసులో హత్తుకుపోతూ, తోడుగా తమదైన వినాశకర శక్తిని తెస్తాయి. స్వార్థంతో కూడిన నీచ భావనలను వైజ్ఞానిక విశ్లేషణ జరుపగా, అవి నలుపురంగు కత్తులవలె, తీక్షణమైన ఘాటైన ద్రవం వలె మండిస్తాయని తేలింది. వాటికి ఎక్కడైనా కొద్దిగా స్థానం దొరికితే- అవి తమ వంటి వాటిని తమవైపు లాక్కుంటాయి. భావాలు కూడా, భూమిలాంటి ఇతర తత్వాలవలె, ఆకర్షింపబడే ఆకర్షించే శక్తి కలిగి ఉంటాయి. ఆ విధంగా- భావనలను బలపరచే అదే ఆలోచన ఎగిరెగిరి ప్రోగవుతూ ఉంటాయి.

ఈ విషయం మంచి తరహా ఆలోచనలకూ వర్తిస్తుంది. అవి కూడా తమ తరహా భావాలను తమతోపాటు కలుపుకొని బహుకుటుంబీకులు కావడానికి వెనుకాడవు. తన మనసులో దురాలోచనలకు ఎక్కువ సేపు స్థానం కల్పించేవారు చింత, భయం, నిరాశల బారిన పడవలసివస్తుంది.

అఖంజ్యోతి ఏప్రిల్ 1940 10వ పుట

నీవు పూజిస్తున్నది దేవుణ్ణా, దెయ్యాన్నా

మనిషి తన శరీరాన్ని నేను అనుకుంటున్నాడు. అతను ఆత్మ వేరు, శరీరం వేరు అనే జన వాక్యాన్ని అతడు తప్పక విని ఉండవచ్చు కాని దానిమీద అతనికి విశ్వాసం ఉండకపోవచ్చు. శరీరాన్నే ఆత్మ అని మనమందరం నమ్మి ఉండకపోతే - ఈ భారతభూమి దురాచారాలకు కేంద్రం అయి ఉండేది కాదు. కృష్ణ భగవానుడు భగవద్గీతలో తన ఉపదేశం ప్రారంభిస్తూ అర్జునునికి ఈ దివ్య జ్ఞానాన్నే కలిగించాడు. “నీవు శరీరం కాదు” అని ఆత్మ స్వరూపం ఎలా విస్మరించబడిందో, అలా భగవంతుడు కూడా కనుమరుగు అయ్యాడు.

మనకు నలువైపులా ఘోర అజ్ఞానాంధకారం ఆవరించి ఉంది. ఆ చీకటిలో మరికొన్ని వస్తువులు మన చేతికి తగిలాయి. వీటిని భగవంతుడని అనుకొన్నాము. తాడును పాము అనుకొనే ఉదాహరణ ప్రసిద్ధమైనదే. తాడు పాములా ఉంటుంది. చీకటివల్ల బుద్ధి సరిగా పనిచేయదు. ఫలితంగా భ్రమ నిజమనిపిస్తుంది. పాముకు ప్రతినీధిగా తాడు బాగా పనిచేస్తుంది. ఈ గందరగోళంలో భగవంతుని స్థానంలో దెయ్యం తిష్టవేసింది. మనం దీనినే పూజిస్తున్నాము. ఆత్మ పంచభూతాలకంటే సూక్ష్మమైనది. ఈ పంచభూతాలతో నిర్మించబడిన శరీరం పంచభూతాల రసాన్ని అనుభవించగలుగుతుంది.

చేదూ, తీపీ ఆత్మ వరకు చేరవు. కేవలం ఇంద్రియాల సంతృప్తి - అసంతృప్తులను మన పరతృప్తిగా పరిగణించడం మాత్రమే ఇది.

అఖండజ్యోతి మే 1940 6 వ పుట

ఆత్మిక తృప్తికి ఆధారం

ప్రపంచంలోని ప్రముఖ దార్శనికుల ఉద్దేశం ప్రకారం - జీవుల సహజ కోరిక, అభిలాష ఆత్మోన్నతి. ప్రజలు భౌతిక సౌకర్యాలను, ఉపకరణాలను ప్రోగుచేస్తారు. ఇంద్రియ సుఖాలను అనుభవిస్తారు, కాని, సూక్ష్మదృష్టితో చూసినపుడు తెలిసేదేమంటే - ఈ పనులన్నీ ఆత్మికతృప్తి కోసం చేయబడుతున్నాయి. దృష్టి మసకబారడంవల్ల జనం నకిలీ వస్తువునే అసలు వస్తువని నిర్ణయించుకోవడం వేరే విషయం. మీరు చాలా కష్టపడి డబ్బు సంపాదించారు. కాని వివాహ సమయంలో దానిని చాలా ఉదారంగా ఖర్చు చేస్తారు. నేడు ఒక పైసా కోసం ప్రాణాలివ్వడానికి సిద్ధపడ్డారు. నేడు బంగారు నాణేలను ఎందుకు వృధా చేస్తున్నారు? ఎందుకంటే - నేడు మీరు ధనాన్ని కూడబెట్టటం కంటే దాన్ని ఖర్చు పెట్టడంలో ఎక్కువ సుఖం అనుభవిస్తున్నారు. దోపిడీ దొంగ ప్రాణాలోడ్డి తెచ్చిన ధనాన్ని సారా త్రాగడానికి ఎందుకు వృధా చేస్తున్నాడు? ఎందుకంటే- సారాయి త్రాగడంలోని ఆనందానికి డబ్బు కూడబెట్టటం కంటే ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇస్తాడు. అనారోగ్యంలో, ధర్మకార్యాలలో, ఇతర సందర్భాలలో చాలా డబ్బు ఖర్చవుతుంది. కానీ, మనిషి ఏమీ బాధపడడు. ఆ డబ్బు దొంగిలించబడితే మాత్రం అతను చాలా బాధ పడతాడు. ఈ ఉదాహరణల ద్వారా ఒక విషయం తెలుస్తోంది. అమూల్యమైన తన జీవితాన్ని ధన సంపాదనలో ఖర్చు చేస్తూ వచ్చిన వ్యక్తి ఒకసారి ఆ జీవిత రసాన్ని ఎంత నిర్లక్ష్యంగా వృధా చేస్తాడు. ఇలా ఎందుకవుతుందంటే - అటువంటి ఖర్చయ్యే పనులలోనే మనిషి ఎక్కువ ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాడు.

భగవద్గీతలోని కర్మయోగం

ప్రతివ్యక్తి ప్రపంచంలోనికి ఏదో ఒక ప్రత్యేక ఆశయంతో వస్తాడు. అది అతనికి జన్మతః వచ్చిన స్వభావం కావచ్చును. ఆ ప్రత్యేక ఆశయాన్ని సాధిస్తూ, స్వభావాన్ని అనుసరించి కర్మవేయడంలో అతను సమర్థుడౌతాడు. ఇందుకు విరుద్ధంగా పనిచేసే స్వేచ్ఛ అతడికి లేదు. ఉదాహరణకు అర్జునుణ్ణి తీసుకుందాము. భూభారాన్ని తగ్గించే ఆశయంతో అతడు జన్మించాడు. ఆ కార్యానికి అతడు అధీనుడు. అతను ఈ పనిచేయక తప్పదు. భగవంతుడు సమస్త ప్రాణుల హృదయాలలో ఉంటూ వాటిని నడిపిస్తూంటాడు. మన శరీరంలోని రక్తబిందువులన్నీ ఆయా స్థలాలలో ఉండక తప్పదు. మనశక్తి వాటిలో ఉన్నదంటారు. మనం వాటిని నడుపుతూ ఉంటామని అంటారు. కాని అవి వాటి స్థానాలలోనే ఉంటూ, వాటి పనులలో స్వేచ్ఛ కలిగి ఉంటాయి. ఇదేవిధంగా - భగవంతుని ద్వారా నియమింపబడిన స్థానంలో ఉంటూ, ప్రపంచంలోకి మనం వచ్చిన ప్రత్యేక ఆశయాన్ని నెరవేర్చుతూ- మనం ఇతర చర్యలలో స్వేచ్ఛ కలిగిఉంటాము. ఇదే మనిషికి ఉన్న కర్మ స్వాతంత్ర్యం. ఇందువలనే భగవంతుడు “కర్మణ్యేవాధికారస్తే”- అని అన్నాడు. కేవలం కర్మ చేయడానికే ఉంది మన కధికారము. స్వభావాన్ని మార్చడంలోనికి గాని భగవంతుడు ఇచ్చిన స్థానాన్ని మార్చడానికి కాని అధికారం లేదు మనకు.

“మాఫలేషు కదాచన” ఫలితంలో నీకు అధికారం ఎన్నడూ లేదు. అందువల్ల- కర్మకు ఫలితం ఇది, అది అని ఆలోచించి కర్మ చేసేవాడికి ఎల్లప్పుడు దుఃఖమే లభిస్తుంది.

ఇది మూర్ఖత్వం

ఏదైనా పనిని ప్రారంభించనందువల్ల మనిషి పనిచేయని స్థితిలోని ఆనందాన్ని పొందలేడు. శరీరం పనిచేయకపోతే ఏం లాభం? బంధ మోక్షాలకు కారణం మనసు. మనసును నిష్క్రియం చేయాలి. మనసు యొక్క నిష్క్రియత్వం అంటే- కర్మలో, కర్మఫలంలో ఆసక్తి లేకపోవడమే.

సోమరిగా కూర్చోనకు. ఫలితం మీద నీకు ఏ అధికారమూ లేదు. వ్యాపారం చేయడంవల్ల ఫలితం లభిస్తుంది. కాని అది ఖచ్చితం కాదు. ఫలితం లభించినప్పటికీ- అది ప్రారంభం వలన జరిగింది, వ్యాపారం దానికి కారణం కాదు అని అనుకుంటూ, వ్యాపారమే చేయటం మానరాదు. కర్మ చేయటం నీ కర్తవ్యం కనుక, నీవు పని

చేయవలసిందే ఎందుకంటే - నీవు పనిచేయకుండా ఉండలేవు. పని చేయవలసిందే.

“న కశ్చిత్ క్షణమపి జాతు తిష్ఠత్యం కర్మ కృత్ ।

కార్యతే హ్యవశః కర్మ సర్వః ప్రకృతి జైగుణైః ॥

పుట్టిన ప్రతి ప్రాణి ఒక్క క్షణం కూడా పనిచేయకుండా ఉండలేదు. ప్రకృతిలోని సహజ గుణాల వల్ల తప్పనిసరిగా ఆ గుణాల ద్వారా అతని చేత పని చేయించబడుతుంది. అందరూ ఇలా ప్రతిక్షణం పని చేస్తూనే ఉంటారు. ఇంద్రియాలను నియంత్రించి మనం పనికి విముఖంగా ఉండగలిగినా, మనసు మాత్రం అంగీకరించకుండా బహిర్గత మౌతూనే ఉంటుంది. మరి ఈ విధంగా ఇంద్రియాలను పని చేయించకుండా ఉండటం కూడా మంచిది కాదు. కర్మేంద్రియాలను కర్మలనుంచి అడ్డగించి, మనసుద్వారా విషయ వాంఛల గురించి ఆలోచించే వాడిని మూర్ఖుడు అనవచ్చు.

అఖండజ్యోతి ఆగష్టు 1940 16వ పుట

ఆత్మ శక్తి వికాసం

మానవ జీవితం యొక్క ముఖ్య ఆశయం ఆత్మిక శక్తులను వికసించేసుకోవటమే. ఈ మానవ శరీరం ధరించి తన ఆత్మిక శక్తులను వికసించేసుకొనని ప్రాణి తన ఆత్మకు దగ్గరగా చేరని ప్రాణి ఈ ప్రపంచంలో శాంతిని పొందదు, పరలోకంలో సుఖంగా ఉండలేదు. అందువల్ల - నిజమైన శాంతిని పొందాలని, తన జీవితం సుఖంగా ఉండాలి అని కోరుకునే మనిషి తన ఆత్మిక శక్తులను అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. కారణం - మన ఆత్మయే శాంతి సుఖాల భాండాగారం. ప్రాపంచిక విషయాలలో సుఖాన్ని అన్వేషించడం మన పొరపాటు. ప్రాపంచిక విషయాలలో సుఖం ఎక్కడ ఉన్నది? చైతన్యము లేనివి జడ పదార్థాలలో సుఖం ఎక్కడ ఉన్నది? సుఖం అనేది చైతన్యం యొక్క గుణం, జడపదార్థం యొక్క గుణం కాదు. అటువంటపుడు జడ పదార్థం మనకు సుఖం ఎలా ఇస్తుంది? క్షణ భంగురమైన వస్తువు మనకు శాశ్వత శాంతిని ఎలా ఇస్తుంది? బాలుడైన నచికేతుడు చెప్పినట్లు ప్రపంచంలోని విషయ భోగాలు “రేపటి వరకు ఉండనివి” వాటి నుండి సుఖం లభించదు. పైగా- వాటి వల్ల మన ఇంద్రియాల వేగం, సామర్థ్యం నాశనం అవుతాయి.

ప్రాపంచిక విషయాలలో ఏదో కొద్ది సుఖముందనే భావన ఉందంటే- అది ఆత్మదే కాని ఆ జడ పదార్థాలది కాదు. మనం మన ఆత్మ యొక్క సుఖాన్నే ప్రాపంచిక సుఖం అనుకొని వాటి చుట్టూనే తిరుగుతూ ఉంటాము.

నిజమైన ధర్మాత్ముడెవరు?

నిజమైన ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తి హృదయంలో ప్రేమ, నిజాయితీ, సత్యం, ఉదారత, దయ, శ్రద్ధ, భక్తి ఉత్సాహం అనే భావాలు ఉత్పన్నమౌతాయి. ఇవన్నీ ఆత్మ యొక్క సహజ గుణాలు. ఇవే మనిషిలో మౌలిక శక్తులు. జీవిత సమస్తం వీటితో పూర్తిగా ప్రభావితం అయ్యేంతవరకు ఈ శక్తులను పొందటానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉండాలి. ఏ వ్యక్తిలో ఈ శక్తులున్నాయో, అతనే ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తి. ఈ శక్తులు ఆధారంగా అతను పరమాత్మను కలువగలుగుతాడు.

భగవంతుని మీద భక్తి ఏదో ఒక మతానికి కాని, కర్మకాండకు కాని పరిమితం కాదు. అది ఆత్మ లోతులలో ఉంటుంది.

కేవలం ఈశ్వరా, ఈశ్వరా అని పారాయణ చేసేవాడు ధర్మాత్ముడు కాలేడు. పరమాత్మ ఆదేశాలను అనుసరించేవాడే, ఆయన చెప్పిన మార్గంలో నడిచే వాడే ధర్మాత్ముడౌతాడు. పరమాత్మ ఆదేశాలను విని వాటిని ఆచరించే వారు ధన్యులు.

ఆంతరిక జ్ఞానం ద్వారం తెరువబడి ఉంటుంది. విశుద్ధ హృదయం కలవారు ధన్యులు; వారే పరమాత్మను దర్శించగలరు. ఈ దర్శనంలోని ఆనందాన్ని ఎవరు వర్ణించగలరు?

అఖండజ్యోతి జనవరి 1941 మొదటి పుట

భగవంతుని మాయ

తనకేమీ తెలియదని తెలిసీ, తెలుసునని చెప్పేవాడు అబద్ధం చెపుతున్నాడు. కొంతే తెలుసునని తెలిసి అంతా తెలుసునని చెప్పే వాడికి వాస్తవంగా ఏమీ తెలియదు. కారణమేమంటే- పూర్తిగా తెలుసుకోవటం నిజానికి అసాధ్యం.

ఏమీ తెలియదని తెలిసి ఏమీ తెలియదని చెప్పేవాడు నిజం చెపుతున్నాడు. కొంతే తెలుసునని తెలిసి ఏమీ తెలియదని చెప్పేవానికి కొద్దిగా తెలుసు కాని అది అసంపూర్ణం. ఇది కూడా భగవంతుని మాయయే.

తనకు తెలుసునని తెలిసినవాడికి తెలియదని కూడా తెలిసిన వాడికి, అలాగే చెప్పేవాడికి ఇతరుల కంటే ఎక్కువ తెలుసు. కాని తనకు తెలుసునని, తెలియదని తెలిసినవాడు ఆ కారణంగా మౌనంగా ఉంటాడు. ఎవరితోనూ ఏమీ చెప్పడు. నిజానికి-

అతనికి చాలా తెలుసు. ఇంత తెలిసీ- భగవంతుని ప్రేమలో అన్నీ మరచిపోయేవాడు, భగవంతునిలో లీనమై పోయేవాడు ధన్యుడు.

తెలిసి కూడా మర్చిపోయిన వాడే సంపూర్ణంగా తెలిసినవాడు, భక్తుడైనవాడు, అసన్యప్రేమికుడు. అతను ఇప్పుడు ఏం చెప్పగలడు? అతనివద్ద చెప్పటానికేమీ లేదు. అతనిలో ద్వైదీభావమే ఉండదు. ఇప్పుడు ఎవరు చెప్పాలి, ఎవరితో చెప్పాలి, చెప్పే చోటేది? ఇదే భగవంతుని మాయ.

అఖండజ్యోతి : జనవరి 1941, 14పుట

కర్తవ్యపాలన

హృదయం ఏయే పనులు చేయడానికి అంగీకరిస్తుందో ఆ పనులను చేయటమే మన కర్తవ్యం, మన ధర్మం. ఏయే పనులు చేయడానికి హృదయం సమ్మతించదో అవి చేయరాదు. కారణం: అది అధర్మం, అకర్తవ్యం.

తన కర్తవ్యాన్ని సరైన రీతిలో నిభాయించే సదాచారి ఎటువంటి కష్టాన్నీ సహించవలసిన పని ఉండదు. ఎందుకంటే- అతను భగవంతుని ఆదేశానుసారం పనిచేస్తాడు. అందువల్లన భగవంతుడు అతనిపై ఎల్లప్పుడూ దయాదృష్టిని ప్రసరిస్తాడు. బైటినుంచి చూసినపుడు సదాచారి నిర్ధనుడుగా, కష్టజీవిగా కనిపిస్తాడు. కాని అది నిజంకాదు. సదాచారిలో అసాధారణ దైవీ శక్తులుంటాయి. అటువంటి దైవీశక్తులున్న మనిషికి కష్టాలెక్కడివి? సదాచారి నిర్ధనుడు కాజాలదు.

నిజం చెప్పాలంటే - అసలు ఖజానా సదాచారి వద్దనే ఉంటుంది. ఆ ఖజానా ఎప్పుడూ ఖాళీ కాదు. ఖర్చు పెట్టేకొలదీ అది పెరుగుతుంది. సదాచారిలోని భావాలను గుర్తు చేసుకుంటేనే ఆత్మకు శాంతి, చల్లదనం లభిస్తాయి. తమ శత్రువులు తమను ఎప్పుడు నాశనం చేస్తారోనని దుష్టులకు ఎప్పుడూ భయం ఉంటుంది కాని సదాచారికి ఇటువంటి భయాలెక్కడివి? అక్కడ మిత్రుడూ లేడూ, శత్రువూ లేడు. అతనికి ప్రపంచమంతా ఒక్కటే.

ప్రాణులు ఈ జగత్తులో మంచి మంచి పనులు చేస్తూ చివరకు పరమమోక్షం పొందాలన్నది భగవంతుని కోరిక.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1941, 24పుట

దృష్టికోణాన్ని మార్చుకోండి

మన కష్టాలు మనకు పర్వతాలలా దుర్భేద్యాలుగా, సింహాలలా భయంకరంగా, చీకటిలా భయావహంగా కనిపిస్తాయి. కాని నిజానికి ఇవన్నీ ఏమీ కావు. భ్రమలు మాత్రమే, వీటికి భయపడవలసిన పనిలేదు.

ప్రతిసారీ నాకు అపజయం కలుగుతున్నదని ఎప్పుడూ బాధపడకు, చింతించకు. కారణమేమంటే- కాలం అనంతమైనది. పలుమార్లు ప్రయత్నం చేయి. ముందుకు అడుగువేయి. నిరంతరం నీ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తూ ఉండు. నీ ఒక్కొక్క అడుగుగా విజయం వైపు పయనిస్తున్నది. ఈ రోజు కాకపోతే రేపు నీవు విజయదశాతావు. ఎందుకంటే- కర్తవ్య ఫలితం ఖచ్చితంగా విజయమే.

సహాయం కొరకు ఇతరుల ముందు ప్రాధేయపడకు. ఎందుకంటే- నిజానికి నీకు సహాయం చేసే శక్తి ఎవరికీ లేదు.

నీకు వచ్చిన కష్టానికి ఇతరులను నిందించకు. ఎందుకంటే- నిజానికి ఇతరులెవరూ నీకు కష్టం కలిగించలేరు. నీకు మిత్రుడవు, శత్రువువు స్వయంగా నీవే. నీ ముందున్న మంచి, చెడులన్నీ నీవు సృష్టించుకున్నవే. నీ దృష్టి కోణాన్ని మార్చుకుంటే- మరుక్షణమే ఈ భయం అనే భూతం అంతరిక్షంలోకి అంతర్ధానం అయిపోతుంది.

జన్మ - జన్మాంతరాల సుసంస్కారాలు ఏకమైనప్పుడు మనిషి భగవంతుణ్ణి పొందడానికై అంకితభావంతో ప్రయత్నాన్ని ప్రారంభిస్తాడు.

అఖండజ్యోతి : మార్చి, 1941, 14 పుట.

హృదయం లోపల సంతృప్తి

ఎప్పుడైనా ఏదైనా దుర్బలనల వలన మనసు ఖిన్నమైతే, నిరాశల మేఘాలు నలువైపుల నుండి కమ్ముకుంటుంటే, అపజయాలు కారణంగా చిత్తం దుఃఖంతో ఉంటే, భవిష్యత్తు భయానకమై మన ముందుంటే, బుద్ధి కింకర్తవ్యా ఏమూడమై ఉంటే- దారితప్పి అటూ, ఇటూ తిరుగవద్దు. ఆ గుంటనక్కను చూడు. వేటకుక్కలు చుట్టుముట్టినప్పుడు, అది పరుగెత్తి గుహలోకి వెళ్లి తృప్తిగా నిశ్చసిస్తుంది.

ఇటువంటి విషయ సమయంలో చిత్తాన్ని అటూ ఇటూ పోనివ్వకు. నీ హృదయ మందిరంలోకి ప్రవేశించు. బయట ఉన్న అన్ని విషయాలను మర్చిపో. పాప తాపాలను ద్వారం వద్దనే విడిచివేసి లోపలికి ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు - మెడను విరిచేటంత ఒక పెద్ద

భారం దిగిపోయినట్లు, శరీరం చాలా తేలికయినట్లు, దూది పింజలా తేలికయినట్లు అనిపిస్తుంది. గ్రీష్మ తాపంతో ఆపసోపాలు పడే మనిషికి మంచుతో నిండిన గది దొరికినట్లు- హృదయమందిరంలో శాంతి లభిస్తుంది. కొద్దిసేపటిలోనే ఆనందపు విశ్రాంతి లభిస్తుంది.

హృదయంలోని ఈ సాత్విక స్థానాన్నే బ్రహ్మలోకం అనీ, గోలోకం అనీ అంటారు. ఎందుకంటే- ఇందులో పవిత్రత, ప్రకాశం, శాంతి స్థిరపడి ఉంటాయి. పరమాత్మ సుఖం పొందటానికి మనకు స్వర్గ సోపానాలను ఇచ్చాడుకాని, అజ్ఞానం వల్ల మానవుడు దానిని తెలుసుకోలేకపోతున్నాడు.

అఖండజ్యోతి : మార్చి, 1941, 5 పుట.

అంతర్ముఖత్వంలోనే శాంతి

మీ దృష్టిని బయటనుండి మరల్చి అంతర్ముఖం చేయాలి. అధ్యాత్మ మార్గాన్ని అవలంబించాలి. ప్రపంచంలో అటూ ఇటూ తిరిగే ప్రాణి ఈ చల్లని వృక్షం క్రింద శాంతిని పొందగలడు.

బయట ఉన్న మాయారూప వస్తువుల భ్రమనుంచి వెలికివచ్చి అంతర్ముఖులవై, ఆత్మచింతన చేసినపుడు- మనం మన స్థానం నుండి చాలాదూరం వచ్చినట్లు తెలుస్తుంది. అవసరాలనేవి ఎప్పటికీ పూర్తి కావు. వాటని తృప్తి పరచటానికి ప్రయత్నించే కొలదీ అవి, నిప్పులో నెయ్యి వేసినట్లు, మరింతగా పెరుగుతూ ఉంటాయి. అందువల్ల ఈ నీడ వెంట పరుగెత్తే బదులు వాటికి వీపు చూపాలి. మనలోనే పెద్ద ఖజానా ఉన్నపుడు చిల్లర వెంట ఎందుకు పరుగెత్తాలి అని ఆలోచించాలి. అంతస్సులోనికి చూచినపుడు, పరమాత్మకు దగ్గరైనపుడు-సుఖం, శాంతుల అక్షయ భాండాగారపు తలుపు తాళం దొరుకుతుంది.

తన వాస్తవిక స్థితిని తెలుసుకుంటే, ఆత్మస్వరూపాన్ని తెలుసుకుంటే, ప్రపంచ స్వరూపపు నిజమైన జ్ఞానం కలిగితే- శాంతి అనే చల్లని ధార ప్రవహిస్తుంది. ఆ ధార ఒడ్డున అసంతృప్తి అనే జ్వాల మందదు. అపుడు అతడు ఎండమావిని విడిచిపెడతాడు. నిజమైన సంతృప్తి లభించడంతో- అతడి బాహ్య అవసరాలు బాగా తగ్గిపోతాయి. తక్కువ కోరేవాడికి ఎక్కువ లభిస్తే- అతడికి గొప్ప ఆనందం కలుగుతుంది. మరియు తక్కువ కోరుకునే వారికి ఎక్కువ లభిస్తుంది. ఆ విధంగా గొప్ప ఆనందం లభిస్తుంది.

అఖండజ్యోతి : మార్చి, 1941, 17 పుట.

అసత్యం వైపుకాదు, సత్యంవైపు

సత్యం! సత్యం!! సత్యం!!! ఆహా! ఎంత సుందర శబ్దం! ఉచ్చరిస్తేనే జిహ్వాకు శాంతి లభిస్తుంది. ఆలోచిస్తే మెదడు చల్లబడుతుంది. హృదయంగమం అయితే గుండెకు చల్లని అనుభూతి కలుగుతుంది. అబద్ధం అనే మాయాప్రపంచంలో చిక్కుకొని భగవంతుని రాజకుమారుడయిన మానవుడు మానవతనుండి భ్రష్టుడై పశువుగా మారాడు. సత్యాన్ని అవహేళన చేసిన శాపఫలాన్ని అనుభవిస్తున్నాడు.

భగవంతుడు సత్యం, ఆత్మ సత్యం భగవంతుని త్రిగుణాత్మకలీల సత్యం, సర్వత్రా సత్యమే వ్యాపిస్తోంది. జీవితంలోని క్షణ క్షణం యొక్క దాహం - 'సత్యం'. అఖిల సత్యతత్వంలో విహరిస్తూ అమృతాన్ని త్రాగడానికే ఉంది మన జీవితం. తన ప్రపంచంలో సత్యరూపమైన తోటలో విహరించి ఆనందం పొందటానికి భగవంతుడు దయతో మనలను పంపాడు. కాని మనల్ని మనమే పూర్తిగా మరచిపోతున్నాము. వాస్తవంగా ప్రపంచం ఏమీ కాదు. మన నీడయే ప్రపంచం అనే అద్దంలో ప్రతిబింబిస్తున్నది. సత్యం మనిషికి ఇలా ప్రేరణ ఇస్తోంది. నీ మనస్సును అంతర్ముఖం చేసుకో; నీ దృక్పథాన్ని మార్చుకో; నీ స్వరూపాన్నీ, ప్రపంచ స్వరూపాన్నీ గుర్తించు; నిన్ను నీవు ఆదర్శంగా మలచుకో; అంతే; అప్పుడు మొత్తం ప్రపంచం నీకు ఆదర్శంగా మారుతుంది. నీవు సత్యనిష్ఠ కలిగి ఉండు, ప్రపంచం నీతో కలిసి సత్యాన్ని ఆచరిస్తుంది. "అసతోమా సద్గమయ" అని శృతి అసత్యం వైపు చెప్పతోంది. అసత్యం వైపు కాక, సత్యంవైపు పయనించండి. ఇందులోనే మీకు శుభం కలుగుతుంది.

అఖండజ్యోతి : జనవరి, 1942, 1వ పుట.

సత్యపు వెలుగు

నేను ఈ ప్రపంచంలో చాలా వస్తువులను చూశాను, అనుభవించాను. కాని సత్యాన్ని మించిన వస్తువేదీ నాకు దొరకలేదు. ప్రపంచంలో పలు విధములైన ప్రకాశములున్నాయి. కాని మహా పురుషులు సత్యం యొక్క ప్రకాశాన్నే ప్రకాశం అంటారు. ఎన్నడూ అసత్య సంభాషణ చేయవద్దు - అనే ధర్మాన్ని మనిషి పాటిస్తూ ఉంటే, అతనికి ఇతర ధర్మాలను పాటించాల్సిన అవసరమేముంది? శరీరం నీటితో శుభ్రపడుతుంది. కాని మనసు యొక్క పవిత్రత సత్యం పలుకకపోతే నిలువదు. ఎవరి హృదయం సత్యంతో పవిత్రమౌతుందో, వారు ఇతరుల హృదయాలను శాసిస్తారు. సత్య పరాయణుడే శ్రేష్ఠమైన దాత, మహాతపస్వి. సిద్ధులు అతని కాళ్ల దగ్గరకు వస్తాయి. 'సత్యవాది' అనే కీర్తికంటె

ఒక గొప్ప పేరు ఏముంది?

మృదుభాషణ, హితకామన కలిగి ఉండుటయే సత్యం. ఇతరులకు హాని కలిగించే నిజంకంటే హితం కలిగించే అబద్ధం మంచిది. ఏ మాట చెప్పటానికి మనసు సంకోచిస్తుందో, ఏ మాట చెప్పటం అవసరమని అనుకుంటావో, ఏ మాటలో అబద్ధం గోచరిస్తుందో- ఆ మాట అనవద్దు. ఎందుకంటే- అబద్ధం చెప్పటం వల్ల నీ ఆత్మే నిన్ను శపిస్తుంది.

సత్యంపై స్థిరంగా ఉండు, న్యాయమైన పనులు చేయటానికి ఎప్పుడూ సిగ్గుపడవద్దు. ఏ మాట న్యాయమైనదని నీవు అనుకుంటావో, ఆ మాట మీదనే నిలబడు;

అఖండజ్యోతి : జనవరి, 1942, 29వ పుట.

ఇతరులపట్ల దయ చూపు

మహా పురుషుల వద్ద డబ్బు ఉండదు, దానిపై కోరికా ఉండదు. ఎందుకంటే- దయతో పొంగిపోరలే హృదయం వారికి ఉంటుంది- కుబేరుని ఖజానాలా. పేదవాడికి ఈ ప్రపంచంలో ఏ ఆధారమూ ఉండదని అంటారు. ఎవరి మనసులో దయ అనేది ఉండదో, వారికి పరలోకంలో ఏ ఆధారమూ లభించదనేది నిశ్చయం. దరిద్రుడు ఒకనాడు సంపన్నుడు కావచ్చు. కాని, హృదయంలో దయ లేనివాడు అడుక్కుంటూ తిరస్కారం పొందుతూ ఉంటాడు. సత్యాన్ని ఎవరు తెలుసుకొనగలరు? భగవంతుని దర్శనం ఎవరికి కలుగుతుంది? హృదయంలో దయ ఉన్న వానికే కలుగుతుంది. నిర్దయుడైన మనిషి వికలాంగుడు. అతను తనప్రక్కనే ఉన్న ఉత్తమోత్తమ పదార్థాలను సైతం తీసుకొనలేడు. ఓరి నిర్దయుడా నిలువు. ఇతరులను పీడించేముందు- నువ్వు పీడించబడినప్పుడు నీ పరిస్థితి ఏమవుతుందో ఆలోచించు. దయను వదలి, క్రూరత్వమార్గంలో ఫలితాన్ని జన్మజన్మాంతరాల వరకు కుళ్లి కుళ్లి అనుభవించవలసి వస్తుందని నాకు తెలియదా? ఈ ధరిత్రీమాత సాక్షిగా, నరకమాత పాపులకోసం మాత్రమే, దయాళువుల కోసం కాదు.

హృదయంలో దయ కలవారు అంధకారంలో కొట్టుమిట్టాడరు. కనుక- కళ్లున్నవాళ్ళంతా చూడండి. మీ మనసులో దయకు స్థానమివ్వండి. ఇతరులపట్ల దయతో వ్యవహరించండి.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1942, 13వ పుట.

తృప్త వదులుకో

కోరికలు తీరిన తరువాత కూడా సంతృప్తి కలుగదు. అంతేకాదు, మరింతగా పెరుగుతుంది. మనిషి అసంపూర్ణుడు అని అంటారు. కాని, తన కోరికలను వదిలివేస్తే, ఈ జీవితంలోనే అతను పరిపూర్ణుడు కాగలడు. తృప్తి అనే బంధం ఆత్మను జనన మరణాల మాయలో కట్టిపడవేస్తుంది. ప్రాపంచిక వస్తువుల మీద తృప్తి ఎల్లప్పుడూ సతాయిస్తుంటే, మనిషి భవబంధనాలను ఎలా దాటగలడు? రకరకాల కోరికలు ప్రాణిని బంధించి ఉంచినంతకాలం మనిషి ప్రపంచం చుట్టూ తిరుగుతూనే ఉంటాడు. ముక్తిని కోరే వారికే, సంపూర్ణ సత్యాన్ని వెతికే వారికి సర్వోత్తమమైన సాధనం- కోరికలను అదుపులో ఉంచుకోవడం. ఈ ప్రపంచంలో సంతృప్తిని మించిన ధనం లేదు. స్వర్గంలో సైతం దీనికి సమానమైన సంపద లేదు. ఎవని మనసులో కోరికలు గూడు కట్టుకొని ఉన్నాయో, వాడు చూడడానికి ఎంతో స్వేచ్ఛగా ఉన్నట్లు కనిపించినా, వాస్తవానికి ఒక ఖైదీ వంటి వాడు. ఎంత ధనవంతుడైనా- అతడు బికారి మాత్రమే. ప్రపంచంలో నీవు ఏదైనా శ్రేష్ఠమైన పని చేయదలచుకుంటే- తృప్తి నూ, కోరికలనూ విడిచిపెట్టడం తప్పనిసరి. పనిచేయి, నీ కర్తవ్యాన్ని పొరపడకు లాభిస్తుంది. కాని పొందటానికి వ్యాకుల పడేవాడు ఆపదలనే పర్వతాన్ని తలకెత్తు కోవలసి వస్తుంది.

అఖండజ్యోతి : మార్చి, 1942, 21వ పుట.

సత్యంగం మహిమ

కష్టాలలో నీకు సహాయపడేవారిని, చెడునుంచి రక్షించేవారిని నిరాశలో ఆశను నింపే శక్తి కలవారినీ ప్రేమపాత్రులను చేసుకోవడానికి నిరంతరం ప్రయత్నించు.

ముఖస్తుతి పరులనూ, భట్రాజులనూ చుట్టూ చేర్చుకోవడం తేలిక, స్వార్థసాధకులు నీ చుట్టూ చేరతారు క్షణంలో, కాని- కఠోర విమర్శ చేసేవాళ్లు, శ్రేష్ఠమైన సలహా ఇచ్చేవాళ్లు, చివాట్లు పెట్టగలిగే వాళ్లు, ఆపదలలో అప్రమత్తం చేయగలవాళ్లు దొరకటం చాలా కష్టం. రాజు, షాహుకార్ల స్నేహం చాలా విలువైనదని అనుకుంటారు కాని అన్నింటికంటే ఉత్తమమైనది మహాత్ములైన ధార్మికుల స్నేహం. మూలధనం లేనివాడు వ్యాపారి ఎలా అవుతాడు? నిజమైన మిత్రులు లేనివాడు విజ్ఞుడు ఎలా అవుతాడు? శ్రేష్ఠమిత్రులు లభించటం ఔన్నత్య సాధనలలో అమూల్యమైనది. ఎక్కువ మందితో శత్రుత్వం కలిగి ఉండటం మూర్ఖత్వమే అవుతుంది. దాన్ని మించిన మూర్ఖత్వం మంచి వ్యక్తుల స్నేహాన్ని వదులుకోవడం.

నిర్మలమైన బుద్ధి, శ్రమలో శ్రద్ధ మనిషిని మహానుభావునిగా చేస్తాయి. ఉత్తమమైన

గుణాలను సంపాదించటం ద్వారా అట్టడుగున ఉన్న వ్యక్తి గొప్పవాడు కాగలుగుతాడు. దుర్గుణాలవల్ల ఉన్నతవ్యక్తి దిగజారిపోతాడు. నిరంతర తత్పరత, మెలకువ, మరియు సమయం సదుపయోగం అనే లక్షణాలు చిన్నవారిని గొప్పవారుగా మార్చుతాయి. హీనులను కులహీనులుగా మార్చుతాయి.

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1942, 14వ పుట.

సత్య స్వరూపమైన ఆత్మ

ఆత్మకు సంబంధించిన వాస్తవాన్ని తెలుసుకోవడం అత్యంత ఆవశ్యకం. ఎందుకంటే- అది తెలియనిదే- జీవనయాత్ర యొక్క అసలు స్వరూపం గోచరించదు. ఏ ఆశయమూ స్థిరంగా ఉండదు; మనం పరిస్థితుల ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతూ ఉంటాము.

గొప్పవాళ్లుగా మారాలని కోరుకుంటే- మీ ఆత్మ యొక్క గొప్పదనాన్ని గుర్తించండి. ప్రపంచంలో గౌరవంగా జీవించాలని కోరుకుంటే- ఆత్మను గౌరవించండి. పరమాత్మతో ఆత్మను కలపదలచుకుంటే- మిమ్మల్ని మీరు బంధుత్వానికి అర్హులను చేసుకోండి.

మీ ఆత్మను పరమాత్మ బంధువర్గంలో చేర్చనంతవరకూ మీరు పరమాత్మ వరకూ చేరలేరు. నీచత్వం నుంచి ఉచ్చత్వంవైపు, తుచ్ఛత నుండి గొప్పతనం వైపు ప్రయాణించడానికి ఒకే ఒక ఉపాయం ఏమంటే- మీరు మీ ఆత్మను భగవంతుని అంశగా పరిగణించి దానికి పూర్తి గౌరవం ఇవ్వడం. గౌరవించడం. అంటే గర్వించడం కాదు; అహంకరించడం కాదు; ద్వేషించడంకాదు; పొగరుబోతుతనం కాదు; దుడుకుతనం కాదు; ఇతరులను కించపరచడం కాదు. గౌరవించడం అంటే- భగవంతుని అంశ మనలో ఉందని తెలుసుకొని దానిని పూజించి అర్పించటం; దాని ఆదేశాలను శ్రద్ధగా వినడం; పరమాత్మ ఆస్థానంలోకి వెళ్లి చేయదగిన శ్రేష్ట ఆచరణ జరపడం.

అఖండజ్యోతి : జూన్, 1942, 11వ పుట.

శాశ్వత సుఖం ఎక్కడ?

శారీరక, మానసిక సుఖాలకోసం మనం తరచు వెతుకుతూ తిరుగుతూ ఉంటాము. కాని అన్నిటికంటే ఉత్తమమైన ఆధ్యాత్మిక సుఖాన్ని గురించి ఆలోచించము. మనం చేసే పనులన్నిటిలో సుఖాన్ని పొందాలనే కోరిక దాగి ఉంటుంది. స్థూలదృష్టితో చూసేవారు బాహ్య వస్తువులలో సుఖాన్ని పొందాలని కోరుతారు. బాహ్యవస్తువులు సుఖాన్ని

ఇవ్వగలవా? ఈ జగత్తులో మనకు సుఖాన్ని ఇచ్చేవి బయట లేవు, లోపలే ఉన్నాయి. సుఖం కోసం బయట వెదకడం వృథా. హిందూ శాస్త్రాలు ప్రమాణీకరించిన దేమంటే- మనసు తత్వ నిర్ణయం యేనిదే బాహ్య జగత్తులోని సుఖాలను ఆశించలేము. ఇందువల్ల మనసు తత్వం తెలుసుకొని, దానిమీద పూర్తి అధికారం కలిగి ఉండటం అత్యంత ఆవశ్యకం. మనసును జయించటం ద్వారానే ప్రపంచాన్ని జయించగలం.

మనుష్యుని సుఖ, ఆనందాల గని లోపలనే ఉన్నది. దాని మెరుపు బైట కూడా కనపడుతుంది. కాని అది ఒక మెరుపు మాత్రమే. శాస్త్రం చెప్పినట్లు- నిజమైన సత్య వస్తువున బ్రహ్మను పరమాత్మను తెలుసుకోవాలంటే మనం చిత్తాన్ని కొద్దిసేపు స్థిరంగా ఉంచుకోవాలి. ఇది సాధన ధర్మంలోని అంతర్భాగం. ఇందువల్ల శాశ్వత సుఖాన్ని పొందటానికై మనం ధర్మాన్ని ఆశ్రయించాలి. వర్తమానంలోని క్షణిక సుఖాలకు బదులు భవిష్యత్తులో లభించే అక్షయ సుఖానికి మార్గాన్ని మనకు చూపిస్తుంది ధర్మం.

అఖండజ్యోతి : సెప్టెంబరు, 1942, 18వ పుట.

మంచి వ్యాపారం

మనిషి మరణిస్తాడు. అతని అలంకరణలు సామానులు, మేడలు, మిద్దెలు ముక్కలు ముక్కలై పోతాయి. కాని అతని కీర్తి మాత్రం యుగయుగాల వరకు జీవించి ఉంటుంది. తన సర్వస్వాన్ని ఇచ్చి కీర్తి సంపాదించడం చాలా మంచి వ్యాపారం. వానాకాలపు గడ్డి అమ్మి ఒక గట్టి ఇల్లు నిర్మించటం తెలివైన పని. జీవితంలో ఉజ్వలమైన కీర్తిని సంపాదించటంలో నిమగ్నమైన వారు మహాత్ములు. జీవితమంతా పొట్టనింపు కోవడంతోనే గడిపి చివరకు కుక్కచావు చచ్చే వారు పుట్టి ప్రయోజనం ఏముంది?

భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచన లేనివారు, స్వార్థ పరిధిని దాటి చూడలేనివారు- ఊపిరి పీల్చుతున్నా, తిని త్రాగుతున్నా, నడుస్తూ తిరుగుతూ కనిపిస్తున్నా- మృతులే. మూర్ఖులు డబ్బు సంపాదించి, నిలువచేసి, తరువాత తరంవాళ్ళు తిని ఆనందించాలనుకుంటారు. వారు తామే దానిని సత్కర్మలలో ఉపయోగిస్తే, అవి శ్రేష్ఠమైన భూమిలో మొలకెత్తి తమ నీడలో అసంఖ్యాక ప్రాణులకు నీడలిస్తే- ఎంత బాగుంటుంది!

లాభకర వస్తువులను విసిరివేసి హానికర వస్తువులను ప్రోగుచేసే వాడిని మూర్ఖుడంటారు. కటువుగా, అసర్లకంగా వాగే వాడిని మూర్ఖుడనక ఏమంటారు? ఎంత చదువుకున్న వాడైనా, చతురుడైనా- మంచిని వదిలి చెడును స్వీకరించే మనిషి మూర్ఖాగ్రేసరుడు.

అఖండజ్యోతి : అక్టోబరు, 1942, 27వ పుట.

జ్ఞాన సముపార్జన

విద్వాంసులు వాసన గల పుష్పాలవంటివారు. వారు ఎక్కడకు వెళ్లినా ఆనందాన్ని తమతో తీసుకెళతారు. వారికి అన్ని ప్రదేశాలూ గృహాలే, అన్ని ప్రదేశాలూ స్వదేశాలే. విద్య ధనం. ఈ ధనముతో పోల్చితే- మిగిలిన వస్తువులన్నీ తుచ్చమైనవే. వచ్చే జన్మలలో కూడా తోడుగా ఉండే ధనం ఇది. విద్య ద్వారా సంస్కరింపబడిన బుద్ధి తరువాత జన్మలలో క్రమంగా ఉచ్చస్థితిని పొందుతూ, శ్రేష్ఠం అవుతూ, పూర్ణత్వాన్ని అందుకుంటుంది.

బావిని ఎంత లోతుగా తవ్వితే, అందులో అంత ఎక్కువ నీరు లభిస్తుంది. మనిషి ఎంత ఎక్కువ అధ్యయనం చేస్తే అంత గొప్ప జ్ఞాని అవుతాడు. విశ్వం ఏమిటో, ఇందులో ఎన్ని రకాల ఆనందమయ శక్తులు నిండి ఉన్నాయో విద్య ద్వారా తెలుసుకోగలం. సాటిలేని ఈ సంపదను సంపాదించడానికి జనం ఎందుకు బద్ధకిస్తారు? వయసు ప్రశ్న లేనే లేదు. వృద్ధుడైనా, మరణశయ్యపై ఉన్నా- మనిషి విద్య పొందే ఉత్సాహం చూపాలి. ఎందుకంటే- జ్ఞానం అనేది జన్మ జన్మాంతరాల వరకు తోడు ఉండే వస్తువు.

విద్యార్జనను ఉపేక్షించే వారు దురదృష్టవంతులు. బికారి దాత ముందు అల్పుడవుతాడు. నీవు కూడా గురువు ముందు అల్పుడవైనప్పటికీ- విద్యను పొందటమే నీ కర్తవ్యం.

అఖండజ్యోతి : డిసెంబరు, 1942, 15వ పుట.

కోపగించకు, క్షమించు

అగ్ని తన దగ్గరకు వెళ్లే వారినే కాల్చుతుంది. కాని కోపం తననే కాల్చుతుంది. నీవు నేలమీద చేతితో కొడితే, ముందు నీ చేతికే గాయం అవుతుంది. కోపదారి ఇతరులను నష్టపరిచే ముందు తనను గాయపరచుకుంటాడు. నీకు బలం ఉన్నా, విరోధిపై ప్రతీకారం తీర్చుకోగల శక్తి ఉన్నా- అతనిని క్షమించు. ఎందుకంటే- కోపగించుకోవడం చాలా చెడ్డది. నీవు కోపాన్ని వదిలి, నీవు చెప్పదలచుకొన్నది ప్రశాంతంగా చెప్పితే- నిన్ను వేధించే సమస్యలలో సగం వాటికవే పరిష్కారమవుతాయి.

చెడ్డ వ్యక్తుల మీద ప్రతీకారం తీర్చుకోవటం ఏమి గొప్ప? చీమైనా పనిచేయగలదు. తన శత్రువులను క్షమించగలిగిన వాడే గొప్పవాడు. భూమిని చూడు. నీవు దానిని త్రవ్వితే- అందుకు బదులుగా అది నీకు అన్నం పండిస్తుంది. చెరకును

పిండితే తియ్యటి రసం కారుతుంది.

నీకు హాని కలిగించినవాడు పాపం బలహీనుడు, పిరికివాడు. ఎందుకంటే-దుర్బలమైన ఆత్మ కలవాడే ఇతరులకు హాని కలిగిస్తాడు. బీదవాళ్లను క్షమించు. గ్రుడ్డి వాళ్లపై కత్తి దూయడం వీరత్వం ఎలా అవుతుంది. ప్రతీకారం తీర్చుకుంటే నీవు కొన్ని గంటలు సంతోషించవచ్చు. కాని క్షమిస్తే కలిగే ఆనందం చాలాకాలం స్థిరంగా ఉంటుంది.

అఖండజ్యోతి : జనవరి, 1943, 43వ పుట.

మేఘాల వలె వర్షించు

తానును స్వయంగా తినలేనివాడు, ఇతరులకు పెట్టనివాడు కోటిశ్వరుడైనా మామూలు పేదవాడి కంటే గొప్పవాడు కాడు. ఉచితానుచిత పద్ధతులలో కడుపు కట్టుకొని తాను సంపాదించిన ధనం తనకు ఉపయోగపడదు, ఇతరులకు మాత్రమే ఉపయోగపడుతుంది. మంచి పనులకు తన ధనాన్ని ఉపయోగించేవాడే తెలివి గలవాడు. అసలు అతను వర్షించే మేఘంవంటివాడు. మేఘం ఈ రోజు ఖాళీ అయినా, రేపు మళ్లీ నిండుతుంది.

కలుపుగోలుతనం, సజ్జనత్వం ఇతరుల మేలు గురించి ఆలోచించే లక్షణం అనే గుణాల వల్లన ప్రపంచం మనది అవుతుంది. తనకంటే చిన్నవారితో, పెద్దవారితో మర్యాదపూర్వకంగా వ్యవహరించేవారిని ప్రపంచం మరవజాలదు.

కటువుగా మాట్లాడేవారు, కరోరంగా వ్యవహరించేవారు ఎంత చురుకుగా ఉన్నప్పటికీ- వారి జీవితంలో అంతా కొయ్యలా నిర్జీవంగా ఉంటుంది. ఇంత పెద్ద విశ్వంలో నవ్వుటానికీ, చిరునవ్వు నవ్వుటానికీ తగినది ఏదీ కనపడక, ఎప్పుడూ, సణుగుతూ ఉండే కర్మహీనులు కొందరుంటారు. పగటిపూట చూడలేని రోగులు వారు. దుష్టల వద్ద ఉన్న విద్య, ధనం ఉన్నప్పటికీ మురికిపాత్రలో ఉంచిన పాలవలె పనికిరానిదౌతుంది.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1943, 17వ పుట.

ప్రార్థన ఎప్పుడు సఫలమవుతుంది?

మనం మన శక్తులను ఉపయోగించినప్పుడు మన దైవప్రార్థనకు జవాబు లభిస్తుంది. నిర్లక్ష్యం, అజ్ఞానము ఉన్న కాగితపు సంచీ స్థితి అవుతుంది. ఆ మనిషి స్థితి. అటువంటి సంచి ఎక్కువకాలం నిలచి ఉండదు. చాలా తొందరగా చిరిగి నశించిపోతుంది. భగవంతుని నియమాలు తెలివిగల తోటమాలి నియమాల వంటివి. తోటమాలి పనికిరాని

గడ్డి మొక్కలను పీకి పారవేసి, యోగ్యమైన మొక్కలను సంరక్షించి, వాటిని పెంచుతాడు. పనికిరాని చెత్త మొక్కలు పెరిగిన వరిపంట చనిపోతుంది. తన పొలాన్ని చెడగొట్టుకునే రైతును ఎవరు ప్రశంసిస్తారు? భగవంతుని నియమాలు ఖచ్చితంగా సృష్టి సౌందర్యం నశించిపోకుండా పనికిరాని పదార్థాల మురికిని తొలగించడానికే.

ప్రార్థనకు నిజమైన జవాబు పొందటానికి మొట్టమొదటి మార్గం ఆత్మ విశ్వాసం. కర్తవ్యపరాయణుని ద్వారానే నిజమైన ప్రార్థన సాధ్యపడుతుంది. భగవంతుడనే సర్వవ్యాపక శక్తి లోనికి ప్రవేశించే మార్గం ఆత్మ. అదే ఈ కందకానికి వంతెన. అవిశ్వాసులూ, ఆత్మవినాశకులూ ఆపదలో పడుతూ, సరైన మార్గంకోసం వెతుకుతూ తిరుగుతూ ఉండడం ఖాయం. తమను తాము తిరస్కరించుకునేవారికి భగవంతుని వద్దకూడా తిరస్కారమే లభిస్తుంది. వారి ప్రార్థన నిష్ఫలం అవుతుంది.

అఖండజ్యోతి : మార్చి, 1943, 15వ పుట.

పంచుకొని తినడం మంచిది

భగవంతుడు మీకు శ్రమ, వైభవం, విద్య, పదవి, కీర్తి, చాతుర్యం ఇస్తే మీరు చాలా అదృష్టవంతులు. ఈ శక్తుల సహాయంతో మీ జీవితం సుఖంగా, ఆనందంగా ఉంటుంది కాని, ఈ సంపదలను కేవలం నీ సంకుచిత ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగిస్తే - ఆ ఆనందం అసంపూర్ణం, రసవిహీనం, క్షణికం అవుతుంది. ఆ ఆనందాన్ని అనేక రెట్లు పెంచే మార్గమేమంటే - నీ భోజనాన్ని పంచుకుని తిను. నీకు లభించిన దానిలో కొంత భాగాన్ని అది అవసరమైన వారితో పంచుకో. దీనివల్ల రెండు ప్రయోజనాలు కలుగుతాయి. లేమిలో ఉన్న ఆ మనుష్యులు ఉన్నత స్థితికి అవసరమైన సాధనాలను పొంది అభివృద్ధి చెందుతారు. త్యాగం వల్ల కలిగే ఆనందం, ఆధ్యాత్మిక సుగంధం మీకు లభిస్తుంది. ఇద్దరికీ ఒక అపూర్వమైన ఆనందం లభిస్తుంది. ఫలితంగా ప్రపంచంలోని సుఖం పెరుగుతుంది.

ఆనందానికి నిజమైన మార్గం నీ ఆహారాన్ని పంచుకొని తినడమే. నీ సంపదలతో ఇతరులకు సహాయ పడడం ద్వారా నీవు భగవంతుని నీకు చేసినదానిని చేయి. భగవంతుడిని “ఆనంద మేఘం” అంటారు. ఎందుకంటే ఆయన తన దివ్యశక్తులను నిస్వార్థంగా ప్రాణులకు ఇస్తాడు.

మీ ఆహారాన్ని పంచుకొని తినడం ద్వారా మీరుకూడా సర్వోన్నతమైన, ఆనందమైన గొప్పస్థానాన్ని పొందగలరు.

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1943, 1వ పుట.

ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ, చలించకు

జీవితంలో చాలా సందర్భాలలో విపత్కర పరిస్థితులు వస్తాయి. వాటి దెబ్బకు తట్టుకోలేక, మనిషి వ్యాకులత చెందుతాడు; తన చేతగానితనానికి ఏడ్చి పెడబొబ్బలు పెడతాడు. మనకు నచ్చేవీ, నచ్చనవీ అనేక సంఘటనలు వస్తూ ఉంటాయి, వస్తూనే ఉంటాయి.

అటువంటి సందర్భాలలో మనము వివేకంతో వ్యవహరించాలి. జ్ఞానం ద్వారానే మనం ఆ నచ్చని సంఘటనల దుష్పరిణామాల నుండి వెనక్కి రాగలుగుతాము. భగవంతుని కరుణపై గల విశ్వాసం ఇటువంటి సందర్భాలలో ఎంతో ప్రయోజన కరం. మన జ్ఞానం చాలా పరిమితం. కనుక భగవంతుని లీలలను మనం గుర్తించలేము. నేడు మనకు నచ్చని సంఘటనలు నిజానికి మన సుఖం కోసం జరిగినవే.

స్థూలమైన, అరకొర అయిన మన జ్ఞానం ఆధారంగా మనం పరిస్థితుల అసలు కారణాన్ని గుర్తించలేము. అయినా అందులో మన మేలు ఎంతో కొంత ఇమిడి ఉంటుంది. దీనిని మనం తెలుసుకోలేము. కష్టసమయాలలో మనం భగవంతుని న్యాయపరాయణతను, కరుణను మరింతగా విశ్వసించాలి. ఫలితంగా - మనం గాబరా పడము. ఆ ఆపద తప్పిపోయేవరకు ధైర్యంగా సంతృప్తిగా ఉండు - అనే సందేశాన్ని శాస్త్రాలు అందించింది ఇలాంటి సమయాల కోసమే. కర్తవ్య నిర్వహణలో పొరపడడం సంతృప్తి కాదు. ఏర్పడిన పరిస్థితికి చలించకపోవడమే సంతృప్తి. సంతృప్తి వలన క్షిప్త పరిస్థితి బరువు సగం అయిపోతుంది.

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1943, 88వ పుట.

నీ అదృష్టానికి నిర్మాతవు నీవే

ఇతరుల మీద ఆధారపడితే, మీ కష్టాన్ని మరొకరు తీర్చుతారని అనుకుంటే - మీరు పెద్ద భ్రమలో ఉన్నారు. మీ ముందున్న చిక్కు ముడులకూ, వాటి దుష్పరిణామాలకూ కారణం, మీ లోపాలే. ఆ లోపాలను సరిచేసుకుంటే మీ చిక్కుముడులను మీరే విప్పుకోగలుగుతారు.

ప్రపంచంలో విజయాన్ని సాధించాలనే ఆకాంక్షతోపాటుగా మీ అర్హతలను పెంచుకోవడం కూడా ప్రారంభించండి. మీ అదృష్టాన్ని ఎలా వ్రాయాలో నిర్ణయించే

సమయంలో విధాత మీ అంతరిక యోగ్యతలను పరీక్షిస్తూ ఉంటాడు. ఉన్నతిని కలిగించే గుణాలు హెచ్చు మోతాదులో జమ అయి ఉంటే - మీ అదృష్టం ఉన్నతమైనదిగా వ్రాయబడుతుంది. ఉన్నతిని పొందించే గుణాలు వికసించకుండా ఉండిపోతే, దుర్గుణాలతో మూర్ఖతలతో మీ అంతరంగం నిండి ఉంటే - మీ విధి వ్రాత మరో విధంగా ఉంటుంది. “యోగ్యతలను సంపాదించనంత వరకు ఇతను దుఃఖం , దురదృష్టాలలోనే పడిఉండాలి” - అని విధాత వ్రాసాడు. మన అదృష్టాన్ని మనం కోరుకున్న విధంగా వ్రాయించుకోవడం మన చేతిలో పని. మీరు ఆత్మసైర్యం పెంచుకోవడంలో నిర్భరులు అయితే, మీరు ఎలా కావాలనుకుంటారో దానికి అనుగుణంగా మీ యోగ్యతలను పెంచుకోవడములో నిమగ్నులు అయితే - విధాత మరోదారి లేక మీ కోరిక మేరకు మీ అదృష్టాన్ని వ్రాయక తప్పదు. ఆత్మ విశ్వాసంతో యోగ్యమైన మార్గాన్ని వెతికితే - అది ఏదో విధంగా దొరికి తీరుతుంది.

అఖండజ్యోతి : సెప్టెంబరు, 1943, 170వ పుట.

ప్రేమను మించినది లేనే లేదు

భగవంతుని గురించిన జ్ఞానం ద్వారా, నిస్వార్థ ప్రేమానుభూతి ద్వారా ద్వేష భావన నశించిపోతుంది; దుర్లక్షణాలన్నీ అదృశ్యమై పోతాయి; అవి మనిషికి ప్రేమ, న్యాయం, ఉపకారాలు ఉన్నతోన్నతంగా కనిపించే దివ్యదృష్టి లభిస్తుంది.

మీ మెదడును దృఢ నిశ్చయపు గనిగా, ఉదారభావాల గనిగా తయారుచేయండి; మీ హృదయంలో పవిత్రత, ఉదారత అనే యోగ్యతలను నింపండి; మీ నాలుకను మౌనానికీ, సత్యమూ, పవిత్రమూ అయిన సంభాషణకూ తయారు చేయండి. పవిత్రతనూ, శక్తిని పొందటానికి మార్గం ఇదే. చివరకు అనంతమైన ప్రేమను కూడా ఈ విధంగానే పొందగలుగుతారు. ఈ విధంగా జీవితాన్ని గడపటం ద్వారా మీరు ఇతరుల విశ్వాసాన్ని చూరగొనగలుగుతారు. వీరిని మీకు అనుకూలంగా మార్చుకోవలసిన అవసరం ఉండదు. వాదించకుండానే మీరు వారికి నేర్పగలరు; కోరకుండానే ప్రయత్నించకుండానే మేధావులు మీ వద్దకు చేరతారు; ప్రజల హృదయాలను మీరు సులువుగా వశపరచుకుంటారు. ఎందుకంటే- ఉత్తమోత్తమమైనది; ప్రేమ బలమైనది; ప్రేమ విజయప్రదాత. ప్రేమతో చేసే ఆలోచనా, జరిపే పని, చెప్పే మాటలూ ఎన్నడూ వ్యర్థం కావు.

ప్రేమ విశ్వవ్యాప్తి. ప్రేమ అగ్రగణ్యమైనది. ప్రేమ మన అవసరాల నన్నింటినీ తీర్చే సర్వసమర్థురాలు. దుర్గుణాలను తొలగించి, అంతరంగంలోని అశాంతిని అంతం

చేసే మహాశక్తి - ప్రేమ. నిస్వార్థరహిత ప్రేమలోనే ఉన్నాయి- శాంతి, ప్రసన్నత, అమరత్వం, పవిత్రత.

అఖండజ్యోతి : అక్టోబరు, 1943, 187 వ పుట.

మధ్యలో నిలచి ఉన్నావు నీవు

నీవు భగవంతుని సగం శక్తి మధ్యలో నిలబడి ఉన్నావు. నీ ఎగువ దేవతలు, సిద్ధులు, అవతార పురుషులు ఉన్నారు నీ దిగువ పశుపక్షులూ, క్రిమికీటకాలూ ఉన్నాయి. ఎగువన ఉన్న వారు సుఖాలు మాత్రమే అనుభవిస్తున్నారు. దిగువన ఉన్నవి దుఃఖాలను మాత్రమే అనుభవిస్తున్నాయి. మనిషివి అయిన నీవు మాత్రం సుఖ దుఃఖాలు రెంటినీ కలిసి అనుభవిస్తున్నారు. నీవు కోరుకుంటే పశు పక్షులుగా మారచ్చు; దేవతలుగా, సిద్ధులుగా, అవతార పురుషులుగా మారవచ్చు.

దిగువకు వెళ్లదలచుకుంటే తిను, త్రాగు, మజా చెయ్యి. సుఖం కోసం నీకు ధనం కావాలి- న్యాయంగా లభించినా, అన్యాయంగా గాని లభించినా దిగువకు పోవడానికి బాధాలేదు, లేక కష్టమూ లేదు. కొండపై నుంచి క్రిందికి దిగడంలో ఆలస్యం ఉండదు. ఇలా నీ అదృష్టాన్ని నాశనం చేసుకోదలచుకుంటే చేసుకోవచ్చుకాని, తరువాత పశ్చాత్తాప పడవలసి వస్తుంది. పైకి వెళ్లదలచుకుంటే సత్యం-అసత్యం, న్యాయం-అన్యాయం, ధర్మం-అధర్మం అనే గొప్ప గొప్ప ఆలోచనలు చేయవలసి వస్తుంది. పర్వతంపైకి ఎక్కడానికి కష్టం ఉండనే ఉంది. కాని కష్టాలకు ఫలితమైన సుఖం కూడా లభిస్తుంది. కష్టాల దుఃఖాన్ని తలపైకెత్తుకుంటే- నీవు పరమసుఖాన్ని పొందుతావు. రెండూ నీకు వర్తిస్తాయి. నీవు మధ్యలో నిలబడి వున్నావు. కనుక మధ్యలో ఉండేవారు ముందూ వెనుక బాగా చూడగలరు. నీ అదృష్టానికి నిర్మాతవు నీవే. తలచుకున్నది చేయగలవు. నీకు తగిన అనుకూల సమయం ఇదే. అదను దాటిపోతే- ఆ సమయము తరువాత చేతికి మిగిలేది పశ్చాత్తాపమే.

అఖండజ్యోతి : నవంబరు, 1943, 202వ పుట.

సుఖ శాంతులకు మూలాధారం - ప్రేమ

భగవంతుడు తన సృష్టి అందంగా, వ్యవస్థితంగా ఉండడానికై జడ, చేతన పదార్థాల మధ్య పరస్పర సంబంధాన్ని ఏర్పరచాడు. బ్రహ్మాండంలోని గ్రహ నక్షత్రాలు తమ తమ సౌరమండలాలలో ఆకర్షణ శక్తి ద్వారా పరస్పర సంబంధం కలిగి ఉన్నాయి. ఈ సంబంధ సూత్రం తెగిపోతే, దేనికీ స్థిరత్వం ఉండదు. గ్రహ, నక్షత్రాలన్నీ ఒక

దానితో ఒకటి ఢీ కొంటాయి. వ్యవస్థ మొత్తం నాశనమౌతుంది. అలాగే- పరస్పర ప్రేమ సంబంధం లేకపోతే జీవుల శక్తి స్థిరంగా నిలువదు. తల్లిబిడ్డల మధ్య ప్రేమ లేకపోతే, భార్యాభర్తల మధ్య ప్రేమ లేకపోతే, అన్నదమ్ముల మధ్య ప్రేమ లేకపోతే- కుటుంబం ఎటువంటి దయనీయమైన అవస్థలో ఉంటుందో ఊహించండి. ఈ సోదర ప్రేమా, స్నేహ సంబంధాలూ నశించిపోతే- సహకారం ఆధారంగా నడిచే సామాజిక వ్యవస్థలన్నీ కృశించిపోతాయి. సృష్టిలోని సౌందర్యమంతా అంతరించిపోతుంది.

ప్రతి ప్రాణి హృదయంలో నిరంతరమైన ప్రేమ ధార ప్రవహిస్తోంది. సుఖాన్నీ, శాంతినీ, సంపదనూ కోరుకుంటే, మనం ప్రేమ భావనను పెంచుకోవాలి. ఇతరుల పట్ల ఉదారంగా, దయగా, మధురంగా, పెద్దమనిషి తరహాగా, నిజాయతీగా వ్యవహరించాలి. తమ జీవన విధానాన్ని ప్రేమమయం చేసుకునేవారు భగవంతుడు ప్రసాదించి మానవోచిత ఆజ్ఞను పాటించే ధర్మాత్ములు. ఇటువంటి వారికి ప్రతిక్షణం కృతయుగమే. వారు కృతయుగీయులు కనుక, ఇతరులు కూడా వారితో కృత యుగానికి అనుగుణమైన విధంగా వ్యవహరించక తప్పదు.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1944, 46వ పుట.

ధర్మసారం

రక రకాల మత, సంప్రదాయాల సంక్లిష్ట కర్మకాండల జంజాటం పడి తిరుగుతూ ఉంటే, ధర్మతత్వం బోధ పడదు. ధర్మాన్ని పొందాలనుకునేవారు, నిజంగా ధర్మాత్ములు కావాలనుకునే వారు తమ ఇచ్చలను, కోరికలను అలవాట్లను గురించి నిశితంగా పరీక్షించుకోవాలి; ఇతరుల న్యాయసమ్మత హక్కులను ఆటంకపరచే అంశాలు వాటిలో ఉన్నాయేమో పరిశీలించాలి. స్వార్థపరత్వాన్నీ లోభగుణాన్నీ కూడబెట్టే తత్వాన్ని మరియు భోగేచ్ఛను తగ్గించుకొని, దయను, ఉదారతను పరమార్థాన్నీ, ప్రేమనూ, సేవనూ, సహాయతనూ, త్యాగాన్నీ, సాత్విక ప్రవృత్తులనూ పెంచుకోవాలి. స్వార్థం ఎంతమేరకు తొలగితే ధర్మచింతన ఏ మేరకు పెరిగితే - మనిషి ఆ మేరకు ధర్మాత్ముడు, పుణ్యాత్ముడు అవుతాడు. ఈ మార్గంలో నడిచే చురుషుడు స్వర్గాన్నీ, ముక్తిని పొందగలుగుతాడు.

మనుషులు తమపట్ల ఎలా వ్యవహారణ జరగాలని కోరుకుంటారో, అలా ఇతరులతో వ్యవహరించక పోవటమే ప్రపంచంలోని దుఃఖాలు, క్లेशాలు, సంఘర్షణలు అన్నింటికీ ఒకే ఒక కొనుగోలుకు కొలమానం ఒకటి; అమ్మకానికి కొలమానం మరొకటి. వినాశకరమైన విధానమే అశాంతికి మూలం. నికృష్టమైన స్వార్థాలసతో అంధులమై -

మనం మన పట్ల మంచి వ్యవహారణ కోరుకుంటూ, ఇతరులపట్ల చెడు వ్యవహారణ జరుపుతుంటే - దాని పరిణామం ఖచ్చితంగా కలహమే అవుతుంది. స్థూలంగా మనిషికి నచ్చని వ్యవహారణ పాపం, ఈ పాపకర్మలు చేసేవాడు పాపి.

అఖండజ్యోతి, మార్చి 1944 - 63వ పుట

దేవుడు ఎక్కడ?

భగవంతుణ్ణి వెదకడానికీ, ఆయనను పొందడానికీ మనం రకరకాల ప్రయత్నాలు చేస్తాం. కాని ఆయనను పొందలేము. ఆయన సర్వత్రా ఉన్నాడు, అన్నిచోట్లా ఉన్నాడు - అంటారు. కాని మనకు ఆయన ఎందుకు కనపడడు? ఆయనను పొందటానికై ధనాన్నీ, వైభవాన్నీ, జీవితాన్నీ కూడా ఖర్చు చేస్తాము. కాని ఆయనను పొందలేము. చివరకు నిరాశ చెంది భగవంతుడే లేడంటాము.

సోదరా! భగవంతుడున్నాడు కాని ఆయనను వెదకడంలో పొరపాటు చేస్తున్నావు. ధనంతో, వైభవంతో ఆయనను నీవు పొందలేవు. ఆయనను పొందాలంటే - ప్రేమించడం నేర్చుకో. ప్రాణులందరినీ ప్రేమించు. జడ చేతనలను ప్రేమించు. ఆత్మను ప్రేమించు. ఆయనను పొందటానికి లేదు; అడవులకు వెళ్లనవసరం లేదు; ధూపం వెయ్యనవసరం లేదు; ధనాన్నీ, వైభవాన్నీ ఖర్చు చేయనవసరం లేదు. ఆయన సర్వత్రా ఉంటే - మీ దగ్గర కూడా ఉండాలి. ఉండాలి కాదు, ఉన్నాడు - ఎక్కడ? మీ శరీరంలో మీ ఆత్మలో ఉన్నాడు. మీ ఆత్మ యొక్క పిలుపును మీరు ఎన్నడైనా శ్రద్ధగా విన్నారా? వినలేదు. వెతికినా ఆయన కనపడకపోవటానికి కారణమిదే. ఆలోచించు. నీవు మాట్లాడేటప్పుడు, నడిచేటప్పుడు, పనిచేసేటప్పుడు, ఆలోచించేటప్పుడు, మంచి పని చేయడానికి ప్రేరణ పొందేటప్పుడు - అది ఎక్కడినుండి, ఎవరు చేస్తారు, ఎవరు చెబుతారు? నీవు ఎవరికైనా కష్టం కలిగించాలని ఆలోచించినప్పుడు, అలా చేయద్దని నీ లోపలనుండి ఎవరో ఆపినప్పుడు - అలా ఆపినవారు ఎవరు? అతడు నీలో విరాజిల్లుతూన్న పరమేశ్వరుడే. ఆయనను నీవు నీలోనే పొందగలుగుతావు. అది నీలో ఉన్న భగవంతుడే. ఆయనను నీలోనే నీవు పొందవచ్చును.

అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్ 1944 - 82వ పుట

జీవితాన్ని సద్వినియోగపరచుకో

మనిషి జీవితంలో చాలా భాగం ఆహారం, నిద్ర, భయ మైధునాలలో గడచిపోతుంది. శారీరక అవసరాలను తీర్చడంలోనే సమయంలో శక్తిలో ఎక్కువభాగం

ఖర్చయిపోతుంది. ఇటువంటి చిన్న చిన్న కార్యక్రమాలలో నిమగ్నం కావటమే మనిషి లక్ష్యమా-అని ఆలోచించాలి. ఈ పనులన్నీ పశువులూ చేస్తాయి కదా. మనిషి కూడా ఈ పరిధిలోనే తిరుగుతూఉంటే- మనిషికి, పశువుకూ తేడా ఏముంటుంది? సృష్టిలోని సమస్త జీవులలో సర్వ శ్రేష్ఠ స్థానాన్ని పొందిన కారణంగా- మనిషి బాధ్యత కూడా అత్యున్నతమైనది. తన మహత్తర కర్తవ్యం పట్ల శ్రద్ధలేని వ్యక్తికి- మానవగౌరవ గరిమను పొందే అర్హత ముమ్మాటికీ లేదు.

దుఃఖాన్నీ, అధర్మాన్నీ తొలగించి సుఖాన్నీ ధర్మాన్నీ సంస్థాపించటమే మానవ జీవిత లక్ష్యం అయి ఉండాలి. భగవంతునిచే మానవునికి ప్రసాదించిన యోగ్యతల శక్తుల సద్వినియోగానికి మార్గం- ఇతరులకు సహాయపడటం, వారు సుఖంగా ఉంటూ ఉత్తమమైన జీవితం గడపటానికి సహకరించడం. శారీరక అవసరాలను తీర్చడానికి శ్రమించవలసిందే. అయితే- జీవిత నిర్వహణలో వచ్చే మామూలు సమస్యలను పరిష్కరించగా మిగిలిన సమయాన్నీ, శక్తినీ పరమార్థం కోసం, లోక కళ్యాణంకోసం లగ్నం చేయాలి. స్వార్థంనుండి దృష్టిని మరల్చి, పరమార్థం పై ఎంతగా శ్రద్ధ వహిస్తే - అంతగా మనిషి తన జీవితాన్ని సద్వినియోగపరుస్తాడు.

అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్ 1944 - 86వ పుట

జ్ఞాన యోగానికి సులభ సాధన

లక్ష్మి, విద్య, ప్రతిష్ఠ, బలం, పదవి, మైత్రి, కీర్తి, భోగం, ఐశ్వర్యం మొదలైన వాటిని ప్రపంచంలో గొప్ప ఫలాలుగా పరిగణిస్తున్నారు. ఇవన్నీ జ్ఞానమనే వృక్షపు ఫలాలు. జ్ఞానం లేకపోతే వీటిలో ఏ వస్తువూ లభించదు. పరమార్థ సాధనకు జ్ఞానాన్ని మించిన వస్తువేదీ లేదు. ఆకలిగాన్న వాడికి రెండు రోజులు భోజనం పెట్టడంవల్ల అతడికి శాశ్వతమైన మేలు జరుగదు. ఏమిటంటే దీనిద్వారా వాడు స్వయంగా బ్రతుకు తెరువు సంపాదించుకొనే మందువల్ల రోగం నయమైనప్పటికీ, రోగరాహిత్యం కోసం మార్గాన్ని అతడికి చూపాలి. ఆరోగ్య పరిజ్ఞానం ఆవశ్యకం. ఔషధంపై ఆధారపడి శాశ్వతంగా రోగం రాకుండా చేయలేము. అయితే, జ్ఞానం ఆధారంగా మందు లేకుండానే రోగాన్ని నయం చేయవచ్చును; సుందరమైన ఆరోగ్యాన్నీ దీర్ఘాయువునూ పొందవచ్చు. చింత, తృష్ణ, లాలస, కాముకత, ఉద్వేగం, క్రోధం, శోకం, వ్యాకులత, నిరాశ వంటి భయంకర మానసిక అశాంతులు జీవితాన్ని భారంగా, నరక సదృశంగా మార్చుతాయి. జ్ఞానం ద్వారానే అవి శాంతిస్తాయి. ముల్లోకాల సంపద లభించినప్పటికీ పైన పేర్కొన్న అగ్నులు చల్లారకపోగా, మరింతగా ప్రజ్వరిల్లుతాయి. వాటిని చల్లార్చే ఒకే ఒక పదార్థం జ్ఞానం.

అల్పుడైన మనిషి జ్ఞానం ఆధారంగానే మహా పురుషుడు అవుతాడు. మహాత్ముడు అవుతాడు. ఇతరులకు సేవ చేసే సహాయం పడే ఈ జ్ఞానం కంటే గొప్ప వస్తువేదీ లేదు.

అఖండజ్యోతి, మే, 1944 - 96వ పుట

సహృదయతలోనే జీవన సార్థక్యం

నీరసమైన, శుష్కించిన కఠోరమైన ఆలోచనలూ, భావనలూ కలిగిన వ్యక్తి నిజమైన మానవ జీవనరసాన్ని ఆస్వాదించజాలడు. మావన జీవితం యొక్క వాస్తవమైన ఆ దీనుడు మానవజన్మ ఎత్తడం వ్యర్థం. అతడు వృధాగా మానవ శరీరాన్ని కళంకితం చేశాడు. ఆనందానికి శ్రోతస్సు సరసత్వ అనుభూతిలో పరమాత్మ ఆనందమయుడు ఎందువల్ల? ఆయన సరసుడు, ప్రేమమయుడూ కనుక, శృతి చెప్పింది - “రసో వై సహః”. అనగా- ఆ పరమాత్ముడు రసమయుడు. భక్తిద్వారా, ప్రేమద్వారా పరమాత్మను పొందవచ్చు. ఏ వస్తువు ఎటువంటిదయితే, దానిని ఆ విధంగా పొందవచ్చునన్నది; నిస్సంశయం. పరమాత్మ దీనబంధువు, కరుణానింధువు, రసిక విహారి, ప్రేమావతారుడు, దయానిధి, భక్తవత్సలుడు. ఆయనను పొందాలంటే మన లోపల అదే విధమైన మెత్తని, కోమలమైన, మృదువైన, సరస భావనలను ఏర్పరచుకోవాలి. భగవంతుడు భక్తులవశంలో ఉంటాడు. కోమలమైన, భావుకత కలిగిన హృదయం కలవారికి భగవంతుడు దూరం కాదు.

మీరు మీ హృదయాన్ని కోమలంగా, ద్రవించేదిగా, చెమర్చేదిగా, దయాళువుగా, ప్రేమమయంగా సరసమైనదిగా చేసుకోండి. ప్రపంచంలోని పదార్థాలలోనే సరసత్వ, సౌందర్యాల భాండాగారం నిండి ఉన్నది. వాటిని వెతకడం పొందడం నేర్చుకోండి. మీ భావనలను మీరు కోమలంగా చేసుకుంటే- నాలుగువైపుల నుండి మీపై అమృతం కురుస్తూన్న అనుభూతి మీకు కలుగుతుంది. కోమల ప్రవృత్తులలోని మాధుర్యాన్ని చవిచూడడంలోనే ఉంది జీవన సార్థక్యం.

అఖండజ్యోతి, జూన్, 1944 - 7వ పుట

మృత్యుభయాన్ని జయించండి

మృత్యువుకు మనిషి చాలా భయపడతాడు. ఈ భయానికి కారణం వెతికితే తెలిసే దేమిటంటే- మనిషి మృత్యువుకు కాక, తాను చేసిన పాపాల దుష్పరిణామాలకు భయపడతాడని. మనిషి ఏదైనా కష్టం కలిగించే, ఆపద కలిగే ప్రదేశాలకు వెళ్లటపుడు చాలా భయపడుతూ, వ్యాకులపడుతూ ఉంటాడు. మృత్యువుకు మనిషి ఎందుకు

భయపడతాడంటే - తాను తన జీవితాన్ని దుర్వినియోగం చేశానని, ఫలితంగా చనిపోయిన తరువాత తనకు దుర్గతి కలుగుతుందని అతడు తన అంతఃచేతనలో భావిస్తూ ఉంటాడు కనుక. వర్తమానం కన్న మేలయిన, ఉన్నతమైన, సుఖకరమైన పరిస్థితికి వెళ్లేటపుడు వ్యక్తికి ఏ విధమైన కష్టమూ కలుగకపోగా, సంతోషం కలుగుతుంది. తమ జీవితాన్ని నిరర్థకమైన, అనుచితమైన, ప్రయోజనం లేని పనులలో వృధా చేస్తూన్న వారు- కసాయి ఖానా గుమ్మం గుండా లోనికి వెళుతున్నపుడు రాగల ప్రమాదం గురించి భయపడే మేకవలె- మృత్యువంటే భయపడతారు.

మృత్యుభయం నుంచి బయటపడాలంటే- మీరు మీ జీవితాన్ని మంచి పనులకు వినియోగించటం, మీ కార్యక్రమాలను ధర్మమయం చేయటం మొదలుపెట్టండి. ఇలా చేయడం వల్ల భవిష్యత్తు అంధకార బంధురం కాక ప్రకాశవంతమవుతుందనే విశ్వాసం మీ అంతఃచేతనలో కలుగుతుంది. ఈ విశ్వాసం మీ హృదయంలో కలిగిన క్షణంలో మృత్యుభయం పారిపోతుంది. ఆ శరీర పరివర్తన బట్టలు మార్చుకునే మామూలు పని అని అవుడు అతడు గ్రహిస్తాడు. అతడు మృత్యువుకు ఏ మాత్రం భయపడడు.

అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబరు, 1944 - 1వ పుట

ఏడిస్తే ఏమి లాభం

భగవంతుడు మనిషికి యోగ్యతలనూ, శక్తులనూ ఇచ్చాడు. స్వేచ్ఛగా జీవించమని ప్రపంచంలోకి పంపాడు. తన సంతానంలో ఒకరు సింహాసనం మీద కూర్చొనాలని మరొకరు పలుమార్లు ఎదురు దెబ్బలుతింటూ ఉండాలనీ భగవంతుడు ఎన్నడూ కోరడు. తండ్రికి తన కొడుకులందరిపై ప్రేమ సమానంగా ఉంటుంది. అందరూ సుఖంగా ఉండాలని అతడు కోరుకుంటాడు. నీవు దుఃఖించటం భగవంతుని నేరం కాదు. నీవే నీ కాళ్లను గొడ్డలితో నరుక్కుంటున్నావు. ఆరోగ్యకరమైన శరీరాన్ని, శక్తిగల మనసును స్వతంత్రంగా, సుఖంగా జీవించడానికి భగవంతుడు మనకు ఇచ్చాడు. నీ హక్కులను పొందటానికీ, అభ్యున్నతిని సాధించడానికీ ఏడవడానికీ, మొరపెట్టుకోవడానికీ, అయ్యో, అయ్యో అంటూ వాపోవటానికీ ఇవ్వలేదు. సర్వసంపన్నమైన శరీరాన్నీ మనస్సునూ ఇచ్చింది మనిషి సుఖజీవనం గడపడానికే.

భగవంతుడు ప్రసాదించిన శక్తులను సద్వినియోగం పరచేవారు సర్వసుఖ సంపన్నులౌతారు. ఆ శక్తులను మరచి, వాటిని దుర్వినియోగం పరచేవారు జీవితంలో దుఃఖాన్ని అనుభవించవలసివస్తుంది. వారు జీవితమంతా ఏడుస్తూ గడపవలసి వస్తుంది.

నీ అస్తిత్వాన్ని తెలుసుకో, ప్రపంచంలోని ఏ శక్తి నిన్ను సుఖశాంతులనుండి, స్వేచ్ఛనుండి దూరం చేయలేదు. ఈ రోజునుంచే నీ శక్తులను సద్వినియోగం పరచటం ప్రారంభించు. నీకు కూడా భగవంతుని రాజ్యంలో స్వతంత్ర జీవితం గడిపే హక్కు నీకూ ఇవ్వబడింది.

అఖండజ్యోతి, నవంబరు, 1944 - 135వ పుట

జీవితంలో ఆనందాన్ని సృష్టించుకో

లే! నీ నలువైపులా నవజీవన బీజాలు నాటు. పవిత్ర వాతావరణాన్ని నిర్మించు. ఇతరులను మోసగిస్తే, అబద్ధమాడితే, కుట్రలు పన్నితే, దోచుకుంటే - నిన్ను నీవు పతితుణ్ణి చేసుకుంటావు; నిన్ను నీవు అల్పుడుగా తుచ్చుడుగా నీచుడుగా ఋజువు చేసుకుంటావు. నీ శక్తులనన్నింటినీ ఒడ్డిన నీవు ఇతరులకు ఎక్కువ నష్టం కలిగించలేవు. కాని తుంటరి పనులవల్ల నీవు తప్పక సర్వనాశనం అవుతావు.

నిజాయతీ మీద నిలబడు. తగు సాధనాల ద్వారా నీ అభ్యున్నతికి ప్రయత్నించు. నీ శక్తిని ప్రపంచానికి చాటు. ఎందుకంటే - సుఖంగా, ఉన్నతంగా జీవించే హక్కు బలవంతులకే ఉంది. నీవు నీ బలానికి దాఖలా చూపించ లేకపోతే - ప్రపంచం నిన్ను అసహాయుడుగా, అనాథగా, దుర్బలుడుగా, దురదృష్టవంతుడుగా పరిగణిస్తుంది. నీ పేరుకు 'దీనుడు' అనే బిరుదు తగిలిస్తుంది.

అందువల్ల "పోరాడు". జీవించటానికి పోరాడు. నీ హక్కుల కోసం, వాటి రక్షణ కోసం పోరాడు. ఆత్మోన్నతి కోసం జరిపే ఈ ధర్మయుద్ధంలో - ప్రపంచంలోని ఏ వస్తువూ ఇవ్వలేనంత ఆనందం నీకు లభిస్తుంది. జీవచ్ఛవంగా వేల సంవత్సరాలు గడిపే కంటే, చైతన్యవంతమైన జీవితాన్ని, కొన్ని గంటలు గడపడం మేలు.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1945, 46వ పుట

మనస్సుపై విజయం విశ్వ విజయమే

మనసు ప్రబలమైన శత్రువు. దీనితో యుద్ధం చేయడం కూడా అత్యంత దుష్కరమైన పని. దీనితో యుద్ధంలో ఒక విచిత్రమున్నది. యుద్ధం చేసేవాడు యుద్ధంలో ధృఢంగా లగ్నమైతే, తన ఇచ్చాశక్తిని మనోవ్యాపారాలపై ప్రయోగిస్తే - యుద్ధంలో నిమగ్నుడైన సైనికుని శక్తి పెరుగుతుంది; ఏదో ఒక రోజున అతను మనస్సుపై పూర్తి విజయాన్ని సాధించి చూపుతాడు.

మనసును ధృఢమైన నిశ్చయంపై స్థిరపరచితే - ముముక్షువులోని ఇచ్చాశక్తి

ప్రబలమవుతుంది. మనసు యొక్క స్వభావం మనిషికి అనుకూలంగా మారిపోవడమే. దానికి పని ఇవ్వండి. అది మౌనంగా కూర్చోవాలనుకోదు. పూలమీద వాలే సీతాకోక చిలుకగా నీవు దానిని తయారుచేస్తే - అది నీ చేత ఎక్కడెక్కడి దుమ్ము పీల్చిస్తుంది. నీవు దానిని విశ్రంభలంగ వదిలితే అది పగలూ, రాత్రీ ఎక్కడెక్కడో తిరుగుతూనే ఉంటుంది. నీవు దానిని ఆలోచించదగిన వస్తువులపై స్థిరంగా ఉంచే ప్రయత్నం చేస్తే- అది నీకు ఆప్త మిత్రుడు అవుతుంది.

నీ అంతఃకరణలో బలమైన వాంఛ ఉత్పన్నమైన ప్రతిసారి నిశ్చయాత్మకమైన బుద్ధిని జాగృతం చేయి. మనసు నుంచి కొద్దిసేపు దానినుండి విడివడి - దాని వ్యాపారాలను నిశితంగా పరీక్షించు. అంతే ఆలోచనల గొలుసు తెగిపోతుంది. నీవు దానితోపాటు పరుగెత్తావు. మనసు యొక్క వ్యాపార స్వరంతో నీ ఆత్మ స్వరాన్ని కలువనీయవద్దు. ఇలా అభ్యాసం చేస్తే- మనస్సు ఆజ్ఞాపించేది ఉండదు; ఆజ్ఞను శిరసావహించే మామూలు అనుచరుడుగా మారిపోతుంది

అఖండజ్యోతి : మార్చి, 1945, 72వ పుట

జ్ఞానాన్ని ఉపాసించండి

జ్ఞానం ద్వారానే మనిషికి ప్రపంచంలో సుఖం లభిస్తుంది. అది లోపించడం వల్ల మనిషి బంధనాలలో చిక్కుకొని దుఃఖాన్ని పొందుతాడు. సంపూర్ణమైన జ్ఞానం కలిగిన వారిని విజయం వరిస్తుంది. జ్ఞానంలో దోషాలు చేరితే, వైఫల్యాలు పెరిగి మనిషి దుఃఖ పడతాడు. ఈ ప్రపంచంలో జ్ఞాని మించిన పవిత్ర వస్తువేదీ లేదు. జ్ఞానం ఆత్మకు సహజగుణం. భగవంతుడు జ్ఞానస్వరూపుడు. జ్ఞానం ప్రకాశం ద్వారా అంధకారం తొలగినపుడు, మనిషి జనన మరణాల బంధనాలు మిగులవు; మనిషి ముక్తి మార్గంలో యాత్రికుడౌతాడు. ఇటువంటి జ్ఞాని అన్ని అవస్థలలో తనను తాను భగవంతునికి అర్పించుకుంటాడు.

మనం బాహ్య విషయాలలో వెదికే సుఖం నిజానికి మనలోనే ఉన్నది. ప్రపంచంలోని ప్రతి భావననూ పరీక్షించడం, సత్యమేదో అసత్యమేదో గుర్తించటం, మనకు పనికివచ్చే వస్తువులను తీసుకోవటం, పనికిరాని వస్తువులను వదిలివేయడం- ఇదంతా జ్ఞానం ద్వారానే సాధ్యపడుతుంది. స్వాధ్యాయ సత్సంగాల ద్వారా ఈ జ్ఞానం లభిస్తుంది. వీలువెంట సద్గ్రంథాలను పఠిస్తూ ఉండడం జ్ఞానులలో సత్సంగం మనిషి జీవితాన్ని సంస్కరించడానికి అవశ్యకం. ఏ సమాజంలో ఏ దేశంలో నిజమైన జ్ఞానుల

సంఖ్య ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే- ఆ సమాజం ఆ దేశం అంత అధికంగా ఆత్మోన్నతి పొందుతుంది; తన లక్ష్యాన్ని సాధిస్తుంది.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1945, 46వ పుట

నీ యజమానివి నీవే

నీవు అనర్థదాయకమైన ఇతరుల సలహాలను వ్యర్థంగా స్వీకరిస్తున్నావు. ఇతరులు చెప్పిన దానిని నిజమని నమ్మి కూర్చుంటున్నావు. నిన్ను నీవు దుఃఖపెడుతున్నావు. ఇతరులు నిన్ను స్థిమితంగా ఉంచటం లేదంటున్నావు. నీ దుఃఖానికి కారణం నీవే. నీవే నీకు శత్రువువు. ఎవరేది చెపితే అది నమ్ముతావు. కనుకనే నీవు కలత చెందుతున్నావు.

నిజమైన మనిషి ఉత్తమ సంకల్పం తీసుకొనడానికి ఎవరేమంటారో చూడడు. అతడు తన పట్టునడలించడు. సోక్రటీసు ముందు విషం పాత్ర నుంచినా, అతని నమ్మకాన్నెవరూ మార్చలేకపోయారు. బందా బైరాగిని గొర్రెచర్మం ధరింపజేసి, ముఖాన్ని నల్లపరచి వీధి వీధిలో తిప్పారు కాని ఆయన ఇతరుల సలహా వినలేదు.

ఇతరుల సైగలపై నాట్యం చేయడం, ఇతరుల ఆసరాపై ఆధారపడి ఉండటం, ఇతరుల తప్పుడు విమర్శలకు కలత చెందటం- ఇదంతా మానసిక దౌర్బల్యం. మనిషి తన యజమాని తానే అయ్యేంత వరకు అతనిలో పూర్తి వికాసం కలుగదు. ఇతరులను అనుకరించటం వల్ల మనిషి తన మౌలికతను వదులుకుంటాడు.

స్వయంగా ఆలోచించటం నేర్చుకో. ఇతరుల మోసాలకు లోను కావద్దు. కర్తవ్య మార్గంలో ముందుకు వెళ్లు. ఇతరుల మాటలను పట్టించుకోవద్దు. ఇలా చేసే సాహసం నీలో లేకపోతే నీవు జీవితమంతా దాస్య బంధనాలలో చిక్కుకొని ఉంటావు.

అఖండజ్యోతి : మే, 1945, 120వ పుట

దుష్ట భావనలను జయించు

బయటి ప్రపంచం లోపల ప్రపంచపు ప్రతిబింబం మాత్రమే మనిషి మనసులో కమ్ముకొని ఉండే బాహ్య పరిస్థితులు భావాలకు అనుగుణంగానే స్థిరపడతాయి.

నిజమైన శాంతిని స్థాపించాలంటే - యుద్ధాలకు తల్లయిన దుష్ట సిద్ధాంతాలను ఓడించాలి. కుటుంబ, సామాజిక, కుల, ధార్మిక, రాజకీయ యుద్ధాలకు మూల కారణం ఇతరుల హితాన్ని విస్మరించి స్వార్థ సాధనకు పనిచేయడమే. ఈ విధానం అమలు జరిగిన కలహం ప్రారంభమౌతుంది. సంకుచిత పరిధిలో ఆలోచించే మేధావి తన దేశ

ప్రయోజనాల కోసం, మన కుల ప్రయోజనాలకోసం ఇతర దేశాల కులాల, ప్రయోజనాలను తిరస్కరిస్తాడు. దీనికి ప్రతిక్రియ ఎంతో దుఃఖదాయకంగా అశాంతి దాయకం ఉంటుంది. మన సుఖం కోసం ఇతరులను లూటీ చేయవలసిన, పెళ్లగించవలసిన అవసరం లేదు. ఈ విధానం వ్యక్తి సంపన్నుడయినా- ఆ సంపద చివరికి అతనికి దుఃఖాన్నే తెచ్చిపెడుతుంది. సమానత్వం, ఏకత్వం, ప్రేమ, సహకారం, ఉదారత, బంధుత్వ భావనలు ఆధారంగా అన్ని దేశాల ప్రజలూ కలసి మెలసి ఉండవచ్చు; సుఖాన్ని పెంచుకోవటానికై పరస్పరం సహాయం పడవచ్చు.

“ఎవరెలా పోతే నాకేం, నేను సుఖంగా ఉంటే చాలు” - అనే వినాశకరమైన విధానం ఎన్నో విచ్చిత్తులకు దారితీస్తుంది. అందరి సుఖాలలో అన్వేషించే స్వ సుఖం నిజమైనది, శాశ్వతమైనది.

అఖండజ్యోతి : జూన్, 1945, 125వ పుట

ప్రేమ ఆనందమయం

నిశ్చయంగా ప్రేమ, ఆనందాల పుట్టిల్లు ఖచ్చితంగా ఉన్నది. దానిని భగవంతునితో జోడించినపుడా అపరిమితమైన, శాశ్వతమైన ఆనందం లభిస్తుంది. ప్రాపంచికమైన, నశ్వరమైన వస్తువుల భుజంపై ఆత్మీయత అనే భారాన్ని మోపితే - నశ్వరములైన ఆ వస్తువులలో మార్పు కలిగినపుడు కాని, అవి నశించిపోయినపుడు కాని, ఆ ఆసరా కూలిపోయి, మనం దాని భుజంపై ఉంచిన భారం తటాలున నేలకూలుతుంది. ఫలితంగా పెద్ద దెబ్బ తగిలి, మనకు కళ్లు తిరుగుతాయి. డబ్బు పోయినపుడు, ఆత్మీయులు చనిపోయినపుడు, అపకీర్తి కలిగినపుడు పలువురు పెడబొబ్బలు పెడతారు. ఏడ్చి ఆత్మహత్య చేసుకుంటారు. ఇసుకతో ఇల్లుకట్టి దాన్ని అజరామరంగా ఉంచాలని కలలు కనేవాళ్లకు కలిగే దుస్థితియే ఇలా ఏడ్చి హాహాకారాలుచేసే ప్రేమికులకూ దాపురిస్తుంది. భౌతిక పదార్థాలు నశించేవి. కనుక- వాటిపై ప్రేమ పెంచుకోవడం- అరకొరగా, కుంటిదిగా ఉన్న పనికిమాలిన ఆధారాన్ని ఆశ్రయించడమే. అది ఎప్పుడైనా ముక్కలు కావచ్చు, కూలిపోవచ్చు. దానిని ప్రేమించే వాడిని హృదయ విదారకంగా దెబ్బ కొట్టవచ్చు. మరి - ప్రేమ లక్షణం ఆనందమయం కదా.

ప్రేమ యొక్క ఆధ్యాత్మిక స్వరూపమేమంటే- పరమాత్మను ఆత్మ ఆధారం చేయడం. చైతన్యవంతమై, అజరామరమైన ఆత్మకు సచ్చిదానంద పరమాత్మయే ఆధారం కాగలుగుతాడు. కనుక- జడపదార్థాలనుండి భౌతిక వస్తువులనుండి చిత్తాన్ని ముక్లించి,

దాన్ని పరమాత్మపై లగ్నం చెయ్యి.

అఖండజ్యోతి : జూలై, 1945, 148వ పుట

శక్తిని సమీకరించండి

జీవితం ఒక విధమైన యుద్ధం. ఇందులో క్షణక్షణం వ్యతిరేక పరిస్థితులతో, కష్టాలతో పోరాడవలసి ఉంటుంది. అపరిమితములైన ప్రతికూల తత్వాలను అధిగమిస్తూ మనిషి తన యాత్రను సాగించాలి. దృష్టి ఏ వైపు సారినే ఆ వైపు జీవితం శత్రువులతో చుట్టుముట్టబడి ఉన్నట్లు కనబడుతుంది. “దుర్బలుడు బలవంతుని ఆహారం”. ఇది ఎటువంటి చేదు నిజమంటే - దీనిని ఒప్పుకోవటం తప్ప గత్యంతరం లేదు. పెద్దచేప చిన్నచేపను తింటుంది. పెద్దవృక్షాలు వాటి కడుపు నింపుకోవడానికి చుట్టు ప్రక్కలఉన్న ఎన్నెన్నో చిన్న చిన్న మొక్కల రసాన్ని పీల్చివేస్తాయి. పాపం ఆ చిన్న మొక్కలు మృత్యుముఖంలోకి వెళ్లిపోతాయి. పక్షులు చిన్న పురుగులను తినివేస్తాయి. ఆ పక్షులను డేగల వంటి పెద్ద పక్షులు చంపి తింటాయి. పేదలను ధనవంతులూ, బలహీనులను బలవంతులు పీడిస్తున్నారు. ఇవన్నీ ఆలోచిస్తున్నప్పుడు మనమీ నిర్ణయానికి రావలసి ఉంటుంది. బలవంతులకు ఎరగా మారి చనిపోకుండా మనల్ని మనం రక్షించుకోవాలంటే - మన బలహీనతను తొలగించుకోవాలి; ఎవరు పడితే వారు మనపై ఊరకనే దాడిచేయలేనంతగా మనం మన బలాన్ని సమీకరించుకోవాలి.

ప్రాపంచిక జీవితంలో ప్రవేశించేటప్పుడు ఒక విషయాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. అర్థం చేసుకొని పట్టుపట్టాలి. అదేమంటే - కేవలం అప్రమత్తులైన శక్తి బలవంతులైన వ్యక్తులు మాత్రమే ఈ ప్రపంచంలో ఆనందమయ జీవనానికి హక్కుదారులు.

అఖండజ్యోతి : ఆగష్టు, 1945, 169వ పుట

డంబాచారం తగదు

గర్వం, నీచత్వం రెండూ ఆత్మస్తుతిగా, డంబాచారంగా వెలికివస్తాయి. ఫలితంగా - మీ సామాజిక జీవనం అసవ్యంగా, ఆకర్షణ రహితంగా తయారవుతుంది. జనం మిమ్మల్ని పొగడవచ్చు. కాన ఆ ప్రశంసను మీ నోటినుండి వినటానికి ఇష్టపడరు. న్యాయంగానే వాస్తవాల ఆధారం మీరు మిమ్మల్ని పొగుడుకున్నప్పటికీ - జనం విరోధులవుతారు. మీలోని లోపాలను మాత్రమే చూస్తారు. నీ సఫలతను చరిత్రకెక్కిన స్త్రీ పురుషుల మహాకార్యాలతో పోల్చుకొని నమ్రతను నేర్చుకో. కొండ దగ్గరకు వచ్చేంతవరకు ఒంటె తానే ఎత్తైనదని అనుకుంటుంది. నీ కంటె పెద్దవారితో, ప్రసిద్ధులతో

కలసి మెలసి ఉండే ప్రయత్నం చేయి. ఇటువంటి మైత్రి మనకు ఎంతో ప్రభావాన్ని కలిగించే నమ్రతను నేర్పుతుంది. అహంకారం వల్ల మీరెంతో కోల్పోతారని గుర్తుంచుకోండి. అహంకారికి ప్రసంశ, సహాయం, ప్రేమ అందడం అరుదు. అహంకారం మీ వ్యక్తిగత వికాసాన్ని కూడా ఆటంకపరచుతుంది. నేను అందరికంటే గొప్పవాడనని భావిస్తే- ఇంకా గొప్పవారు కావాలనే ప్రయత్నాన్ని మీరు విరమిస్తారు. మీరు ఏదైనా పని కీర్తించబడే విధంగా లేక ప్రకటింపబడే విధంగా చేస్తే- ఆ విషయాన్ని మీకు మీరుగా చెప్పుకోవచ్చు. ఇతరులకు కూడా ఆ విషయం కొంత ఏదో విధంగా తెలిసిందని మీరు గ్రహిస్తారు. మీ గొప్పదనం ఎక్కువ సేపు దాగి వుండదు. మీ గొప్పతనాన్ని మీరే చాటుకోవలసిన అవసరం లేదు.

అఖండజ్యోతి : ఆగష్టు, 1945, 186వ పుట

ఆలోచనయే కర్మకు బీజం

జగత్పిత పరమాత్మ తన సృష్టిలో సంకుచితత్వానికీ, పరిధులకూ, దారిద్ర్యానికీ స్థానం ఇవ్వలేదు. ఈ కుత్సితాలు ప్రపంచంలో లేవు. మన అంతరంగాలనుండే గడ్డి గాదంలా పుట్టుకువచ్చాయి. మన అంతఃకరణలో ఉత్పన్నమై, అవి మన ఆత్మబలాన్నీ, మనలో దాగి ఉన్న శక్తిని భక్షించాయి. కనక - పలువురు వ్యక్తులు శారీరకంగా పెరిగినట్లు కనిపించినా, మనస్సు బుద్ధి, అంతఃకరణ సమృద్ధుల వికాసం ఏ మాత్రం కానరాదు.

ఈ ప్రపంచంలో దుఃఖాన్ని కలిగించే శక్తి ఒకటే ఉన్నది. అది మనిషి చేసే దుష్కర్మ. ఆలోచనలో, పనిలో తేడా ఏదీ లేదు. ఆలోచన విత్తనం, పని ఆ విత్తనం నుంచి పుట్టిన వృక్షం. సుఖదుఃఖాలు ఆ చెట్టున పండే చేదు. తీపి ఫలాలు అత్యంత విచారకరమైన విషయమేమంటే - సమృద్ధి ఈ ప్రపంచంలో పుష్కలంగా ఉన్నప్పటికీ, మనం మన ఆత్మను సంకుచితం చేసుకుంటున్నాం. అందులో దురదృష్టపు నిరుత్సాహ పూరిత ఆలోచనలను నింపుతున్నాం. భయం కలిగించే దారిద్ర్యం, పేదరికం అనే పిచ్చిపిచ్చి ఆలోచనలో మునిగి తేలుతూ ఉంటాం. దరిద్ర సంస్కారాలకు మనం ఎంతగా అతుక్కుపోయి ఉంటే, అంత అధికంగా దుఃఖపడుతూ ఉంటాం. “బుద్ధి మందంగా ఉంది, అదృష్టం తలక్రిందులుగా అయింది. పేదరికమే నొసట వ్రాసి ఉంది”- అనే ఆలోచనలను మెదడులో పేరుకోనివ్వకపోతే- మన జీవితం పరిపూర్ణం. ఐశ్వర్యవంతం కావడం ఖాయం.

అఖండజ్యోతి : సెప్టెంబరు, 1945, 196వ పుట

సర్వార్థ సాధకం - తపస్సు

సంఘర్షణ వల్ల వేగం పెరుగుతుందనేది ప్రకృతి నియమం. రుద్ధడం, సంఘర్షణ పైకి కఠోరంగా కనిపిస్తాయి. కాని వాటి ద్వారా సౌందర్యం ప్రకాశిస్తుంది. పుటం పెట్టినపుడే బంగారానికి వన్నె పెరుగుతోంది. చెత్తవంటి ఇనుప ముక్క రకరకాల కఠిన ప్రక్రియల ద్వారా సాగినపుడే - దైవ విగ్రహంగా, మరో ముఖ్యవస్తువుగా దానికి గౌరవం లభిస్తుంది. కష్టాలనూ, కడగండ్లనూ ఢీకొన్న జీవితమే రాటు తేలుతుంది. ఆపదతో, బాధలతో, ఇక్కట్లతో పోరాడ గలిగే వ్యక్తికే వ్యతిరేక పరిస్థితులతో యుద్ధం చేసే సాహసంకు కేవలం అతడికీ జీవన వికాస సౌఖ్యం లభిస్తుంది. ఆటంకాల నెదుర్కొనకుండా, ఆపదలను అధిగమించకుండా ఘన విజయాలను సాధించిన వారు ఒక్కరూ లేరు ఈ ప్రపంచంలో. కష్టమయమైన జీవితాన్ని తనకు తానుగా పరమానందంగా వరించటమే తమ తపస్సు ద్వారా తపస్సులే ఇంద్రుని సింహాసనాన్ని గెలుచుకున్నారు. భగవంతుని పీఠాన్ని కదిలించి వేశారు. మనోవాంఛలను సాధించడానికి ఈ ప్రపంచంలో ఉన్న ఒకే ఒక సాధనం తపస్సు. గుర్తుంచుకోండి - కష్టాలలో నవ్వగలిగేవారు మాత్రమే తపస్సులో ఆనందించగలిగేవారు మాత్రమే ఈ ప్రపంచంలో మహాపురుషులు అవుతారు.

అఖండజ్యోతి : అక్టోబరు, 1945, 1వ పుట

సత్యమే బలం

మీరెప్పుడూ సత్యాన్ని పలకండి; మీ ఆలోచనలను సత్యంతో నింపండి; సత్యవ్రతాన్ని పాటించండి. మీరు సత్యంలో బాగుగా తడిసిపోండి. అలా చేస్తే, మీకు సాటిలేని ప్రచండ బలం లభిస్తుంది. సత్యంలో వెయ్యి ఏనుగుల బలమున్నదని కన్యూషియస్ చెప్పేవారు. నిజానికి సత్యంలో అపారమైన బలముంది. భౌతిక సృష్టిలోని ఏ బలమూ దానితో సమానం కాజాలదు.

తమ ఆత్మ అనుగుణంగా నడిచేవారు, తమ అంతరాత్మ చెప్పినట్లు ఆచరించేవారు, ఆడంబరాన్నీ, మోసాన్నీ, టక్కురితనాన్నీ వదిలివేసిన నిజాయతీ పరులు ఈ ప్రపంచంలో అందరికన్నా విజ్ఞులు. ఎందుకంటే - సదాచరణ వల్ల మనిషి శక్తి స్వరూపుడవుతాడు. ఎవరూ అతనిని భయపెట్టలేరు. అతడు ఎవరికీ భయపడడు. అబద్ధాలకోరుల, కపటుల హృదయం రెపరెపలాడుతూ ఉంటుంది.

ధనబలం, జనబలం, శరీరబలం, మనోబలం వంటి రకరకాల బలాలు ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నాయి. సత్యబలం వీటన్నిటినీ మించినది. సత్యవ్రతను శక్తి ముందు

మనుషులూ, దేవతలేకాక, భగవంతుడు సైతం తల వంచవలసిందే.

అఖండజ్యోతి : నవంబరు, 1945, 1వ పుట

నిన్ను నీవు జయించు

కేవలం ఇంద్రియ సుఖాల కోసం మరియు శారీరక వాంఛలు తీర్చుకోవడం కోసం జీవించే మనిషి, “తిను, తాగు, మజాచెయ్యి” అనే జీవిత - లక్ష్యం కలిగిన మనిషి నిస్సందేహంగా భగవంతుని ఈ సుందరమైన పృథ్వికి ఒక కళంకం, ఒక భారం. ఎందుకంటే- భగవంతుని గుణాలన్నీ కలిగి ఉన్నప్పటికీ అతడు పశువులా నీచ ప్రవృత్తిలలో చిక్కుకొని ఉన్నాడు. భగవంతుని అంశ కలిగి ఉన్న మనిషి తన నోటితో తన భ్రష్ట జీవితపు దుఃఖగాధను వినిపిస్తున్నాడు.

వాస్తవానికి- పాశవిక ప్రవృత్తులనూ, విషయవాసనలనూ దూరంగా అన్నింటినీ ఉంచుతూనే సంయమనం శాసించే సామర్థ్యం కలిగిన మనసుతో వాటిని నియంత్రించే వాడు, తన శరీరానికి యజమాని, తనలోని విషయ వాసనలపై కళ్లెమును ధృఢమైన ధైర్యవంతమైన తన చేతులతో బిగించేవాడు ‘నీవు నా సేవకుడవు నాపై యజమానివి కావు’ నేను నిన్ను సద్వినియోగపరుస్తాను. దుర్వినియోగం పరచను.’ అని ప్రతి ఇంద్రియానికీ చెప్పేవాడు ఆదర్శ వ్యక్తి. ఇటువంటి మనుష్యులే తమ పాశవిక ప్రవృత్తులను, వాసనా శక్తులను దైవత్వంగా లోనికి పరిణతి చేయగలరు. కాముకత్వం మృత్యువు, సంయమనం జీవనం. విషయవాసనలనే ఇనుమును ఆధ్యాత్మిక, మానసిక శక్తులనే బంగారంగా మార్చే వ్యక్తియే నిజమైన రసాయన శాస్త్రవేత్త. అతనికి ప్రతి వస్తువులో ప్రతి పరిస్థితిలో ఆనందం దృశ్యమాన మవుతుంది.

అఖండజ్యోతి : డిశంబరు, 1945, 1వ పుట

మన మనసు ప్రకారమే మన ప్రపంచం

మనసు ప్రభావం శరీరం మీద, శరీర ప్రభావం మనసు మీద నిరంతరం ప్రసరిస్తూ ఉంటాయి. మీ మనసు ఎలా ఉంటే మీ శరీరం, మీ శరీరం ఎలా ఉంటే మీ మనసు స్వరూపం అలా ఉంటాయి. శరీరంలో ఎలాంటి బాధ ఉన్నా- మనసు బడలికకూ, అనారోగ్యానికీ, వేదనకూ గురి అవుతుంది. ప్రపంచ నిర్మాణ క్రమం మనసు ద్వారానే జరిగిందని వేదాంతం చెప్పతోంది.

మన భావనలకు, ఇచ్చలకు, వాసనలకు, కల్పనలకు అనుగుణంగా మన

శరీరం నిర్మాణం, అవయవ నిర్మాణం జరిగింది. మనిషి యొక్క తల్లితండ్రులు, పరిస్థితులు, జన్మస్థలం, ఆయుష్షు, ఆరోగ్యం అతడు ఈ వివిధ శరీరాలు పొందడం- అతడి వ్యక్తిగత మానసిక సంస్కారాలపై ఆధారపడి ఉన్నది. మన బాహ్యప్రపంచం నిద్రాణమైన మన సంస్కారాల ప్రతిబింబం మాత్రమే.

ప్రపంచం దానికది నికృష్టమూ కాదు, ఉత్తమమూ కాదు. సూక్ష్మదృష్టితో అవలోకించినపుడు మనకు తెలిసేదేమంటే- మన అంతఃకరణలో ఉన్న నమూనా ఎలా ఉంటే ప్రపంచం అలా ఉంటుంది. మన అంతఃకరణ స్వరూపం ఎలా ఉంటే, మన ప్రపంచం ఆలా ఉంటుంది.

మంచి-చెడు, ఉత్తమం-అధమం, భవ్యత-కురూపం అనేవి మనసులోని ఉచ్చ, నీచ భూమికలు మాత్రమే. ఈర్ష్య, ద్వేషం, స్వార్థం అనే బట్టిలో భస్మమవుతూ మన జీవితాన్ని బాధామయం చేసుకోవటమా, సద్గుణాలను సమీకరించుకొని మన అంతఃకరణలో శాంతిని స్థాపించుకోవటమా అనేది మన చేతుల్లోనే ఉన్నది.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1946, 4వ పుట

మనసునుంచి భయాన్ని పెకలించివేయండి

భయపడటం అనేది అసహజమైన విషయం. మనిషి భయపడి తన ఆత్మపై భారం వేయటం ప్రకృతికి ఇష్టం ఉండదు. నీ భయాలన్నీ, నీ దుఃఖాలన్నీ నీ రోజువారీ చింతలన్నీ నీవు స్వయంగా కల్పించుకున్నవే. తలచుకుంటే నీవు నీ అంతఃకరణాన్ని భూత, ప్రేత, పిశాచాలకు నిలయమైన శ్మశానంగా మార్చుకోవచ్చు. మరోప్రక్క తలచుకుంటే- నీవు నీ అంతఃకరణాన్ని నిర్భయత్వం, శ్రద్ధ, ఉత్సాహం వంటి సద్గుణాలతో నింపుకోవచ్చు. అనుకూలత, వ్యతిరేకత అనేవి నీకు నీవు కల్పించుకున్నవే. నీకు ఇతరులెవరూ నీకు హాని చేయలేరు, తల వెంట్రుకను సైతం వంచలేరు. కోరుకుంటే- నీవు పరమ నిర్భయుడుగా, నిస్సంశయుడుగా తయారు కావచ్చు. నీ శుభ-అశుభ ప్రవృత్తులు, కీర్తి-అపకీర్తి ఆలోచనలు, వివేక - బుద్ధి - ఇవే నీ అదృష్టాన్ని నిర్మిస్తాయి.

మనసులో ప్రవేశించగానే భయం అనే శంక వాతావరణాన్ని సందేహంతో నింపుతుంది. మనం భయపడేదే మనకు నలువైపులా కనిపిస్తుంది. మనం మన మనోమందిరం నుండి భయ భావనలను శాశ్వతంగా తొలగించి వేస్తే- మనం తృప్తిగా సుఖంగా ఉండవచ్చు. మనం ఆనందంగా ఉండాలంటే- అంతఃకరణ భయం కల్పనల నుండి పూర్తిగా విముక్తి పొందాలి.

రండి; మనం నేడే ఇలా ప్రతిన పూనుదాం - 'మేము అభయరం, భయరహితులం; భయపిశాచాన్ని ద రిజేరనివ్వం; మా అంతఃకరణలలో శ్రద్ధా విశ్వాసాల దీపాన్ని వెలిగిస్తాం; పరమాత్మ యొక్క ఈ పావనసృష్టిలో నిర్భయంగా విహరిస్తాం.'

అఖండజ్యోతి : మార్చి, 1946, ముఖపేజీ.

మీ తప్పులను ఒప్పుకోండి

తప్పు చేసిన వ్యక్తికి తాను చేసిన పొరపాటుకు భయం కలుగుతుంది. తన పొరపాటును ఒప్పుకుంటే తాను నేరస్థుడవుతాడనీ, జనం తనను నానా మాటలూ అంటారనీ, చేసిన తప్పుకు దండన అనుభవించవలసి వస్తుందనీ అతడు భావిస్తాడు. ఇన్ని ఇబ్బందులు పడేకంటే - తప్పును ఒప్పుకోకుండా దానిని దాచిపెట్టటం, ఇతరులమీదకు నెట్టి వేయటం మంచిదని అతడు భావిస్తాడు.

ఈ ఆలోచనా విధానం ప్రకారం పని చేసే వ్యక్తి చాలా నష్టపోతాడు. ఒక తప్పును కప్పిపుచ్చినందువల్ల మరల, మరల అదే తప్పులు చేయడానికి మనిషి సాహసిస్తాడు. అలా పెక్కు తప్పులు చేస్తూ వాటిని కప్పివేస్తూ ఉండే అలవాటు ఏర్పడుతుంది. పొరపాట్ల కారణంగా అంతఃకరణం రోజు రోజుకూ మురికిగా, అసహ్యంగా కలుషితంగా తయారవుతుంది. చివరకు అది పొరపాట్లకూ తప్పులకూ గనిగా మారుతుంది. తప్పులు చేయడం అతని స్వభావంగా మారుతుంది.

తప్పును ఒప్పుకోవటం వల్లన మనిషి విలువ తగ్గకపోగా, అతనిలోని మహత్తర ఆధ్యాత్మిక సాహసం వెలికివస్తుంది. తప్పును ఒప్పుకోవడం బ్రహ్మాండమైన సాహసం. తప్పులను ఒప్పుకొని, భవిష్యత్తులో అటువంటి తప్పులను చేయమని ప్రతిజ్ఞ చేసే వారు క్రమంగా సంస్కరించబడి ముందుకు సాగుతారు. తప్పును ఒప్పుకోవటం, దాన్ని సరిదిద్దుకోవడం - ఇదే ఆత్మోన్నతికి సన్మార్గం. కావాలనుకుంటే - నీ తప్పును ఒప్పుకుని నిర్భయమైనపు కావచ్చు. పరమ నిస్సంశయమైనపు కావచ్చు. నీవు కోరుకుంటే నీ తప్పును ఒప్పుకొని నిర్భయంగా నిస్సంశయమైనపు ఉండవచ్చును.

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1946, ముఖపత్రం

ఆవేశంతో పాటు వివేకం

ఇంద్రియాలకు దాసుడుగాకాక, యజమానిగా ఉండాలి. సంయమనం లేనిదే సుఖ, సంతోషాలు లభించవు. ప్రతి నిత్యం కొత్త కొత్త భోగాల వెనుక పరుగెత్తితే - దుః

ఖం, అశాంతి మాత్రమే దాపురిస్తాయి.

భగవద్గీత చదవటానికీ, వినటానికీ, అర్థంచేసుకోవటానికే. వినుట, మరియు అర్థం చేసుకొనుట సార్థకత- ఇంద్రియ సంయమనంలోనే ఉంది. ఇంద్రియాల వేగంలో, వాటి ప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోవడం మానవ ధర్మం కాదు. యోగం, జపం, తపం, ధ్యానం వంటి సాధనాల ప్రారంభం ఇంద్రియ సంయమనం లేనిదే జరగదు.

సంయమనం లేనిదే జీవితంలో వికాసం ఉండదు. జీవన వీణ తీగలు నియమ సంయమనాలతో బిగిసి ఉన్నప్పుడే, హృదయ లోకంలో మధుర సంగీతం నినదిస్తుంది.

మనం స్వారీ చేస్తూన్న గుర్రం కళ్ళాలు, మనచేతిలో లేకపోతే- ఆ స్వారీ వల్ల ప్రమాదం తప్పదు. సంయమనమనే కళ్ళాలను బిగించినపుడే గుర్రాన్ని నిర్ణీత మార్గంలో నడిపించవచ్చు. మనసు అనే అశ్వం పరిస్థితి సరిగ్గా ఇదే.. వివేకం సంయమనాల ద్వారా ఇంద్రియాలను మన అధీనంలో ఉంచుకున్నప్పుడే జీవితయాత్ర ఆనందంగా సాగుతుంది.

విశృంఖలులైన యువకులు మానసిక, సామాజిక, జాతీయ బంధనాలను త్రెంచుకోవాలనుకోవడం కద్దు. ఇది పొరపాటు. అర్జునునికి శ్రీకృష్ణుని తోడు ఎలా అపసరమో, ఆవేశానికి వివేకం తోడు అలా అపసరం. బుద్ధిని స్థిరపరచే ఉపాయం ఇదే.

అఖండజ్యోతి : మే, 1946, 14వ పుట

మానసిక వికాసానికి నియమ నిబంధనలు

సదా మనం చేసే ఆలోచనల అణువులు మన మెదడులో గుమిగుడుతూ ఉంటాయి. మన మెదడును తగు సత్కర్మల కోసం వినియోగిస్తూ, ఉంటే, దానిని సోమరిగా, వ్యర్థంగా ఉంచకపోతే- మానసిక శక్తి వికసిస్తుంది.

మెదడును ఉత్తమంగా, తుచ్ఛంగా చేసుకోవడం అన్నది మన చేతుల్లోనే ఉంది. ఆలోచించు, విచారించు, మననం చేయి. కోపగించటం వల్ల క్రోధ అణువులసంఖ్య వృద్ధిచెందుతుంది. చింత, శోకం, భయం లేదా దుఃఖం కలిగి ఉండడం వల్ల, నీవు ఈ చెడు ఆలోచనల అణువులను పోషిస్తున్నావు, నీ మెదడును బలహీన పరుస్తున్నావు. గతంలో జరిగిన దుస్సంఘటనలనూ దుఃఖదాయక ఘట్టాలనూ గుర్తు చేసుకొని, దుఃఖ శోకాలకు వశుడవై, మెదడును బలహీనపరచవద్దు; శరీరంలో బలమున్నప్పటికీ, దానిని

నిరుపయోగంగా ఉంచితే అది క్షీణిస్తుంది.

అలాగే- ఆలోచించని మెదడు కుడా క్షీణిస్తుంది. క్రొత్త ఆలోచనలను మనసులోనికి ఆహ్వానించడం వల్ల మెదడు యొక్క మానసిక వ్యాపారం విస్తృతమవుతుంది. మనసు వికసిస్తుంది. బలం పెరుగుతుంది. మనసూ బుద్ధి తేజోవంతమవుతాయి- మన మనసులో ఉన్న ఆలోచనలే మన జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుతాయి. నీవు ఏ కళను గురించి ఆలోచిస్తావో, ఏ కళను అభ్యసిస్తావో అందులోనే నైపుణ్యం సంపాదిస్తావు. మెదడులోని ఏ భాగాన్ని ఉపయోగిస్తావో, ఆ భాగపు శక్తులు వికసిస్తాయి.

అఖండజ్యోతి : జూలై, 1946, 10వ పుట

మానవులుగా జీవించండి

పాపుల విసర్జనల మీద ముసిరే ఈగల వలె విషయ భోగాల ఎంగిళ్లను ఏరుకునే కుక్కలవలె గడిపే జీవితం పరమ నికృష్టం. ఏ ప్రాణికి ఆశ్రయమివ్వని ఖర్జూరచెట్టువలె పెరిగే పెద్దరికం పరమ నికృష్టం. ధనమున్న ఖజానాకు కాపలాదారుగా ఉండే సర్పంలాంటి పరమలోభి ప్రశంసనీయుడు ఎలా అవుతాడు. తుచ్చ స్వార్థంకోసం వెంపరలాడేవారు ఎంతటి దౌర్భాగ్యులు! దేవ దుర్లభమైన మానవదేహమనే అమూల్య రత్నాన్ని ఈ దుర్బుద్ధు రాళ్లు, రప్పలకోసం తెగనమ్మారు. వారు మేము ఈ జీవితాన్ని సద్వినియోగ పరచామని ఏ ముఖంతో చెప్పగలరు? ఈ దుష్టబుద్ధులకు చివరకు పశ్చాత్తాపమే మిగులుతుంది. ఏదో ఒకనాడు వారికి తాము చేసిన తప్పు తెలిసి వస్తుంది. కాని అప్పటికే అవకాశం చేజారిపోతుంది. తల బాదుకొని పశ్చాత్తాపపడటం తప్ప వారికి మరేమీ మిగలదు.

మానవులారా! జీవించండి. యోగ్యమైన రీతిలో జీవించండి. ఆదర్శవంతమూ, అనుకరణీయమూ అయిన జీవితాన్ని రూపొందించుకోండి. ప్రపంచంలో మీరు వదిలే అడుగుజాడలు భావి తరాలవారికి దారి చూపేలా జీవించండి. సత్యంతో, ప్రేమతో, న్యాయంతో నిండి ఉండాలి. మీ జీవితం దయ, సానుభూతి, ఆత్మనిష్ఠ, సంయమనం, దృఢత్వం, ఉదారత, మీ జీవితంలోని అంతర్భాగాలు కావాలి. మానవజీవన గరిమకు అనుగుణంగా ఉండాలి మన జీవితం.

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1946, ముఖపత్రం

మీ జీవిత చక్రం మీ చేతుల్లోనే

అదృష్టం ఎక్కడ వదిలివేసిందో అక్కడే ఆగిపోయి, వారిలా చెప్పటం మొదలు

పెడతారు - మేమేం చెయ్యాలి; అదృష్టం కలిసి రావడం లేదు; అందరూ మమ్మల్ని వ్యతిరేకిస్తున్నారు, ప్రతిపక్షంగా ఉన్నారు; చాలా గడ్డుకాలం వచ్చింది. ఇవి మనిషి అజ్ఞానాన్ని నిరూపించే కార్యశూరతలేని ఆలోచనలు, ఎన్నో జీవితాలు నాశనంచేసిన ఆలోచనలు. మనిషి అదృష్టం చేతిలో కీలుబొమ్మ, ఆటవస్తువు, ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు ఎలా కావాలంటే అలా మార్చుకునే మట్టి - అనే భావన అజ్ఞానానికి, మోహానికి, పిరికితనానికి ప్రతీక.

మీ అంతఃకరణలో మీ జీవితమనే విత్తనాన్ని నాటండి. సాహసం పురుషార్థం, సత్సంకల్పాలు అనే మొక్కలకు నీరుపోసి, అవి పుష్పించి ఫలించేట్లు చేయండి. సోమరితనం అనే గడ్డి, గాదలను వెతికి వెతికి పీకి పారవేయండి. సంతోషం, ఉల్లాసం అనే వాయుతరంగాలు ఎగసిపడేటట్లు చేయండి.

మీ జీవితంలోని అదృష్టానికీ, పరిస్థితులకూ, అవకాశాలకూ నిర్మాతలు మీరే. మీరు మీ జీవితాన్ని ఉద్ధరించగలరు, అధోగతి పాలుచేయగలరు. మీరు సుఖసంతోషాలకోసం ప్రయత్నిస్తూ ఉంటే, అలాంటి మానసిక ప్రవాహంలో నివసిస్తూ ఉంటే - మీ ముఖంలో సుఖసంతోషాలు తొణికిసలాడతాయి. దుఃఖంతో, బడలికతో ఉన్నప్పుడు - మీరు జీవచ్ఛవం అవుతారు. మీ జీవితచక్రం శక్తి క్షీణిస్తుంది.

శక్తి గురించి, ప్రేమగురించి, బలం గురించి, పౌరుషం గురించి ఆలోచించండి. ప్రపంచంలోని శ్రేష్ఠపురుషులవలె స్వయంగా పరిస్థితులను నిర్మించుకోండి. మీ దారిద్ర్యాన్నీ, న్యూనతనూ బలహీనతలనూ దూరంచేసే సామర్థ్యం మీలా ఉంది. ఆ ఆంతరిక శక్తిని రగిలించండి. అంతే.

అఖండజ్యోతి : సెప్టెంబరు, 1946, 21వ పుట

కర్మ స్వాతంత్ర్యం

జన్మలన్నింటిలో ఒక్క మానవజన్మలోనే కర్మ చేయడానికి పూర్తి స్వేచ్ఛ ఉన్నది. భగవంతుడు మనిషికి మనసు, బుద్ధి, చిత్తం, అహంకారం మొదలైన వాటిని ప్రసాదించడానికి కారణం - అతడు ప్రతి పనినీ మానవత అనే గీటురాయిపై పరీక్షించి, బుద్ధితో తూచి మనసుతో మననం చేసి, ఇంద్రియాల ద్వారా పూర్తిచేయాలని, మనిషికి జన్మహక్కు ఇది. ఈ హక్కును సద్వినియోగపరచకపోతే - అతడు దానిని కోల్పోతాడు. అంతేకాదు. భగవంతుని ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించినందువల్ల పాపంలో భాగస్వామి అవుతాడు.

కర్మ చేయడం మనిషి హక్కు కానీ - కర్మను వదిలివేసే స్వేచ్ఛ అతడికి లేదు.

ఎలాంటి కర్మా చేయకుండా ఏ ప్రాణి ఉండలేదు. అతను చేయకూడని పనులు చేయవచ్చు. అటువంటి స్థితిలో అతని స్వభావం అతనిని బలవంతంగా తనవైపు లాగుతుంది. అతను తప్పని సరిగా యంత్రంలా ఆ పని చేయవలసివస్తుంది. గీతలో భగవంతుడు ఇలా చెప్పాడు- అజ్ఞానంలో, మోహంలో నీవు కర్మ చేసే అధికారాన్ని కాలరాస్తే, స్వభావం నుండి జనించిన కర్మకు అధీనుడవై నీవు అన్నీ చేయవలసి వస్తుంది. భగవంతుడు ప్రతి ప్రాణి హృదయస్థానంలో ఉన్నాడు. ఏ మనిషినూ తన స్వభావానికీ, అధికారానికి వ్యతిరేకంగా కర్మలను చేస్తే మనిషిని ఆయన మాయ అనే దండంతో తిప్పివేస్తాడు. కుమ్మరి చక్రంపైన కుండను తిప్పినట్లు.

అఖండజ్యోతి : అక్టోబరు, 1946, 17వ పుట

మంచిచేయడం విజ్ఞత

దుష్టులు మూర్ఖత్వంతో పాపానికి భయపడరు. వివేకి ఆ మూర్ఖత్వానికి దూరంగా ఉంటాడు. చెడు నుంచి చెడే ఉత్పన్నమవుతోంది. కనుక చెడును అగ్నికంటే భయంకరమైనదిగా భావించాలి. దానికి భయపడి, దూరంగా ఉండాలి. నీడ మనిషిని వదలదు. అతడు ఎక్కడకు వెళితే అక్కడకు వెళ్తూ, ఉంటుంది. అలాగే- ఎన్నడూ పాపకర్మలు పాపి వెంటనే ఉండి, చివరకు మనిషిని సర్వనాశనం చేస్తాయి. కనుక మెలకువ వహించండి. సదా చెడుకు భయపడండి.

చెడ్డపనులను చేయవద్దు. ఎందుకంటే- చెడ్డపనులు చేసేవాళ్లు అంతరాత్మ యొక్క శాపాగ్నిలో ఎల్లప్పుడూ కుమిలిపోతూ ఉంటారు. వస్తువులు ఎక్కువగా సేకరించాలనే తపనతో, భోగలాలసతో, అహంకారాన్ని తృప్తిపరచాలనే ఇచ్చతో లోకులు పెడదారి పడుతున్నారు. అయితే, ఈ మూడూ చాలా తుచ్చమైనవి. వీటివల్ల క్షణికమైన తృప్తి లభిస్తుంది. కాని, ఫలితంగా అపారమైన దుఃఖాన్ని భరించవలసివస్తుంది. చక్కెర కలసిన విషాన్ని లోభంతో తినేవాడు అవివేకి.

ఈ ప్రపంచంలో అందరికంటే గొప్ప బుద్ధిమంతుడు, విద్వాంసుడు, చతురుడు, తెలివైనవాడు ఎవరంటే- తన చెడు ఆలోచనలకూ, చెడ్డపనులకు దూరంగా ఉండేవాడు, సత్యాన్ని గ్రహించేవాడు, సన్మార్గంలో నడిచేవాడు, మంచి ఆలోచనలను స్వీకరించేవాడు. ఈ విజ్ఞత చివరకు లాభదాయకంగా పరిణమిస్తుంది. దుష్టుడు తన మూర్ఖత్వం తెచ్చే హాని వల్ల తల బాదుకొని పశ్చాత్తాపపడతాడు.

అఖండజ్యోతి : నవంబరు, 1946, 1వ పుట

దుఃఖాలు కల్పనలే

వైరాగ్యం అంటే రాగాలను త్యజించటమే. మనోవికారాలను దుష్ట భావాలను మరియు కుసంస్కారాలను రాగాలు అంటాము. అనవసరమైన మోహం, మమత, ఈర్ష్య, ద్వేషం, క్రోధం, శోకం, చింత, తృష్ణ, భయం, దిగులు మొదలైన వాటివల్ల మనిషి జీవితంలో తీవ్ర అశాంతి ఉద్విగ్నత జనిస్తాయి.

తత్త్వవేత్త అయిన సోక్రటీసు చెప్పినట్లు- ప్రపంచంలో ఉన్న కష్టాలలో ముప్పాతిక భాగం ఊహించుకున్నవే. తన కల్పనా శక్తి ఆధారంగా మనిషి తానుగా ఆ కష్టాలను త్రవ్వకుని తయారు చేసుకుంటాడు. వాటిని తలచుకొని భయపడుతూ దుఃఖిస్తాడు. తలచుకుంటే- తన కల్పనాశక్తిని శుభ్రపరచుకొని, తన దృష్టికోణాన్ని శుద్ధి చేసుకొని మనిషి ఈ ఊహజనిత కష్టాల జంజాటం నుండి తేలికగా విముక్తి పొందవచ్చు. ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రంలో దీన్నే సూత్రీకరించి ఇలా చెప్పారు- “వైరాగ్యం ద్వారా దుఃఖాలు నివృత్తి అవుతాయి”.

మనం కోరుకున్న భోగాలను అనుభవించలేము. ధనం, సంతానం, దీర్ఘాయువు, భోగం, కోరుకున్న స్థితిని పొందాలనే తృష్ణ ఇవన్నీ ఏ విధంగానూ పూర్తికావు. ఒక వాంఛ పూర్తయితే, పది కొత్త వాంఛలు పుట్టుకొస్తాయి. వాటికి అంతులేదు, పరిమితి లేదు. ఈ అసంతృప్తి నుంచి బయటపడడానికి సరళమైన ఉపాయం తన వాంఛలనూ భావనలనూ నియంత్రించటమే. ఇటువంటి నియంత్రణ దుఃఖాలనుంచి విముక్తికి ఒకే ఒక మార్గం వైరాగ్యమే.

అఖండజ్యోతి : నవంబరు, 1946, 15వ పుట

మంచిని చూడండి - మంచితనం పెరుగుతుంది

మనం ఎలా చూస్తామో ఎలా వింటామో, ఎలా వ్యవహరిస్తామో, అలాగే మన అంతర్లగత్తు నిర్మాణం అవుతుంది. బాహ్యజగత్తులో మనం చూచే వస్తువుల ప్రభావం మన అభిరుచిని బట్టి ఉంటుంది. మంచిదనిపించే ప్రతిక్రియ వల్లా మన మనసులో ఒకమంచి మార్గం ఏర్పడుతుంది. క్రమంగా అలాగే చేయటం వల్ల ఆ మానసిక మార్గం ధృఢమవుతూ ఉంటుంది. చివరకు అది అలవాటుగా మారి, మనిషి దానికి దాసుడయ్యేటంతగా స్థిరపడుతుంది.

మంచిని చూడడానికి అలవాటుపడే మనిషి అంతర్లగత్తు నిర్మాణం శీలంతో, గుణంతో దైవీతత్వాలతో నిర్మాణం అవుతుంది. అతనిలో ఈర్ష్య, ద్వేషం, స్వార్థముల

వాసన ఉండదు. అంతటా మంచినీ చూడటం వల్ల అతడు స్వయంగా శీలానికీ, సుగుణాలకూ కేంద్రంగా మారుతాడు.

మంచితనము అనేది ఒక విధమైన పరుసవేది. మంచినీ చూసే సద్గుణం కలిగిన మనిషి తన సౌశీల్య ప్రభ ద్వారా దురాచారులను సదాచారులుగా మార్చివేస్తాడు. ఆ కేంద్రంనుండి ప్రసరించే విద్యుత్తు వల్ల అంతటా సత్యపు వెలుగు వ్యాపిస్తుంది. నైతిక మాధుర్యం ఆత్మిక సౌందర్యం వెల్లివిరుస్తాయి. మంచినీ చూసే అలవాటు సౌందర్య రక్షణ, శీలరక్షణ రెండింటినీ సమన్వయపరచుతుంది. ప్రపంచ ప్రజలు వివేకంతో పాలనూ, నీటినీ వేరు చేయసాగితే, తమలోని దుష్ప్రవృత్తులను నిర్మూలిస్తే- కృతయుగం అవతరిస్తుంది.

అఖండజ్యోతి : నవంబరు, 1946, 19వ పుట

ప్రస్తుత పరిస్థితులు మనం నిర్మించుకున్నవే

మనవల్లన ఎప్పుడూ తప్పులు జరుగుతూ ఉంటాయని ఒప్పుకుందాం. ఇవి మన శరీరం, మన మనసు చేసే పొరపాట్లు. ప్రతి నిత్యం శిక్ష పొంది, ఈ పొరపాట్లకు పరిహారం కూడా చెల్లిస్తూ ఉంటాం. ఆత్మ అనే మన మూలశక్తి రోజువారీ ఈ పొరపాట్లకు అతీతమైనది. అది ఎన్నడూ పొరపాటు చేయదు, పాపం చేయదు. ప్రతి చెడ్డపని జరిగేటప్పుడూ వ్యతిరేకించడం, ప్రతిమంచి పని జరిగేటప్పుడూ సంతోషించడం దాని నిర్ణీత కార్యక్రమం. తన ఈ సనాతన స్వభావాన్ని అది ఎన్నడూ వదలజాలదు. దాని వాణినీ మనం ఎంత తగ్గించినా, ఎంతగా అణచివేసినా, ఎంతగా ఉపేక్షించినా- అది దిక్కుబిలోని ముల్లువలె తన దిశను పవిత్రత వైపు చూపుతుంది; దాని స్ఫురణ ఎప్పుడూ సాత్వికంగానే ఉంటుంది. కనుకనే- ఆత్మ ఎప్పుడూ అపవిత్రం కాజాలదు. పాపి కాజాలదు. మనం శరీరం కాదు, మనసు కాదు మనం ఆత్మ కనుక- ఉచ్చమైన, ఉత్పన్నమైన పవిత్రమైన, నిష్పాపి అయిన పరమాత్మని పుత్రులుగా మనల్ని మనం ఎల్లప్పుడూ పరిగణించుకోవాలి. మనం పవిత్రభావాన్ని కలిగి ఉంటే- మన శరీరమూ మన మనస్సు పవిత్రత వైపు, ఔన్నత్యం వైపు శరవేగంతో పురోగమిస్తాయి.

మనం స్వయంగా కర్తలం, భోక్తలం. కర్మ చేసే పూర్తి స్వేచ్ఛ మనకు లభించింది. భగవంతుని విధానానికి అనుగుణంగా- మనం ఎలాంటి కర్మ చేస్తే అలాంటి ఫలం, వెంటనే కాని ఆలస్యంగా కాని, మనకు లభిస్తుంది. ఈ విధంగా మన అదృష్టానికి నిర్మాతలం స్వయంగా మనమే. పరిస్థితులను సృష్టించేది స్వయంగా మనమే.

అఖండజ్యోతి : జనవరి, 1947, 8వ పుట

ఆత్మనిర్మాణం మహత్తర పుణ్యం

ప్రపంచంలో పలువిధములైన పుణ్యాలు పురుషార్థాలూ ఉన్నాయి. ఇతరులకు సేవ చేయడం, సాయపడడం పుణ్యకార్యం. దీనివల్ల కీర్తి, ఆత్మ సంతుష్టి, సద్గతి లభిస్తాయి. వీటన్నిటిని మించిన పుణ్య - పురుషార్థం మరొకటి ఉంది. అది 'ఆత్మ నిర్మాణం'. మన దుర్గుణాలనూ, ఆలోచనలనూ, కుసంస్కారాలనూ, ఈర్ష్యనూ, తృష్ణనూ, క్రోధాన్నీ, ద్రోహాన్నీ, క్షేమాన్నీ, చింతనూ, భయాన్నీ వాసనలనూ వివేకం సహాయంతో ఆత్మజ్ఞానం అనే అగ్నిలో జ్వలింపచేయడం మహత్తర ధర్మం. వేయి అశ్వమేధ యజ్ఞాలు సైతం దానికి సాటిరావు. మన అజ్ఞానాన్ని తొలగించుకొని, మన మందిరంలో జ్ఞాన దీపాన్ని వెలిగించడం భగవంతునికి చేసే అసలైన పూజ. మన మానసిక తుచ్ఛత, దీనత్వాన్నీ, హీనత్వాన్నీ, దాసత్వాన్నీ తొలగించుకుని నిర్భయత్వం, సత్యవాక్కు, పవిత్రత, ప్రసన్నతల వంటి ఆత్మిక ప్రవృత్తులను పెంపొందించుకోవటం కోటి మణుగుల బంగారాన్ని దానం చేయడంకన్న మహత్తరమైనది.

ప్రతి మనిషీ ఆత్మ నిర్మాణాన్ని సాధించగలగితే ఈ భూమి స్వర్గమౌతుంది. అప్పుడు - మనుషులు స్వర్గానికి వెళ్లాలని కోరరు; దేవతలే భూమికి దిగి రావాలని కోరుతారు. ఇతరులకు సేవచేయడం - సాయపడడం పుణ్యకార్యం. శారీరకంగా, మానసికంగా, ఆర్థికంగా, సామాజికంగా, నైతికంగా ఆధ్యాత్మికంగా మన స్థితిని ఉన్నతోన్నతంచేయడం, మనలను మనం ఆదర్శపౌరునిగా తీర్చిదిద్దుకోవడం మహత్తరమైన ధర్మకార్యం మరే పుణ్యమూ దానికి సాటిరాదు.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1947, 1వ పుట

సంపూర్ణ శాంతికి సరైన మార్గం

మనం భగవంతునితో ఏకత్వాన్ని అనుభవించిన క్షణంలో హృదయంలో శాంతి నది ప్రవహిస్తుంది. వాస్తవానికి - మనలను మనం ఎల్లప్పుడూ, సుందరమైన, ఆరోగ్యకరమైన, పవిత్రమైన ఆధ్యాత్మిక ఆలోచనలతో కలగలుపుకోవటం జీవితాన్నీ, శాంతిని పొందే మార్గం. "నేను ఆత్మను, భగవంతుని అంశను" - అనే సత్యాన్ని ఎల్లప్పుడూ మన హృదయ ఫలకంపై ముద్రించుకోవడం, గుర్తుంచుకొనుట ఎల్లప్పుడూ ఆ ఆలోచనా విధానంలో మునిగిఉండడం - ఇదే శాంతికి మూలం. ఎన్నో వేలమంది వ్యక్తులు ప్రపంచంలో చింతలలో దుఃఖాలలో మ్రగ్గుతున్నారు; శాంతి కోసం ఎక్కడెక్కడో

తిరుగుతున్నారు; విదేశాల మత్తులో పడుతున్నారు. ఎంత కరుణా జనకమైన దృశ్యం ఇది. ఎంత ఆశ్చర్యకరమైన దృశ్యం ఇది. కానీ- వారికి శాంతి యొక్క దర్శనం మాత్రం దొరకడంలేదు. ఈ విధంగా వారిలా సంవత్సరాల తరబడి వెదికినా ఎప్పుడూ, శాంతిని పొందలేదు. ఇందులో సందేహం ఆవంతయినా లేదు. ఎందుకంటే- శాంతి లేనేలేని చోట వారు శాంతి కోసం వెదుకుతున్నారు. ఆ అమాయక బాహ్యవస్తువులను తృప్తితో నిండిన చూపులతో చూస్తున్నారు. కానీ, శాంతినది వారిలోపలే ప్రవహిస్తున్నది. మృగం యొక్క నాభిలోనే కన్నూరి ఉన్నది. కానీ ఆ మృగం అజ్ఞానంవల్ల దాని కోసం వెదకుతూ తిరుగుతుంది. జీవితంలో అసలైన శాంతి మన లోపలికి తొంగిచూస్తేనే దొరుకుతుంది.

మన మనస్సుపై అదుపు సంపూర్ణ శాంతికి అత్యవసరం. మనస్సుకూ, ఇంద్రియాలకూ మనం దాసులం కాకూడదు. యజమానులం కావాలి.

అఖండజ్యోతి : మార్చి, 1947, 2వ పుట

అసలైన శాంతికి ఆవాసం

మనిషి అంతరంగంలో ఉన్న శుద్ధ - బుద్ధ - చైతన్యం, సత్, చిత్ - ఆనందం, సత్య-శివ - సుందరం, అజరామరం అయిన శక్తియే పరమాత్మ. మనసు - బుద్ధి - చిత్తం - అహంకారం చతుష్టయమే జీవుడు. ఈ జీవుడు ఆత్మకు భిన్నమైనవాడు, అభిన్నమైనవాడు. దీనిని ద్వైతమనీ, అద్వైతమనీ కూడ చెప్పవచ్చు. అగ్నిలో కట్ట మండితే పొగ వస్తుంది. పొగ వేరు, అగ్ని వేరు అని చెప్పవచ్చు. ఇది ద్వైతం. పొగ అగ్నినుండి ఉత్పన్నమైనది; అగ్ని లేకపోతే దానికి అస్తిత్వం లేదు. అది అగ్నిలోని భాగమే. ఇది అద్వైతం. ఆత్మ అగ్ని. జీవుడు పొగ. రెండూ వేరు; రెండూ లేక ఒకటి కూడా ఉపనిషత్తులలో వాటిని ఒక చెట్టుపై కూర్చొన్న రెండు పక్షులతో పోల్చారు. భగవద్గీత ఈ రెంటింటి అస్తిత్వాన్ని అంగీకరిస్తూ, ఒక దానిని క్షరం (నాశనమయేది) అనీ, మరొకదానిని అక్షరం (నాశనముకానిది) అనీ వర్ణించింది.

భ్రమ వల్ల, అజ్ఞానం వల్ల, మాయ వల్ల, సైతాను టక్కరితనం వల్ల ఈ రెండింటి ఏకత్వం భిన్నత్వంగా మారిపోతుంది. దుఃఖానికీ, శోకానికీ, సంతాపానికీ, క్లేశానికీ, వేదనకూ కారణం ఇదే. మనసూ ఆత్మా ఒకటయిన చోట, రెండింటి ఇచ్చ, అభిరుచి, కార్యప్రణాళిక ఒకటయిన చోట, అపారమైన ఆనందవాహిని పొంగి పొరలుతూ ఉంటుంది. రెండింటి మధ్య వైరుధ్యం ఉన్నచోట, పలువిధములైన అంతరధ్వంద్వాలు ఉన్నచోట - ఆత్మశాంతి యొక్క దర్శనం దుర్లభమౌతుంది. రెండింటి దృష్టికోణం ఒకటి కావాలి.

రెండింటి ఇచ్చు, అభిరుచి, కార్యప్రణాళిక ఒకటి కావాలి. అప్పుడే జీవితంలో అసలైన శాంతి దర్శనం ఇస్తుంది.

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1947, 2-4వ పుట

ఆవేశాలను పరిహరించు

జీవితంలో అభ్యున్నతిని కాంక్షించే వారు తమ స్వభావాన్ని గంభీర పరచుకోవడం ఆవశ్యకం. తడబడటం, పిల్లచేష్టలు, వెకిలితనం అలవాటైనవారు ఏ విషయాన్ని గురించీ లోతుగా ఆలోచించలేరు. మానసిక ఉల్లాసానికి ఒకోసారి పిల్లచేష్టలు చేయవచ్చు. కానీ, అది స్వభావంగా మారకూడదు. సముద్రపు ఒడ్డున ఉన్న పర్వతం తనకు తగిలే అలలను ఖాతరు చేయదు. అలాగే, మనం ఆవేశాలను ఉపేక్షించాలి. ఇదే విధంగా మన ఉద్వేగాలను అదుపులో ఉంచుకోవాలి. క్రీడాకారులు ఆటలు ఆడతారు; ఎన్నోసార్లు గెలుస్తారు; ఎన్నోసార్లు ఓడుతారు. ఎన్నోసార్లు ఓడిపోతూ గెలుస్తారు, ఎన్నోసార్లు గెలుస్తూ ఓడుతారు. కానీ, ఏ క్రీడాకారుడూ తన మనస్సుపై వాటి ప్రభావం అతిగా పడనివ్వడు.

ఓడినవారి పెదవులపై సిగ్గుతో కూడిన చిరునవ్వు ఉంటుంది. గెలిచిన వాడి పెదవులపై ఉండే చిరునవ్వులో సాఫల్యపు సంతోషం ఉంటుంది. ఈ కొద్ది భేదం తప్ప- గెలిచిన క్రీడాకారునికీ, ఓడిన సహజమైన క్రీడాకారునికీ మధ్య ప్రత్యేకమైన తేడా ఏదీ కనపడదు. విశ్వ రంగస్థలంపై మనమందరం క్రీడాకారులమే. ఆడటంలో స్వారస్యం ఉంది. ఈ స్వారస్యం రెండు జట్లకూ సమానమే గెలుపు-ఓటములు ఆ రుచితో పోల్చితే లెఖలేదు. సుఖ-దుఃఖాలు, లాభనష్టాలు, జయాపజయాలూ కారణంగా ఉత్పన్నమైన ఆవేశాలనుండి దూరంగా ఉండటమే యోగం యొక్క విజయం.

ఈ స్వారస్యంతో పోల్చితే, గెలుపోటములు, లెక్కలోకి రావు. సుఖ దుఃఖాలవల్ల, లాభనష్టాలవల్ల, జయాపజయాలవల్ల జనించే ఆవేశాలను పరిహరించడమే యోగ సాఫల్యం.

అఖండజ్యోతి : మే, 1947, 5వ పుట

అమూల్యమైన వర్తమానాన్ని సద్వినియోగపరచండి

మనం చావుపుట్టుకల మధ్య ఉన్నాము. వర్తమానం అతివేగంగా భూతకాలం వైపు పరుగెత్తుతోంది. భూతకాలం మృత్యువు- రెండూ ఒకటే. చనిపోయిన తరువాత మనిషి భూతం అవుతాడంటారు. మనిషే కాక- ప్రతి వస్తువు చనిపోతుంది; గతంగా

మారిపోతుంది. ఒక వస్తువులోని శక్తి ఎప్పుడు పూర్తిగా సమాప్తం అయిపోయినప్పుడు, దానిని సంపూర్ణ మృత్యువు అని అంటారు. అయితే, పాక్షిక మృత్యువు జన్మతోనే ప్రారంభం అవుతుంది. బాలుడు జన్మించిన తరువాత పెరుగుతాడు, అభివృద్ధి చెందుతాడు. అతడు చేసే ఆ యాత్ర మృత్యువు వైపుకే.

ప్రపంచంలోని ప్రతి వస్తువూ, మనిషి శరీరం కూడా ప్రతిక్షణం మార్పు చెందే తత్వాలతో నిర్మాణమయింది. భూతకాలాన్ని వెనుకకు వదిలివేస్తూ, భవిష్యత్తును పట్టుకుంటూ పరివర్తనచక్రం ప్రతిక్షణం శరవేగంతో ముందుకు పోతోంది. విశ్వం ఒక్క క్షణమయినా స్థిరంగా ఉండదు. అణుపరమాణువునుండి పెద్ద పెద్ద గ్రహాలవరకు అన్నీ నిర్విరామంగా యాత్ర చేస్తున్నాయి. మన జీవితం కూడా ప్రతి ఘడియూ కొద్ది కొద్దిగా మరణిస్తూన్నది. ఈ దీపంలోని నూనె మెల్ల మెల్లగా తరగిపోతున్నది. వర్తమానాన్ని భూతకాలపు ఒడిలో పడవేస్తే, మనం భవిష్యత్తు వైపు నడుస్తున్నాము. ఇదంతా చూస్తూ కూడా మనం వర్తమానాన్ని సద్వినియోగ పరచగలమా అని కూడా ఆలోచించము. గడచిపోయినదేదో గడచిపోయింది; రానున్నట్టి భవిష్యత్ గర్భంలో ఉన్నది. వర్తమానం మనచేతుల్లో ఉన్నది. తలచుకుంటే మనం దానిని సద్వినియోగపరచి, నశించే ఈ జీవితంలో నాశనం లేని ప్రయోజనాన్ని పొందవచ్చు.

అఖండజ్యోతి : జూన్, 1947, 1వ పుట

అపరిమితమైన సత్యబలాన్ని విశ్వసించండి

తన ఆత్మకు కట్టుబడినవాడు, తన అంతరాత్మ ప్రబోధాన్ని అమలుపరచినవాడు, ఆడంబరాన్నీ, వంచననూ, మోసాన్నీ త్యజించి, నిజాయతీని తన జీవిత విధానంగా చేసుకున్నవాడు ఈ ప్రపంచంలో అందరికంటే తెలివైన వ్యక్తి. సత్యాన్ని ఆశ్రయించినవాడు శక్తి వుంజంగా రూపొందుతాడు. సత్యంలో వేయి ఏనుగుల బలమున్నదని కన్ఫ్యూషియస్ మహాత్ముడు చెప్పేవాడు. నిజానికి సత్యంలో అపారమైన బలమున్నది. భౌతిక సృష్టిలోని ఏ బలమూ దానికి సమానం కాజాలదు.

అబద్ధం చివరకు అబద్ధమేనని గుర్తించుకోండి. అది ఈ రోజు కాకపోతే రేపైనా బయటపడుతుంది. ఆ సత్యం బట్టబయలు అయితే, మనిషి ప్రతిష్ఠ సర్వనాశనం అవుతుంది. అతనిని నమ్మదగినవాడు, తుచ్చుడుగా నీచుడుగా పరిగణిస్తారు. అబద్ధం చెప్పినందువల్ల తాత్కాలికంగా కొద్ది లాభం ఉన్నట్లు కనిపించినా- మీరు దానికి ప్రలోభపడకండి. ఎందుకంటే- ఆ కొద్ది లాభానికి బదులు చివరకు అనేక రెట్లు హాని

కలిగే అవకాశమున్నది.

మీ మాట ద్వారా, మీ పనులద్వారా మీరు మీ నిజాయితీని వ్యక్తపరచండి. సత్యమనేది ఈ రోజు చిన్నదిగా కనపడినప్పటికీ చివరకు పూలు, ఫలాలతో నిండిన మహోత్సవంగా పెరిగే వస్తువు. ఉన్నతంగా గౌరవప్రదంగా సుఖ శాంతులతో జీవించగోరే వారు తమ మాటలూ, పనులూ నిజాయితీతో నిండి ఉండాలని ధృఢంగా నిర్ణయించుకోవాలి.

అఖండజ్యోతి : జూలై, 1947, 1వ పుట

సత్ జ్ఞానాన్ని సమీకరించు

సుఖం ధనంపై ఆధారపడి ఉండదు; సత్ జ్ఞానంపై, ఆత్మనిర్మాణంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆత్మజ్ఞానం ద్వారా కోణాన్ని సంస్కరించుకున్న వ్యక్తి- అతని వద్ద సాధన సంపత్తి ఉన్నా లేకపోయినా, ఎట్టి పరిస్థితులలో అయినా - సుఖంగా ఉంటాడు. పరిస్థితులు ఎంత ప్రతికూలంగా ఉన్నప్పటికీ, అతడు వాటిని తనకనుకూలంగా మలచుకోగలుగుతాడు. ఉత్తమగుణాలూ, ఉత్తమ స్వభావం కలిగిన మనుష్యులు, చెడ్డవాళ్ల మధ్య ఉన్నప్పటికీ, మంచి అవకాశాలను పొందగలుగుతారు.

ఆలోచనాపరులకు ఈ ప్రపంచంలో ఎక్కడా ఎలాంటి కష్టమూ లేదు. శోకం దుఃఖం, చింత, భయం లవలేశమయినా వారి దరి చేరదు. ప్రతి దశలోను వారు ప్రసన్నత, సంతోషం సౌభాగ్యం అనుభూతి చెందుతారు.

సత్ జ్ఞానం ద్వారా ఆత్మనిర్మాణం చేసుకోవడంవల్ల కలిగే ప్రయోజనం ధనం కూడబెట్టటం వల్ల వచ్చే ప్రయోజనం కంటే ఎన్నోరెట్లు మహత్తరమైనది. వాస్తవానికి- వ్యక్తి ఎవరు ఎంత జ్ఞానవంతుడో అంత ధనవంతుడు. నిర్లనుడైన బ్రాహ్మణునికి ధనవంతులైన ఇతరుల కన్నా హెచ్చు గౌరవం లభించటానికి కారణం ఇదే.

మనిషికి అన్నిటికంటే గొప్ప పెట్టుబడి జ్ఞానం. కనుక- వాస్తవికతను తెలుసుకో. రాత్రింబవళ్లు ధనం వెనుక పిచ్చివాని వలె తిరిగే బదులు, సత్ జ్ఞానాన్ని సమీకరించుకో. నీ అభిరుచిని ఆత్మనిర్మాణం వైపు మరల్చుకో.

అఖండజ్యోతి : జూలై, 1947, 2వ పుట

నిజమైన సంపాదన - సద్గుణ సమీకరణమే

ప్రపంచంలో ఎలాంటి దోషమూ లేనివాడు లేడు, ఎన్నడూ ఏ తప్పు చేయనివాడు

లేడు. కాబట్టి ఎవరైనా తప్పు చేస్తే కోపం తెచ్చుకోవద్దు, వారికి చెడు జరగాలని కోరవద్దు.

ఇతరులకు నేర్పడం నేర్చుకోవద్దు. నిన్ను నీవు నేర్చుకో. దానికి నేర్చుకున్న అనుగుణంగా తయారుకావడం నేర్చుకో. ఇతరులకు నేర్పేవారు తాము నేర్చుకోరు, నేర్చుకున్న దానికి అనుగుణంగా నడుచుకోరు. వారు తమను తాము మోసగించుకుంటారు. ప్రపంచాన్ని మోసగిస్తారు.

ఉత్తమోత్తమమైన సద్గుణాలను సమీకరించడమే నిజమైన సంపాదన. ప్రపంచంలోని ప్రతి ప్రాణిలో ఏదో ఒక సద్గుణం ఉంటుంది. అయితే- ఆత్మగౌరవం అనే గుణం పరమేశ్వరుడు మనిషికిచ్చిన అతి గొప్పవరం. ఈ గుణంలో శోభిస్తూన్న ప్రతి ప్రాణినీ, ప్రపంచంలోని జీవులన్నింటినీ తన ఆత్మ వలె చూడాలి. తన మనసు ద్వారా మాట ద్వారా, చేతల ద్వారా ప్రపంచంలోని ఏ జీవితీ కష్టం కలుగదనే సంకల్పం అతడిలో నిరంతరం నిలిచి ఉండాలి. ఇటువంటి స్వభావం కలిగిన వారు చివరకు పరబ్రహ్మను చేరుతారు.

బెదిరించకపోతే, మోసగించకపోతే, నీ మిత్రులు, సహచరులు, భార్య, పిల్లలు, నౌకర్లు చాకర్లు చెడిపోతారనే ఆలోచనను వదులుకో. వాస్తవం దీనికి పూర్తిగా విరుద్ధం. ప్రేమతో, సానుభూతితో, గౌరవంతో తీయని మాటతో, త్యాగంతో, అచంచలమైన సత్య వ్యవహారణతో మాత్రమే నీవు ఎవరినైనా నీ వారిని చేసుకోగలవు.

అఖండజ్యోతి : జూలై, 1947, 4,5 వ పుటలు

స్వర్గ నరకాలు ఈ లోకంలోనే

మనం దూరదూరాలకు దృష్టి సారించి చూస్తే సుఖసమ్మద్ధులు సంపదా కలిగినవారి జీవితాలలోని ఆనందాన్ని గురించి, దుఃఖితుల, దరిద్రుల, పీడితుల దరిద్రంతో బాధపడేవారి కష్టాలను గురించే కొద్దిసేపు విస్తృతంగా ఆలోచిస్తే, రెండు తరహాల మనుషుల జీవితాల పూర్తి చిత్రాన్ని మన కల్పనా క్షేత్రంలో చిత్రిస్తే - ఈ లోకంలోనే స్వర్గం కాల ఉనికి మనకు తెలుస్తుంది. స్వర్గంలో ఉండనంత సుఖం ఉంటుంది. నరకంలో ఉండనంత దుఃఖం ఉంటుంది. మృత్యువుతో సమానమైనదే కాక, మృత్యువు కంటే అధికమైన ఆత్మహత్యకు ప్రేరేపించే దుఃఖం ఈ లోకంలో నిలచి ఉన్నది. ఇది కష్టాలకు చరమసీమ. ఈ విషయాల నన్నింటినీ పరిగణించి, సత్పురుషులు “స్వర్గ నరకాలు ఈ లోకంలోనే ఉన్నాయి” అని అన్నారు. వాస్తవంగా పూర్తి తృప్తి నిచ్చే, తీవ్రంగా కలవరపరచే స్థితి ఈ లోకంలో నిలచి ఉన్నది. స్వర్గనరకాల పూర్తి ఉనికి ఈ లోకంలో లభిస్తోంది.

ఈ లోకంలోనే పరలోకం కూడా ఉన్నది. కాబట్టి - ఆ పరలోక నియమాన్ననుసరించి వీరు నరకాన్ని అనుభవించవలసి వస్తున్నది. పరలోకం ఈ లోకంలోనే ఉన్నందువల్లనే - స్వర్గసుఖం పరలోక నియమానుసారం అర్హులకు దానికదిగా అందుతుంది. ఈ లోకంలో పరలోక కార్యక్రమం యధావిధిగా జరుగుతున్నది. ఆ కార్యక్రమానుసారం ప్రాణులన్నీ స్వర్గనరకాల సుఖ-దుఃఖాలను చవిచూస్తున్నాయి.

అఖండజ్యోతి : ఆగస్టు 1947, 5వ పుటల

మన దృష్టిలో ఉన్న మన ప్రపంచం

మనలో మన అంతఃకరణలో ఒక బ్రహ్మాండమైన లోకం ఉన్నది. మహత్తరమైన ఆ లోకం ముందు భూలోకం, భువర్లోకం అల్పమైనవి. బాహ్యపరిస్థితులు మనిషికి ఆందోళన, అలజడి కలిగిస్తాయి. అతడిని చలించజేస్తాయి. కాని, ప్రపంచంలోని పదార్థాలన్నింటివల్లా కలిగే మంచి చెడు ప్రభావానికి అనేక రెట్లు ప్రభావం మన స్వంత ఆలోచనలవల్ల, విశ్వాసాల వల్ల కలుగుతుంది.

మనిషి తన మిత్రుడూ తానే, తన శత్రువు తానే అని గీతలో చెప్పబడినది. మనిషి తనకు తాను చేసుకునేటంత సహాయాన్ని ఏ మిత్రుడూ చెయ్యలేడు. అలాగే ఏ శత్రువు మనిషి తనపై తాను తెచ్చుకునే శత్రుత్వాన్ని మరెవరూ అతడికి తెచ్చిపెట్టలేరు. తన కల్పనా శక్తి ఆధారంగా తన ఆలోచన ఆధారంగా, తన విశ్వాసాల ఆధారంగా - మనిషి తనదయిన ఒక ప్రపంచాన్ని నిర్మించుకుంటాడు. ఆ ప్రపంచమే అతడికి అసలైన సుఖ,దుఃఖాలను కలుగజేస్తుంది.

మనిషి మనసు నిండా ప్రచండమైన శక్తి ఉన్నది. ఈ శక్తి ద్వారా అతడు తన కోసం అత్యంత నష్టదాయకమైన వాస్తవాన్ని కాని, అత్యంత ప్రయోజనకరమైన వాస్తవాన్ని కాని నిర్మించుకో గలుగుతాడు. ప్రతి మనిషికి తనదైన ఒక ప్రత్యేక ప్రపంచం ఉంటుంది. లోపలి మనో లోకానికి అనుగుణంగా బయటి లోకం కానవస్తుంది. ప్రతి మనిషికి తనకు ప్రత్యేకమైన లోకం ఉంటుంది. మనసులోని ప్రపంచం ఎలా ఉంటుందో బాహ్య ప్రపంచం కూడ దాని కనుగుణంగానే కనపడుతుంది.

అఖండజ్యోతి : సెప్టెంబరు, 1947, 5 వ పుటల

హక్కు కర్తవ్యం

మనపై, మన పరంపర పై మనకు శ్రద్ధ ఉంటే - ఈ దేశపు సంస్కృతీ

సభ్యతలపై చెరగని మన ముద్ర ఉండాలని మనం విశ్వసించాలి.

భారతీయ సంస్కృతికి మూల మంత్రం ధర్మం. పృథ్వి పై చెలరేగిన సంఘర్షణకు ఒకే ఒక కారణం - నేడు అందరూ తమ హక్కులపైనే దృష్టి నిలిపి ఉండడం. హక్కుకు రెండవ పార్టు కర్తవ్యం అనే విషయాన్ని మరచిపోతున్నారు. ఒకరి హక్కు రెండవ వారి కర్తవ్యం. అందరూ తమ కర్తవ్యాల పై దృష్టి పెడితే-హక్కులు వాటికవే లభిస్తాయి.

హక్కుల కోసం ఆరాటపడేవాడు - ఇతరుల నుంచి తనకు ఫలానావి లభించాలి అని అంటాడు. కర్తవ్యాన్ని పాటించేవాడు ఇతరులకు తన నుంచి ఫలానావి లభించాలి అని అంటాడు. మొదటిది కటుత్వాన్ని వ్యాప్తి చేస్తుంది. రెండవది సౌహార్దాన్ని వ్యాప్తి చేస్తుంది. అందరూ అందరికీ ఋణపడి ఉన్నారనీ, అందరి హితంతో సంబంధం ఉన్నదనీ, నేను నా ఋణం తీర్చుకుని తీరాలనీ మనం భావిస్తే - అందరూ సునాయాసంగా ప్రయోజనాన్ని పొందుతారు. ఈ భావన పేరే ధర్మం. జాతీయ జీవనానికీ, అంతర్జాతీయ జీవనానికీ ఇంతకు మించిన ఉత్తమ మార్గం ఉండబోదు.

భారతదేశ పౌరులు - హిందువులు కాని, ముస్లింలుకాని, క్రైస్తవులు కాని - తమ ప్రతి పనినీ ధర్మ బుద్ధితో చేయాలి. ఇదే భారతీయ సంస్కృతికి ఒక మూల ధర్మం. ధర్మం అంటే మతం కాదు.

అఖండజ్యోతి : అక్టోబరు, 1947, 12 వ పుట

మీ శక్తులను వికసింపజేసుకోండి

భగవంతుడు అందరికీ శక్తులను సమానంగా ప్రసాదించాడు. ఒకరికి ఎక్కువగాను, మరొకరికి తక్కువగా ఇవ్వలేదు. ఎవరికీ ప్రత్యేకమైన మినహాయింపు ఇవ్వలేదు. భగవంతుని గృహంలో అన్యాయమనేది లేదు. అద్భుతశక్తులన్నీ మీ శరీరంలో ఉన్నాయి. వాటిని జాగృతం చేసేందుకు కష్టపడవు. ఎన్నెన్నో శక్తులను వినియోగించక, వాటిని మొక్కపోయేటట్లు చేస్తున్నావు. ఏదో ఒక ప్రత్యేక దిశకు మళ్లించి, ఇతరులు ఆ శక్తులనే మరింతగా బలపరుస్తున్నారు, మరింతగా వికసింపజేస్తున్నారు. నీ శక్తులను మేలుకొలపటం, వికసింపజేసుకోవటం కాని, వాటిని శిథిలపరచడం, కుంటుపరచడం, చచ్చుపడేటట్లు చేయడం - అంతా నీ చేతుల్లోనే ఉన్నది. ప్రపంచంలోని ప్రతి ఉత్తమ వస్తువుపై నీకు జన్మ హక్కు ఉన్నది. నీ మనసులో దాగి ఉన్న గొప్ప శక్తి సామర్థ్యాలను జాగృతం చేస్తే లక్ష్యం వైపు యత్నంతో, నీవు శ్రమతో, ఉత్సాహంతో పురోగమించడం నేర్చుకుంటే - తలచుకున్న విధంగా నీవు ఆత్మ నిర్మాణం చేసుకోగలుగుతావు. ధృఢ

నిశ్చయంతో తన ప్రతిభను జాగృతం చేస్తే - మనిషి కోరికలు, అతడి మనసులో ఉదయించే శ్రేష్ఠత్య కాంక్షలూ, అతడిలో పొంగిపొరలే ఆశలూ నెరవేరడం తథ్యం.

కనుక - మీలో ఎవరైనా, ఏ స్థితిలో, ఏ వాతావరణంలో ఉన్నా మీ శక్తులను ఉన్నతోన్నతం చేసుకు తీరుతామని ప్రతిన పూనండి.

అఖండజ్యోతి : జనవరి, 1948, 1 వ పుట

విజయానికి తొలిమెట్టు - పరాజయం

సరైన ప్రయత్నం చేసినప్పటికీ నీకు సాఫల్యం లభించకపోతే నష్టమేమీ లేదు. విజయపథంలో పురోగమించడంలో ఎదురైన పరాజయం చెడ్డది కాదు. విజయం యొక్క దిశగా కొంత ముందుకు తీసుకువెళుతుంది ప్రతి పరాజయమూ. ఉన్నత లక్ష్యానికి తొలిమెట్టు ఇది.

ఫలానా మనం బలహీనులమనీ, ఫలానా రంగంలో మనం వెనుకబడి - ఉన్నామనీ, ఏదో ఒక విశిష్ట సాధనం పై మనం సరిగా దృష్టి పెట్టలేదనీ ప్రతి పరాజయమూ మనకు స్పష్టం చేస్తుంది. పరాజయం మనీ దృష్టిని మన బలహీనత ఎక్కడ ఉందో, మన మానసిక ప్రవృత్తి ఎక్కడ చెల్లాచెదరు అయిపోతున్నదో, ఆలోచన క్రియ వ్యతిరేక దిశలలో ఎక్కడ సాగుతున్నాయో, ఎక్కడ దుఃఖం, క్లేశం, శోకం, మోహం మొదలైన పరస్పర విరుద్ధమైన కోరికలు ఎక్కడ మనల్ని చలించజేసి మన ఏకాగ్రతను భంగపరుస్తున్నాయో - అక్కడకు పరాజయం మన దృష్టిని మళ్లిస్తుంది.

ప్రతి ఒక పరాజయమూ ఏదో ఒక దిశలో మనకు ఏదో కొంత నేర్పుతుంది; మిథ్యా కల్పనలను తొలగించి మనకు కొంత బలం ఇస్తుంది; మన విశృంఖల ప్రవృత్తులకు ఏకాగ్రతను నేర్పుతుంది. అనేకమంది మహాపురుషులు పరాజయపు చేదును రుచి చూడవలసి వచ్చినందువల్లనే - పలువురు మహాపురుషులు సాఫల్యాన్ని సాధించారు.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1948, 1 వ పుటలు

మృత్యువుతో అంతం కాదు జీవితం

మనం చిరిగిన, పాత బట్టలను వదిలివేసి కొత్తవాటిని ధరిస్తాం. అలాగే, పాత శరీరాలను మార్చి కొత్త శరీరాలను ధరిస్తూ ఉంటాము. బట్టల మార్పు ప్రభావం శరీరం మీద ఉండదు. అలాగే, శరీరపు మార్పు ప్రభావం. ఆత్మ మీద ఉండదు. వ్యక్తి మరణించినప్పుడు - అతడు నిజంగా నాశనం కాదు.

మృత్యువు అనేది ఏడవవలసిన, భయపడవలసిన విషయం కాదు. శరీరంకోసం ఏడవటం వృధా. ఎందుకంటే - అది నిర్జీవ పదార్థాలతో తయారైనది. చనిపోయిన తరువాత కూడా అది యథాతథంగా పడి ఉంటుంది. కావాలంటే - ఎవరైనా దానిని మసాలాలలో చుట్టి చాలా కాలం తమ వద్ద ఉంచుకోవచ్చు. కాని దేహం నిర్జీవం అని అందరికీ తెలుసు. శరీరం విడిచిన తరువాత కూడా జీవించి ఉండే ఆత్మతో మాత్రమే సంబంధం ఉంటుంది. మరి - జీవించి ఉన్న వానికోసం ఏడ్చి శోకించి ప్రయోజన మేముంది? రెండు జీవితాలను కలిపే ముడి - మృత్యువు. మృత్యువు అనే వాహనం ఎక్కి ఆత్మలు అక్కడనుంచి ఇక్కడకు, ఇక్కడ నుంచి అక్కడకు వస్తూ పోతూ ఉంటాయి. మనం ప్రేమించేవారికి మృత్యువు మన నుండి వేరుచేయజాలదు. వారు కనిపించకపోయినా - వారి ఆత్మ మారదు. మనం ఇతరులు చనిపోయారని మనం భావించనవసరం లేదు. మన మరణానికి భయపడవలసిన పనీ లేదు. ఎందుకంటే - మరణం అనేది ఒక విశ్రాంతి మాత్రమే; అది అంతం కాదు.

అఖండజ్యోతి : మార్చి, 1948, 1 వ పుట

అధ్యాత్మికతకు గీటురాయి

ప్రాపంచిక వస్తువులను అత్యధికంగా వినియోగించగలగడం వల్ల ఏ వ్యక్తి గొప్పవాడు కాదు. ఐశ్వర్యాన్ని అత్యధికంగా కూడబెట్టిన వారిలో పలువురు దోపిడీదారులై ఉంటారు. వారు ప్రపంచానికి ఇచ్చిన దానికి చాలా రెట్లు దాని నుంచి గుంజుతారు.

మనం మనిషి యొక్క సేవా శక్తిని బట్టి అతడు గొప్పవాడని చెప్పలేము. అతడి గొప్పతనానికి గీటురాయి ఇది కాజాలదు. ఎందుకంటే - దాని ద్వారా పరీక్షించినప్పుడు, పశువులు, పక్షులు కూడ ఆ వరసలో వచ్చి కూర్చుంటాయి. ఎలుకలు, నక్కలు, పందులు, కుక్కలు, కాకులు, గద్దలవంటి పశు-పక్షులు కుళ్లి చెడిపోయిన పదార్థాలనూ, మలమూత్రాదులను తిని వాతావరణాన్ని శుద్ధిచేస్తున్నాయని అందరికీ తెలుసు. కుళ్లిపోయి, చెడిపోయిన పదార్థాలను వేగంగా తొలగించాలనే ఉత్సాహం మనుష్యులనబడే మనలో కంటే వాటిలో చాలా ఎక్కువ కనబడుతుందన్నదీ స్పష్టమే. కనుక - చేసిన పని యొక్క ఫలితం కాని, పనిచేయాలనే ఉత్సాహం కాని, గొప్పదనానికి గీటురాయి కాజాలదు. కనుకనే - మనిషికి చేసే పని యొక్క ఫలితాన్ని బట్టి కాక, ఆ పనికి ప్రేరణ ఇచ్చే భావనలను బట్టి అతడిని పరీక్ష చేయాలి. మనిషిలోని భావనలను బట్టి అతడు అర్థం చేసుకోవాలి. కృష్ణభగవానుడు కూడా ఏం చెప్పాడంటే “మనుషులందరిలోని శ్రద్ధ వారి అంతఃకరణ కనుగుణంగా ఉంటుంది; కనుక, శ్రద్ధ ఎలా ఉంటే, మనిషి అలా ఉంటాడు”.

సద్గుణాలను అలవరచుకునే దృక్పథం అవసరం

ఒకరిలో దోషాన్ని వెదకడానికి మనం పూనుకుంటే - అతడిలో దోషాలే కోకొల్లలుగా కనబడతాయి. ఈ ప్రాణి, లేదా ఈ పదార్థం ఎన్నో దోషాలతో నిండి ఉన్నది, ఎన్నో చెడుగులతో నిండి ఉన్నది - అని అనిపిస్తుంది. కానీ, మంచి గుణాలను గ్రహించే దృష్టితో పరశీలిస్తే ప్రతిప్రాణిలో, ప్రతి పదార్థంలో ఎన్నో మంచి లక్షణాలూ, ఉత్తమ తత్వాలూ, విశేషతలూ కాన వస్తాయి.

నిజానికి - ప్రపంచంలోని ప్రతిప్రాణీ ప్రతి పదార్థమూ మూడు గుణాలతో తయారైనది. దానిలో చాలా చెడ్డ గుణాలు ఉన్నప్పటికీ, చాలా మంచి గుణాలు కూడా ఉన్నాయి. వాటిలోని ఉత్తమ తత్వాల నుంచి ప్రయోజనాన్ని పొందటమూ, చెడ్డగుణాలను అలవరచుకుని దుఃఖించటమూ - అనేది మన చేతుల్లో ఉన్నది. మన శరీరంలోని కొన్ని భాగాలు మనోహరంగా ఉంటాయి, మరి కొన్ని అందవికారంగా ఉంటాయి. దుర్వాసనతో ఉంటాయి. వాటిని కప్పి ఉంచటమే మంచిదని అనిపిస్తుంది.

ఈ మంచి చెడు గుణాలతో నిండిన ఈ ప్రపంచంలో నుండి మనం మనకు ఉపయోగపడే తత్వాలను వెతికితే వాటిని పొందితే, వాటితోనే కలసి నడిస్తే - మన జీవితం సుఖమయమవుతుంది. చెడుగుణాలనుంచి పాఠాలు నేర్చుకుంటే, వాటిపట్ల మెలకువ వహిస్తే, వారి నుండి కాపాడుకుంటే, వాటిని నివారించే ప్రయత్నంలో మన చాతుర్యాన్ని చూపితే - చెడుగుణాలు కూడా మనకు మంచిని కలిగిస్తాయి. చెడు నుంచి కూడా ప్రయోజనాన్ని పొందగలిగినవాడే చతురుడు. మంచిని గ్రహించే దృష్టిని మేలుకొలిపితే - మనం ప్రతి పరిస్థితి నుండి లాభాన్ని పొందగలుగుతాము.

నీవు పాపివి కావు, పుణ్యాత్ముడవు

నీ స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకో. మేము పాపులం. పాపులం అని చెప్పటం వల్ల ఎవ్వరూ పుణ్యాత్ములు కాలేరు. పుణ్యాత్ములుగా మారాలంటే - అంతఃకరణ విశుద్ధంగా ఉండవలసిన అవశ్యకత ఉన్నది; ఆత్మను అనుభూతి పొందవలసిన అవశ్యకత ఉన్నది; తనను తాను తెలుసుకొనవలసిన అవశ్యకత ఉన్నది. మానవజాతి అభ్యున్నతికి సాధనం ఇదే. భగవంతుడు మనల్ని పుణ్యాత్ములుగా తయారు చేసినపుడు - మనల్ని మనం పాపులుగా పరిగణించుకోవటం, చెప్పుకోవటం ఎందుకు? ఈ ఆలోచనలు, క్షుద్రమైనవి,

సంకుచితమైనవి. హృదయాన్ని పవిత్రం చేసుకోండి మీరు పవిత్రులే. ఆలోచనల ప్రభావం మహత్తరమైనది. మిమ్మల్ని మీరు పాపిని అని అనుకుంటే పాపిగానే ఉంటారు; పుణ్యాత్ముణ్ణి అని అనుకోవటం మొదలుపెడితే పుణ్యాత్ములు అవుతారు.

మృగం యొక్క నాభిలో కస్తూరి ఉంటుంది. దాని సువాసన వల్ల అది మత్తులో ఉంటుంది. కాని అది బయట నుంచి వస్తూన్నదనుకొని నాలుగు వైపులా తిరుగుతూ ఉంటుంది. అలాగే - మనం మన స్వరూప స్వభావాలనూ, గుణాలనూ మరచిపోయి, భౌతిక పదార్థాలతో ఆనందం పొందటానికి ప్రయత్నించినాము. ఇదే భ్రమ.

భ్రమలో ఉండే మనుష్యులారా! లేవండి. మిమ్మల్ని మీరు పాపులుగా ఎందుకు పరిగణించుకుంటారు! శుద్ధమైన, చైతన్యవంతమైన, పాపరహిత బ్రహ్మస్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకో. చీకటిలో నిలబడి చీకటి, చీకటి అని చెప్పతూ ఉంటే - చీకటి ఎప్పటికీ నశించదు. నిదానంగా ఆత్మజ్యోతి అనే అగ్గిపుల్ల వెలిగించు; చీకటి అంతా పారిపోతుంది.

అఖండజ్యోతి : ఆగష్టు, 1948, 18 వ పుట

నిజమైన జ్ఞాని

అహంకారం జ్ఞాని అయినవాడి దరి చేరదు. 'నేను' ఉన్నప్పుడు 'నీవు' లేవు. 'నీవు' ఉన్నప్పుడు 'నేను' లేను - అనే సూక్తి జ్ఞాని విషయంలో సార్థక మవుతుంది. జ్ఞానం లేనంతవరకే నేను అనే అహంకారం నిలిచి ఉంటుంది. "స్వర్గం ఖలు ఇదం బ్రహ్మ", ఇదంతా శరీరాలలో బ్రహ్మయే, ఆత్మయే. ఇది అర్థంచేసుకున్నవాడు తనకూ, ఇతర ప్రాణులలో ఉన్న ఆత్మలకూ మధ్య భేదాన్ని చూడనే లేదు. అప్పుడు అహంకారం ద్వారా ఎవరిమీద తన శక్తిని చెలాయించగలడు? కనుక - జ్ఞాని అయిన తరువాత అహంకారం తనకు తానుగ అతని నుంచి దూరమవుతుంది. అలాగే - అతనికి ఎలాంటి కోరిక ఉండదు. ఎందుకంటే అప్పుడు అతడిలో వ్యాపించే లక్షణం ప్రవహిస్తుంది.

ప్రపంచంలో అతనికి సమదృష్టి కలుగుతుంది. అతనికి సిద్ధి పట్ల వ్యామోహం ఉండదు. నిజానికి - అహంకారమనే తత్వ మనిషిని మూల తత్వం నుండి దూరం చేస్తుంది. కనుకనే - ఈనాడు మానవ జీవితాన్ని దుఃఖాలూ, ఆపదలూ చుట్టముట్టాయి. కనుక - జ్ఞానపూర్వకంగా అహంకారాన్ని దివ్యమైనదిగా మార్చిన వాడే జ్ఞాని. క్షుద్రమైన అహంకారం కలిగిన వ్యక్తి - పండితుడైనా, విద్వాంసుడైనా చదువుకున్నవాడైనా - జ్ఞాని కాలేదు. అతడు తెలుసుకున్నవాడు మాత్రమే.

అఖండజ్యోతి : సెప్టెంబరు, 1948, 21 వ పుట

నిన్ను నీవు విశ్వసించు

ప్రస్తుత నిమ్నస్థాయిని మార్చగలిగే సామర్థ్యం ప్రతి మనిషిలో తగినంతగా ఉన్నదని విశ్వసించండి. మీరు వేటిని అన్వేషిస్తారో, వేటిని గురించి ఆలోచిస్తారో, వేటిని పొందటానికి పథకాలు వేస్తారో - వాటిని ఆంతరిక శక్తుల వికాసం ద్వారా తప్పక పొందగలుగుతారు.

ఇతరులు సాధించిన మహత్తునూ, సాఫల్యాన్నీ, ఉత్తమత్వాన్నీ ప్రసిద్ధినీ, సమ్మద్ధినీ మీరు కూడా మీ ఆంతరిక శక్తుల ద్వారా పొందగలుగుతారు. అభ్యున్నతిని కలిగించే ఆ ఉత్తమోత్తమమైన తత్వాలన్నీ మీలో ఉన్నాయి. ఎప్పుడు, ఏ సమయంలో, ఏ అవకాశం వల్ల, ఏ పరిస్థితులలో మీ జీవితంలోని ఆంతరిక ద్వారం తెరుచుకొని, మీరు విజయపు శిఖరాగ్రానికి చేరుకుంటారో ఎవరికి తెలుసు.

మీలో అద్భుతమైన ఆంతరిక శక్తులు నివసిస్తున్నాయని విశ్వసించండి. మీ మనసులోని అజ్ఞాతమైన, విచిత్రమైన, రహస్యమైన శక్తుల భాండాగారాన్ని అజ్ఞానం వల్ల తెరవటం లేదు. మీరు చూస్తున్న మనోబలం, ఆత్మబలం లేక నిశ్చయబలం అనే అద్భుతం గారడీ కాదు. అది మీ ద్వారా అమలు జరగటం ఒక దైవ నిర్ణయం. ఈ అసామాన్య శక్తులు, అద్భుత శక్తులు అందరిలో సమానంగా ఉన్నాయి. ప్రపంచంలో ఎందరెందరో వ్యక్తులు, గొప్ప పనులు చేశారు. వాటిని మీరు చేయగలుగుతారు - మీ పౌరుషాన్ని మేలుకొలపటానికై ఆత్మశక్తి అనే నిప్పురవ్వను వెలిగిస్తే చాలు.

అఖండజ్యోతి : అక్టోబరు, 1948, 1 వ పుట

బుద్ధిమంతులారా! మూర్ఖులెందుకవుతారు?

మనిషికున్న తెలివి ప్రసిద్ధమైనది. అతని చాతుర్యాన్ని క్రియాశీలతనూ, అద్భుత ఆలోచనా శక్తినీ ఎంత ప్రశంసించినా తక్కువే. అతను తన తెలివితేటల బలంతో సృష్టిలో శిరోమణిగా గౌరవాన్ని పొందగలిగాడు; నలుదిశలలో పెక్కు ఆవిష్కరణలు జరిపి, తన కోసం సాధన సంపత్తిని సమకూర్చుకున్నాడు. అయినా - మనిషిలో మూర్ఖత్వానికి మాత్రం కొదవ లేదు.

మనం నిత్యం ఎంతోమంది చనిపోవడం చూస్తూ ఉంటాం. అయినా - మనల్ని మనం అమరులమనుకొని, కామ లోభముల ఉచ్చులో చిక్కుకొని ఉంటున్నాం. పాపం యొక్క దుష్ఫలితాల వల్ల లెక్కలేనని ప్రాణులు దుఃఖంతో విలవిలలాడిపోవటం చూస్తున్నాం. వారిని చూస్తూ కూడ మనం పాపం చేస్తూ ఉంటాం; పాపఫలం అయిన దుఃఖానికి

దూరం అవుతామని అనుకుంటాము. క్షణికమైన సుఖాల కోసం శాశ్వత సుఖశాంతులను కాలదన్నుకునే వారి సంఖ్య తక్కువేమీ కాదు. ఈ కార్యకలాపాలను తెలివిగల పనులని ఎలా అనగలము?

ప్రాపంచిక భోగవిలాసాలు విషయంలో తెలివితేటలు చూపి, ఆత్మను మరిచపోవడం ఏమి తెలివి? పాఠకులారా? మూర్ఖులు కావద్దు మానవోచితమైన తెలివిని అలవరచుకోండి. అటబొమ్మలకు రంగు వేయటానికై నీ రక్తాన్ని చిందించకు. నిజమైన స్వార్థాన్ని వెదకు. పరమార్థం వైపు ముందడుగు వెయ్యి.

అఖండజ్యోతి : నవంబరు, 1948, 1 వ పుట

లక్ష్యం లేని జీవితం

ఆశ్చర్యకరమైన విషయమేమంటే - మన లక్ష్యం ఏమిటో మనకే తెలియదు. అందరూ ధనాన్ని కూడబెడతారు. దానికి కారణం ఏమిటి? దీనికి సరైన సమాధానాన్ని చెప్పగలవారు అరుదుగా ఉన్నారు. అందరూ చేస్తున్నారు కాబట్టి మేము చెయ్యాలి; అందరూ తింటున్నారు కాబట్టి మేమూ తినాలి; అందరూ సంపాదిస్తున్నారు కాబట్టి మేమూ సంపాదించాలి - ఇలా గ్రుడ్డిగా కనిపిస్తోంది చివరకు సంపాదన, కూడబెట్టటం ఎందుకు, ఎంతవరకు? దీనిని గురించి కూడా ఆలోచించాలి. కాని మనం చైతన్యరహితులుగా, లక్ష్యం లేకుండా, యంత్రాల వలె జడ పదార్థములం అవుతున్నాం. పనులు చేస్తున్నాం. కాని మనకు ఆలోచించే తీరిక ఎక్కడిది? మనం ఎక్కడికి ఎలా నడవాలి - అని తెలుసుకోకుండా మనం చేసే పని నిరర్థక మవుతుంది. జన్మిస్తున్నాం, అక్కడక్కడ కొద్దిగా గందరగోళం సృష్టిస్తున్నాం. వెళ్లిపోతున్నాం. ఇదే క్రమం అనాది కాలంనుండి నడుస్తూ వస్తున్నది. అసలు - జన్మించటం ఎందుకు? ఈ మృత్యువు ఎందుకు? వీటినుండి విముక్తి పొందే ఉపాయం ఏదైనా ఉన్నదా?

ఒక వేళ ఉంటే- అది ఏమిటి? దానిని ఎలా సాధించాలి? దీని గురించి ఆలోచించడం పరమావశ్యకం. మరణం తప్పని సరి. అది ఖాయం. కనుకనే- లక్ష్యాన్ని నిర్ధారించుకోవాలి. చేరుకోవటానికై ప్రగతిశీలురం కావాలి. సమయాన్ని వృధా చేయకూడదు. లభించిన సాధనాలను ప్రయోజనకరంగా మలచుకోవాలి. లక్ష్యాన్ని చేరుకొన్న తరువాతనే విశ్రాంతి తీసుకోవాలి. ఇదే మన పరమ కర్తవ్యం.

అఖండజ్యోతి : నవంబరు, 1948, 15వ పుట

శారీరక శ్రమకు అగ్ర ప్రాధాన్యం

అకలితో చావడానికీ, ఇబ్బందులలో ఉండడానికీ, నిరుద్యోగులుగా ఉండటానికీ పలువురు వ్యక్తులు ఇష్టపడతారు కాని శారీరక శ్రమతో కూడిన పనులు చేయడానికి సిద్ధపడరు- ఆ పనులు అల్పమైనవని భావిస్తారు. ఈ సంకోచం మిథ్య, అజ్ఞానం హానికరం. ఇటువంటి కృత్రిమ ప్రతిష్ఠ వ్యామోహంలో మునిగి ఉండే వ్యక్తులు తమ విలువైన సమయాన్ని వృథా చేస్తూ ఉంటారు. తమకు తాము హాని కలిగించుకుంటూ ఉంటారు. ఔన్నత్య పథంలో పయనించగోరే వారు శ్రమను తమ అప్రమిత్రునిగా మలచుకోవాలి.

శ్రమ అనేది ఒక దీపం. ఆ దీపపు వెలుగులో మనిషి వికాస పథాన్ని కనుగొంటాడు. ఇటువంటి నిజమైన మిత్రుని అసహ్యించుకునే వ్యక్తి, అతడి సాహచర్యానికి సిగ్గుపడే వ్యక్తి ఎత్తుకు ఎదగనూ లేడు, ముందడుగు వేయనూ లేడు. తుపాకి పట్టుకోవటానికి సిగ్గుపడే సిపాయి యుద్ధంలో తన సైన్యాన్ని గెలిపించ లేడు. శ్రమకు సంకోచించే వ్యక్తి జీవన సమరంలో విజయాన్ని సాధించలేడు.

శ్రమయే వైభవాలన్నింటికీ తండ్రి. మనిషి ఎంత ఎక్కువగా శ్రమిస్తే చేస్తే, అంత ఎక్కువగా ఆనందాన్ని పొందుతాడు. మన కార్యక్రమంలో శారీరక శ్రమకూ, మానసిక శ్రమలకూ సమాన ప్రాముఖ్యం ఉండాలి. రెండింటి ప్రాధాన్యం సమానమని గుర్తించాలి. కనుకనే - వివేకవంతుడు ఎల్లప్పుడూ పనికి అగ్ర ప్రాధాన్యం ఇస్తాడు.

అఖండజ్యోతి : మార్చి, 1949, 11 వ పుట

సర్వ శుభాలకూ జనని శ్రద్ధ

సాధకుడు భగవంతుని ఇచ్ఛానుసారం అన్నీ జరగనివ్వాలి. స్వంత కోరికకూ, తన మొండి పట్టుకూ స్థానం ఇవ్వకూడదు. ఎందుకంటే- “రాముడు వ్రాసినదే జరిగింది”. సాధకునికి ఎలాంటి స్వంత కోరికా ఉండకూడదు. అంతా భగవంతునిపై వదిలిపెట్టాలి. సంఘటనలన్నింటినీ శుభప్రదమైన దైవేచ్ఛయే సృష్టిస్తున్నదని గుర్తించాలి. భగవంతుని పట్ల పూర్తి శ్రద్ధ కలిగి ఉండాలి. భగవంతుడు ఏ కొద్ది లోటును గమనించినా, దానిని తొలగించటానికి చేయవలసింది అంతా చేస్తాడు. భగవంతుడు చేసే ఈ పని సాధనలో అంతర్భాగమని సాధకుడు గుర్తించాలి. ఎందుకంటే- సాధనకు ఈ భావన అత్యంత అవశ్యకం. భగవంతుడు కల్యాణ స్వరూపుడు, కనుక- కల్యాణ సాధనలో భగవంతుని కల్యాణ స్వరూపాన్ని స్మరించటమే సాధకుని ప్రముఖ లక్ష్యం. ఏ మాత్రం చలించకుండా నిర్విరామమైన, సంపూర్ణమైన, శుభప్రదమైన శ్రద్ధను సాధకుడు భగవంతుని పట్ల చూపాలి. శ్రద్ధయే సర్వ శుభాలకూ జనని. శ్రద్ధయే త్యాగానికి మూలాధారం. దీని వలన అనంతమైన

జ్ఞానం లభించి తీరుతుంది. ఇందులో సందేహం ఆవంతయినా లేదు. పరిపూర్ణతను ప్రసాదించేది శ్రద్ధయే. సాధకుడు ఎన్నడూ ఈ వాస్తవాన్ని విస్మరించకకూడదు.

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1949, 12 వ పుట

వికాసానికి తారక మంత్రం - 'ఎందుకు, ఎలా'

ఒకే మాట ఒకడిని సుఖం వైపు ఆకర్షింపచేస్తుంది. మరొకడిని త్యాగం వైపు. శక్తి సంఘటనలలో కాక మన ఆలోచనలలోనే ఉన్నదని ఆలోచనల ద్వారానే మనిషి నిర్మాణం అవుతాడు. వాటి ద్వారానే దీని వల్ల స్పష్టమవుతుంది, నాశనమవుతాడు. కనుక - జీవితంలోని ప్రతి సమస్యనూ, ప్రతి సంఘటననూ - అది ఎంత అల్పమైనదైనా, ఎంత సామాన్యంగా కనిపించినా - మననం చేయాలి. ప్రాముఖ్యాన్ని గుర్తించాలి. ప్రతి కార్యానికి కారణం ఉంటుంది. దాన్ని వెదకి పట్టుకోవాలి. ఇలా ఎందుకు జరిగింది, ఇలా ఎందుకు జరగలేదు - అని విశ్లేషించాలి. ఫలానా మనిషి ఫలానా పని చేయగలిగితే - దాన్ని నేను ఎందుకు చేయలేను? ఆ మనిషికి నాకు ఏ ఏ విషయాలలో ఎలాంటి తేడా ఉన్నది? నా కార్య పద్ధతికి, అతని కార్యపద్ధతికి మధ్య ఉన్న పోలిక ఏమిటి, తేడా ఏమిటి? నా పొరపాటు ఎక్కడ ఉన్నది? నేను అలా చేయటం, అలా తయారుకావడం ఎలా? నేను ఫలానా సమయంలో ఆ పని చేశాను. ఎందుకు చేశాను? నాకు ఫలానా ఆలోచనా వచ్చింది. ఎందుకు వచ్చింది? నా వల్ల ఫలానా పని కాలేదు. నాకు ఫలానా ఆలోచన రాలేదు, ఎందువల్ల రాలేదు? ఈ విధంగా 'ఎందుకు' అనే ఆలోచనా ప్రవాహాన్ని కొనసాగించినప్పుడు క్రొత్త వెలుగు అందుతూ ఉంటుంది; క్రొత్త సమస్యలకు క్రొత్త పరిష్కారాలు లభిస్తాయి; మరియు క్రొత్త పరిష్కారాల కోసం క్రొత్త సమస్యలు లభిస్తాయి. "ఎందుకు ఎలా?" - అనేది ఆలోచనల వికాసానికి మూలమంత్రం. ఆ మంత్రాన్ని పాటించి మీరు ప్రయోజనం పొందండి. మేధావులు కండి.

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1949, 14 వ పుట

తప్పులు ఎన్నడం లేనిపోని అహంకారం

భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగుతుందో ఖచ్చితంగా చెప్పలేము. కాని, ఇతరుల దోషాలను వెదకే వ్యక్తి లేనిపోని అహంకారాన్ని పెంచుకుంటాడు; అతని స్వభావంలో కోపం, ద్వేషం వృద్ధి అవుతాయన్నది మాత్రం పచ్చి నిజం. అతను ఇతరుల పట్ల అహంకారంతో నిండిన నిర్ణయాలను ఏర్పరచుకుంటాడు. తాను అందరి కంటే మంచి వాడేనని అనుకుంటాడు. అతను తన చెడు లక్షణాల పట్ల అంధుడవుతాడు. ఒక విధమైన

నీచత్వం, చాడీలు చెప్పే గుణం అతనికి అలవడతాయి.

ఇతరుల వ్యక్తిగత పాపాలపై నిఘావేసి, వాటికి శిక్ష వేసేంత పవిత్రుడు ఏ మనిషీ కాజాలడు. పరమాత్మ ఒక్కడే పరిపూర్ణుడు.

ఒక మహాత్ముడు ఇలా అన్నాడు- నీవు ఇతరుల దోషాలను చూడవద్దు. అలాచేస్తే- మరణించిన తరువాత నీ దోషాలను ఇతరులు చూడరు; పరమపిత పరమాత్మ నీ అపరాధాలను క్షమిస్తాడు.

ఇతరుల వ్యక్తిగత దోషాల పట్ల మనకు ఎంత సహృదయత ఉండాలో, సామాజిక అపరాధాలు చేసే వారి పట్ల అంత నిర్దాక్షిణ్యంగా ఉండాలి. సామాజిక అపరాధాలు చేసే వారి అపరాధాలను మనం వేయికళ్లతో చూడాలి; వేయి చెవులతో వినాలి; వారికి శిక్ష వేయించాలి

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1949, 20వ పుట

పరిస్థితులకు అనుగుణంగా మారు

పరిస్థితులు అనుకూలించే వరకు వేచి ఉండటం వల్ల మౌలిక ఆశయం దూరమయిపోతుంది. పరిస్థితుల వలయంలో చిక్కుకుని, మనం స్వయంగా వాటిని నిర్మించుకుంటాం. కోరుకున్న దానిని కోరుకున్నప్పుడు మనం ఖచ్చితంగా చేయగలుగుతాం. మనదారిలో ఎలాంటి విఘ్నమూ రాజాలదు. మనసు యొక్క ఆంతరిక సామర్థ్యాన్ని వ్యతిరేకత అడ్డుకోజాలదు.

ఎప్పుడూ గెలుపు సాధించే పురుషార్థి ఎవరంటే- సామర్థ్యానికి అనుగుణంగా పరిస్థితులను మార్చేవాడు, అవి మారకపోతే తాను పరిస్థితులకు అనుగుణంగా తననుతాను మార్చుకునేవాడు.

అభ్యున్నతికి మూలం గొప్పతనాన్ని సాధించాలనే కోరిక. మనసు గుహలో లోపల ఖాయంగా ఉంది. ఈ అమూల్య సంపద దాగి ఉన్నదో చెప్పలేము. అయితే అది మీలో ఖాయంగా ఉంది. ఆత్మ పరిశీలన చేయండి. దీనిని వెతికి వెలికి తీయండి.

ప్రతికూల పరిస్థితులకు కలత చెందక వాటికి అనుకూలంగా మారి, క్రమక్రమంగా వాటిని మార్చి వేయండి. కోరుకున్న పరిస్థితులు ఈ ప్రపంచంలో దుర్లభమైనవి. అయినా - మన మౌలిక ఆశయం నుండి మన దృష్టి చెదరకూడదు.

అఖండజ్యోతి : మే, 1949, 20వ పుట

సమాజసేవలోనే ఆత్మరక్షణ

సూక్ష్మాతిసూక్ష్మమైన అణువుల కలయిక వల్ల విశ్వం ఉత్పత్తి అయింది. అలాగే- అనేక వ్యక్తుల కలయిక వల్ల సమాజం నిర్మాణమయింది. సమాజంలోని వ్యక్తులందరినీ ఒక్కొక్కరుగా వేరుచేస్తే - ఇక్కడ సమాజమూ ఉండదు, ప్రపంచమూ ఉండదు. కనుక రండి. మనందరం మన వేర్వేరు అస్తిత్వాల ఆలోచనను వదలుకుందాం. వ్యక్తి స్వార్థాన్నీ, అహంకారాన్నీ త్యజిద్దాం. మన సద్గుణాల ద్వారా కలిసి సమాజానికీ, ప్రపంచానికీ సేవ చేద్దాం. సుందర సృష్టి సృజన చేద్దాం. మనిషి సేవకోసమే పుట్టాడు. నేను మీకు సేవ చేస్తాను. మీరు మరొకరికి సేవ చేస్తారు. వారు నాకు సేవ చేస్తారు. ఈ విధంగా మన పనులన్నీ అందంగా, సువ్యవస్థితంగా, సరైన సమయానికి జరుగుతూ ఉండాలి. రాగ ద్వేషాలను కలిగించే దూషణల పెనుగులాటల దుష్ట విధానాలను పరిహరించాలి. ఎందుకంటే- వాటిని ఆచరించటం వల్ల మనసు కలుషితమౌతుంది; బుద్ధి భ్రష్టు పడుతుంది; చిత్తం చంచలమవుతుంది; లేనిపోని అహంకారం ఎగసిపడుతుంది.

ఏ విధంగా అతిథి సత్కారం చేసేటపుడు లోపలనుంచి సేవాభావ సాగరం పొంగి పొరలుతుంది. అలాగే- నిర్మలంగా, దోష రహితంగా ఉంటుంది. పరమార్థం అనే నిష్కలంక, పవిత్ర భావన. సేవ అనేది ఉన్నతోన్నతమైనది ఉండదు. సేవ కూలి పని కాదు, వ్యాపారం కాదు. కనుక- సేవ చేయటం మనిషికి ప్రప్రథమ కర్తవ్యం. విదేశాల పరిస్థితి ఎలా ఉన్నా- భారతవర్ష సంస్కృతి మాత్రం మానవులకు సేవ చేయడం ద్వారానే మన రక్షణ కలుగుతుందని నొక్కి చెప్పతుంది.

అఖండజ్యోతి : మే, 1949, 21వ పుట

అన్యాయంగా సంపాదిస్తే అనర్థం తథ్యం

అవినీతితో కూడబెట్టిన ధనం ఎన్నడూ ఆనందదాయకం కాదు. అది సర్వనాశనం అయిపోతుంది. అది నాశనమైనందుకు జనం ఏడుస్తారు, తల బాదుకుంటారు, పిచ్చివాళ్లయి పోతారు; కాని తమ తప్పులను ఒప్పుకోరు. 'నేను కూడబెట్టిన ధనం నాశనమైనపుడు నాకు దుఃఖం కలిగింది. ఎవరి ధనాన్ని నేను అక్రమంగా లాగికొన్నానో వారికి అంతే దుఃఖం కలుగుతుందని తెలుసుకున్న వ్యక్తి అపహరించే అన్యాయానికి ఒడికట్టలేడు. ఇటువంటి ఆత్మభావం లోపిస్తే- మనిషి వాస్తవమైన జెన్నత్య శిఖరాన్ని అందుకోలేడు.

అపార సంపదకు అధిపతి అయినా- వ్యక్తి సుఖశాంతులను పొందలేడు.

దుర్మార్గంతో, కూడబెట్టిన ధనంవల్ల ఎవరైనా, ఎక్కడైనా సుఖంగా ఉన్నారా! మంచి పనులు చేసే వ్యక్తులు ఉత్తమ లక్ష్యం కలిగిన వ్యక్తులు తమ సంపద మొత్తాన్ని త్యాగం చేసినా దుఃఖించరు. సుఖసాధనాలు వారికి నిరంతరం సమకూరుతూనే ఉంటాయి.

శ్రమతో, నిజాయతీతో, సముచిత కృషి ద్వారా పొందిన ధనమే ఫలిస్తుంది. అన్యాయార్జిత ధనం ఎంత త్వరగా ఎంత ఎక్కువగా కూడబెట్టినప్పటికీ - దానివల్ల రోగం, శోకం, దొంగతనం, ఆపద, శిక్ష, హాని వంటి దురదృష్టాలు పేరుకు పోతాయి. ఆ ధనం మనిషిని రకరకాల వేదనలకు గురిచేస్తుంది, సర్వనాశనం అవుతుంది.

అఖండజ్యోతి : జూన్, 1949, 2వ పుట

మంచి అలవాట్లు చేసుకోండి

విద్యుచ్ఛక్తి వలె అలవాట్లు వేగం కలవి, సామర్థ్యం కలవి. మనిషి తన అలవాట్లకు కీలుబొమ్మ అవుతాడు. అలవాటు ఆధారంగానే అతని భవిష్యత్తు నిర్మాణం అవుతుంది. ఎందుకంటే - తన అలవాటుకు తగిన మిత్రులూ, సాధనాలూ, ఆలోచనలూ, అవకాశాలూ అందుతూనే ఉంటాయి. పరిచయం లేకపోయినా - ఒకే రకమైన అలవాటు కలవారి మధ్య సహజంగా ప్రేమ కాన వస్తుంది. విరుద్ధమైన అలవాట్లు ఉన్నవారి మధ్య సహజంగా భిన్నత్వం కనిపిస్తుంది.

కొత్త అలవాట్ల కంటే పాత అలవాట్లు మరింత బలీయములు. ఎవరయినా కొత్త అలవాటు ప్రారంభించదలచినప్పుడు, పాత అలవాట్లు వాటిని అడుగడుగునా ఆటంక పరుచుతాయి. కొత్త అలవాట్లు పెరగకుండా నిరోధిస్తాయి. ఇందువల్ల కొత్త అలవాటు చేసుకోవాలనుకునే ఆ వ్యక్తి భయపడి నిరాశ చెందుతాడు. అలవాటు సిద్ధాంతం, అలవాటు నైజం అనుభవంలోనికి వచ్చేంత వరకు, తాను దురదృష్టవంతుడనని భావిస్తాడు. ఇలా ఆలోచించడం పొరపాటు. నేడు ఇంత బలంగా ఉన్న పాత అలవాట్లు ఒక్క రోజులో ఏర్పడినవి కావు. ఎంతో కాలం, ఎంతో అభిరుచితో, పలుమారులు వాటికి కార్యరూపం ఇవ్వబడింది. ఇప్పుడు ఇవి ఎంతో బలంగా తయారైనాయి. మన మనసుపై అధికారం సంపాదించి, కొత్త అలవాట్లు స్థిరపడకుండా, వాటితో పోరాడతాయి. అలవాట్లతో మనిషి యొక్క జీవన ప్రవాహం నిర్మాణం అవుతుంది. కనుక మీరు మంచి అలవాట్లు చేసుకోండి.

అఖండజ్యోతి : జూన్, 1949, 31వ పుట

మీ స్థితిని సంస్కరించుకోండి

మీరు మీ ఆలోచనలను సంస్కరించుకొని, మీ ఆంతరిక జీవనాన్ని సంస్కరించుకోవాలని దృఢ సంకల్పం చేసుకుంటే - మీ బాహ్య జీవితంలో కూడా మీరు వ్యాకులతతో ఆలోచిస్తూ ఉండే ఉన్నత స్థితిని పొందడంలో సాఫల్యాన్ని గడిస్తారు.

మీరు క్రోధం, చింత, ఈర్ష్య, లోభం, భయముల ప్రభావంలో, మరో అనుచితమైన మానసిక స్థితి ప్రభావంలో ఉంటే, అయినా పూర్తి ఆరోగ్యంతో ఉండాలని ఆశిస్తే- నిజానికి మీరు ఒక అసంభవ విషయం గురించి కల కంటున్నారు. మీ స్థితిని సంస్కరించుకొని పూర్తి ఆరోగ్యంతో ఉండాలంటే మీరు క్రోధం, చింత, ద్వేషం, శోకం మొదలైన ఆలోచనలను శాశ్వతంగా మీ అంతఃకరణ నుంచి తొలగించండి. మిమ్మల్ని మీరు పూర్తి ఆరోగ్యవంతులుగా పరిగణించండి. మీ స్థితిలో సంస్కరణ తప్పక జరుగుతుంది.

మిమ్మల్ని మీరు దరిద్రులుగా ఎన్నడూ పరిగణించకండి. మీ వద్ద ఉన్న దానిని మీరు పూర్తిగా సద్వినియోగపరుచుతున్నారని మీరు విశ్వసించండి. మీ వద్ద ఉన్న వస్తువు ఎంత అల్పమైనదైనా, ఎంత పనికి రానిదైనా దానిని దుర్వినియోగం చేస్తే, నిర్లక్ష్యం చేస్తే- అది తప్పక మీ నుండి తీసుకొనబడుతుంది. ఎందుకంటే- మీ వద్ద దాని సద్వినియోగం జరగడం లేదు. ఆ వస్తువు సమయం, ధనం, సంతానం లేక పదవి కావచ్చు. మీ స్థితి మంచిదైనా, చెడ్డదైనా - దాన్ని గురించి మీకు తెలిసినపుడు - మీ సాత్విక ఆలోచనల ద్వారా మీ దుస్థితులను మార్చుకుని, మీ అదృష్ట సౌధాన్ని నిర్మించగలుగుతారు.

అఖండజ్యోతి : జూలై, 1949, 30వ పుట

ఆత్మ జ్ఞానాన్ని ఆర్జించండి

అజ్ఞానంచే ఆవరించబడి, నీవు కృత్రిమ నిద్ర ప్రభావంలో ఉన్నావు. నీవు ఆత్మజ్ఞానం ద్వారా కృత్రిమ నిద్రనుంచి మేల్కొని, “అమర గతి” ని తెలుసుకో. నీవు ఎంతకాలం మాయ అనే వలలో చిక్కుకొని ఉంటావు. జరిగింది చాలు. ఇప్పుడు నీవు ఈ బంధనాలు తెంచు. అవిద్య అనే సంకెళ్లను ఛేదించు; ఆ ఐదు పరదాలను చించి వేయి; ఎముకలతో, మాంసముతో నిండిన ఈ పంజరం నుంచి విజయుడవై వెలికి రా. మేకలా ‘మే, మే’ అనకు. ‘ఓం, ఓం’ ను స్మరించు. స్వీకరించు, నిరూపించు, గుర్తించు. నీ ఆత్మను గుర్తించు. ఈ క్షణమే బంధనాల నుంచి విముక్తుడవు కా.

నీవే రాజులకు రారాజువు. నీవే సర్వశ్రేష్ఠుడవు. ఉపనిషత్తుల చివరి మాటలను గుర్తుకు తెచ్చుకో. “తత్వమసి” - “నీవే” అది” నా ప్రియమైన సత్యకాముడా “దానిని”

తెలుసుకో. 'దానిని' తెలుసుకోవటమే "అది" కావటం.

నీ లోపలి లోటుపాటులను కనుక్కో. అన్ని వికారాల నుండి నిన్ను నీవు విముక్తి చేసుకో. నీ లోపలి వికార రహితుడవు కా. సత్య, అసత్యాలను గుర్తించు. 'అనంతం', 'అదృశ్యం' ల మధ్య గల తేడాను గుర్తించు.

పరిపరి విధాల సంచరించే ఈ మనసును కేంద్రీకృతం చేయి. వైరుధ్యాల ద్వంద్వం నుంచి బయటపడు. 'నేతి', 'నేతి' - అనే పాఠాన్ని అధ్యయనం చేయి. మోసపు వలయాలను నాశనం చేయి. సర్వవ్యాపకమైన ఆత్మతో నిన్ను నీవు కలుపుకో. ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొందు. సర్వశ్రేష్ఠమైన ఆ ఆనందాన్ని అనుభూతి పొందు.

అఖండజ్యోతి : సెప్టెంబరు, 1949, 4వ పుట

ఆత్మ ఒక్కటే

ఆత్మ ఒక్కటే అనేది ధర్మం యొక్క ప్రథమ ప్రకటన. ఒకటి అనేకం కాలేదు. ఇది ఎలా సాధ్యం? ఒకటి అనేకంగా ఉన్నట్లు కనపడుతుంది. ఎడారిలో నీరున్నట్లు. మనిషి ఒక ప్రత్యేక స్థితిలో ఉన్నట్లు. ఆకాశంలో నీలంరంగు. ముత్యం వెండి వలె. తాడు సర్పం వలె. దీనినే భ్రమ అంటారు. ఈ భ్రమను బ్రహ్మచింతన కాని, మౌన అభ్యాసం ద్వారా కాని నాశనం చేయి. బ్రహ్మశక్తి ద్వారా తొలగించు. బ్రహ్మ స్థితిని తిరిగి పొందేందుకు కృషి చేయి. నీ సచ్చిదానంద రూపంలో ఆనందించు.

అజ్ఞానం కారణంగానే దుఃఖం, క్షేమం వ్యాపిస్తాయి. నీ సహజ స్వభావాన్ని గుర్తించి అనుభవించు. నిజానికి అస్తిత్వ - జ్ఞానం, సుఖం సంపూర్ణమైనవి. నీవు నిజానికి అమరుడవు, సర్వవ్యాప్తమైన ఆత్మవు. ఉపనిషత్తులలోని ఈ ఉపదేశాన్ని స్మరించు - "జీవుడూ బ్రహ్మో ఒక్కటే".

'ఓం' లోని రహస్యాన్ని మననం చేయి. నీ స్వరూపంలో స్థిరంగా ఉండు. కేవలం ఆత్మజ్ఞానం ద్వారానే అజ్ఞానాన్నీ, మూడు క్లేశములను నిర్మూలించవచ్చును. ఆత్మజ్ఞానమే నీకు అమరత్వాన్నీ, అనంతసుఖాన్నీ, శాశ్వత శాంతినీ, శాశ్వత సుఖాన్నీ ఇవ్వగలదు.

నాలుగు వేదాలూ ఒకే స్వరంలో ఇలా చెప్తున్నాయి - నిజానికి నీవే నాశనములేని ఆత్మవు, అమర బ్రహ్మవు. సమయానికీ, స్థలానికీ, ఉత్పత్తికీ అతీతమైన అమర ఆత్మవు నీవు.

సూక్ష్మం, అతి సూక్ష్మం

నీరు నేల కంటే సూక్ష్మమైనది. నీరు నేలగా మారింది, నేల నుంచి ఉత్పన్నం అయింది. ప్రళయకాలంలో నేల నీటిలో కరిగిపోతుంది. నీరు నేలకంటే తరళమైనది, ఎక్కువగా చలించేది. అందువల్ల నేలపై పరచుకొంటుంది. అగ్ని నీటి కంటే సూక్ష్మమైనది. నీరు అగ్నినుంచి ఉత్పన్నమౌతుంది. ఎండ పెరిగినపుడు మనకు చెమట పుడుతుంది. నీరు అగ్నిలో కలిసిపోతుంది. గాలి అగ్నికంటే సూక్ష్మమైనది. అగ్ని గాలి నుంచి ఉత్పన్నమౌతుంది. అగ్ని గాలిలో కలిసే లక్షణం కలది. గాలి అగ్నిపై పరచుకొంటుంది. ఆకాశ తత్వాల ఉత్పత్తి ఆకాశంనుండే జరుగుతుంది. ఆకాశం గాలి, నీరు, అగ్ని, నేల అనే నాలుగు తత్వాలను ఆవరించి ఉంది. మనసు, కాలం ఆకాశం కంటే సూక్ష్మమైనవి. పరమాత్మ మనసు కంటే సూక్ష్మమైన వాడు.

ఆలోచన కంటే గొప్పది మనసు. మనసు కంటే గొప్పది బుద్ధి. కాని బుద్ధి కంటే గొప్పది ఏది? అది ఆత్మ లేక పరమాత్మ. ఈ స్థిరం - అస్థిరం, బయట - లోపల, ద్రవం - ఘనపదార్థం - అన్నింటిలో అది వ్యాపించి ఉన్నది. ఈ విషయం స్వయంసిద్ధమైనది. అది ఎంతో దూరం ఎంతో దగ్గర. మరియు అదే అన్నిటికంటే గొప్ప ఆత్మలేక పరమాత్మ. ఈ పరమాత్మ అందరిలో, ప్రతి జీవునిలో దాగి, వ్యాపించి ఉన్నాడు. కాని కనపడడు. ఆ పరమాత్మను సాధన ద్వారా మాత్రమే అనుభూతి పొందగలుగుతాము.

మన అదృష్టం మన చేతుల్లో

శ్రమ చేసిన తరువాత ఆకలి గొని తిన్న వానికే ఆహారపు రుచి తెలుస్తుంది. చెమటోడ్చి సంపాదించిన వాడికే ధనం విలువ తెలుస్తుంది. ఎన్నెన్నో కష్టాలతో, బాధలతో, అపజయాలతో సంఘర్షించిన వాడికే విజయపు విలువ తెలుస్తుంది. వ్యతిరేక పరిస్థితుల మధ్య, బాధల మధ్య చిరునవ్వులు చిందించటం తెలిసినవాడిని, ప్రతి అపజయం తరువాత మహోత్సాహంతో ముందడుగు వేయడం తెలిసిన వాడిని విజయలక్ష్మి వరిస్తుంది.

విజయపథంలో కలిగే జాప్యాన్ని ధైర్యంగా ఎదుర్కొనలేని వారు, అభీష్ట సిద్ధి పథంలో ఎదురయే కష్టాలతో పోరాడడం తెలియనివారు - తమ అయోగ్యతనూ, తమ తెలివి తక్కువ తనాన్నీ అదృష్టంపై నెట్టి తాము నిర్దోషులమనిపించుకోవటానికి ప్రయత్నించి నవ్వుల పాలు అవుతారు. ఇటువంటి ఆత్మవంచన వల్ల వచ్చే లాభం శూన్యం, హాని

అపారం. తాను దురదృష్టవంతుడనని నమ్మే మనిషి ఆశా కిరణాన్ని గుర్తించలేడు, నిరాశ అనే అంధకారంలో కొట్టుమిట్టాడుతూ ఉంటాడు. కోరినదాన్ని పొందటంలో క్రోసుల దూరం వెనుకబడతాడు. అన్నింటినీ మించిన హాని ఇది.

బాధలు, కష్టాలు, విపత్తులు, అపజయాలు ఒక విధమైన గీటురాళ్లు. వాటిమీద పాత్రత - అపాత్రతల, అసలు - నకిలీల పరీక్ష జరుగుతుంది. ఈ పరీక్షలో గెలిచిన వారు విజయానికి అర్హులవుతారు. వారికే కోరుకున్నది లభిస్తుంది.

అఖండజ్యోతి : సెప్టెంబరు, 1949, 31వ పుట

బ్రహ్మ సర్వవ్యాపి

బ్రహ్మ పదార్థానికి ఆదీ లేదు, అంతమూ లేదు. అది అఖండమైనది. దానిని ముక్కలు చేయలేము. ఈ పృథ్విపై ఉన్న ప్రతి వస్తువు వెనుకా ఉన్న పథకం ఈ బ్రహ్మ పదార్థంతో నిండి ఉంది. అనంత బ్రహ్మాండం కూడ దీని వల్లనే ప్రకాశిస్తోంది. విశ్వంలోని సమస్త వస్తువులలో, ప్రతి పదార్థంలో వ్యాపించి ఉన్నప్పటికీ, దీని పూర్ణత్వానికి ఎలాంటి లోపమూ ఉండదు. ఎందుకంటే- అది నిత్య పరిపూర్ణం; పూర్ణత్వం దాని స్వభావం, దాని నైజ గుణం.

బ్రహ్మ పూర్ణత్వం కన్నా పరిపూర్ణం. కనుక- ఏ వస్తువులో ఈ పూర్ణ బ్రహ్మ ప్రవేశించి ఉంటుందో, ఆ వస్తువు కూడ పూర్ణంగా ఉంటుంది. కేవలం చైతన్యం ఉన్న పదార్థాలలోనే దాన్ని అనుభూతి పొందకు. ప్రపంచంలోని చైతన్యంకల, పదార్థాలలో నిండి ఉన్నట్లే, ఇది జడపదార్థాలలో కూడా నిండి ఉన్నది. కనుక- జడచేతనములు రెండింటిలోనూ దాని పూర్ణత్వాన్ని సాక్షాత్కరించుకోవాలి. కాని, మన ఈ స్థూల నేత్రాలు ఈ భూ మండలం మూల మూలలా వెదకినా- బ్రహ్మ పదార్థ దర్శనం లభించదు. స్వర్గపు పవిత్ర తేజోవలయం నుండి మన స్థూలనేత్రాలు ప్రకాశాన్ని పొందినాడు- మాయ అనే అంధకారం నుండి అవి బయటపడతాయి. ఏ రోజు జ్ఞాన సూర్యుని ప్రకాశంవల్ల మన మనసులోని శంకలూ, భ్రమలూ దూరమయిననాడు మనం ధన్యుల మవుతాము, కృతార్థులం అవుతాము.

అఖండజ్యోతి : అక్టోబరు, 1949, 5వ పుట

మీ ఊహలను సార్థకం చేసుకోండి

ఏవైపు అయినా దృష్టి సారించండి. అన్నింటిలో కల్పనలే కనిపిస్తాయి, ఊహలే

కనిపిస్తాయి. కనుక ఊహించడం వ్యర్థం కాదు. ఊహించడం జీవితానికి నిదర్శనం - నీ ఊహలలో నీ జీవితపు ప్రాణశక్తి నిండి ఉన్నప్పుడు. ప్రాణరహితమైన ఊహలు జీవనశక్తిని పెంచకపోగా, దానిని నశింపచేస్తాయి. మనిషిని ప్రాణరహితంగా చేస్తాయి. కనుక- మనం సజీవమైన, ప్రాణవంతమైన ఊహలను చేయాలి.

మనిషి అనే ఈ పెద్ద యంత్రంలో నలువైపులా ప్రాణమే నిండి ఉన్నది. నలువైపులా వెలికి జీవనతరంగాలు ఉప్పొంగుతున్నాయి. ఆ జీవనమే ఊహగా వెలికి వచ్చి, తన అనేక రూపాలలో ఆకృతులను నిర్మించగోరుతుంది. అది జీవాన్నీ, తన శక్తిని, తన చైతన్యాన్నీ నలువైపులా వెదజల్లగోరుతుంది. కనుక ఊహిస్తుంది. అయితే- దాని పరిధి ఊహకే పరిమితమైతే, అది తన ఆత్మనూ, ప్రాణాన్నీ అందులో జోడించక పోతే- అది నిస్తేజమవుతుంది. కనుక- నీవు కోరుకున్నదాన్ని, నీ మనసులో ఆలోచించినదాన్ని, ఎలాగైతే నీవు చిత్రించిన గాలి మేడల పటాన్ని నేలమీదకు దించాలనే దృఢ సంకల్పం తీసుకో. నీవు ఊహించగలిగినపుడు- ఆ ఊహను నేలమీదకు దించడాన్ని ఏ శక్తి అడ్డుకుంటుంది?

అఖండజ్యోతి : డిశంబరు, 1949, 5వ పుట

నమ్ము - నీవు గొప్పవాడివే

నేను మహాకార్యాల కోసం వచ్చాను - అని నీవు విశ్వసించు. నీ లోపల గొప్ప ఆత్మ నివసించి ఉన్నది. నీవు శరీరం కాక ఆత్మ అనీ, నీవు మృత్యుడవు కాక అమరుడవనీ విశ్వసించు. అందువల్ల - నిన్ను ఎవరూ నాశనం చేయలేరు, ఎవరూ చలింప జేయలేరు.

నీవు ఒంటరివాడవు కావని విశ్వసించు. అడవిలో, నదిలో, పర్వతాలలో, ఏకాంతంలో సైతం నీవు ఒంటరివి కావు. సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వవ్యాపి అయిన పరమాత్మ నీతో ఉన్నాడు. నీవు నిద్రపోతున్నా - గాఢనిద్రలో ఉన్నా- పరమప్రభువు నీతో కలసి ఉన్నాడు. ఆ అనంతమైన నీ తండ్రి నీకు జీవనం ఇస్తున్నాడు. ఆయన నిన్ను మహావ్యక్తిగా, చిరాయువుగా చేయాలని కోరుతున్నాడు. అందువల్ల- ఒంటరిననీ, అసహాయుడననీ ఏ దశలోనూ భావించవద్దు. అమరత్వం, సహాయాల్లోకల్లా సహాయం, రాజులకే రాజాజు అయిన పరమప్రభువు నీకు తోడున్నపుడు - నిరాశ్రయుడననీ, నిస్సహాయుడననీ ఎందుకనుకుంటున్నావు? నీ వినాశనం కోసం ప్రపంచంలోని సర్వశక్తులూ ఏకమయితే ఏమి? పరమపిత నిన్ను రక్షిస్తూన్నప్పుడు, నీ తల వెంట్రుకనయినా కదిలించలేరని విశ్వసించు.

నీవు ఆత్మ విశ్వాసాన్ని కోల్పోయి కూర్చోవటం ఆత్మ సమర్పణ కాదు. నీవు పరమాత్మకు ఆత్మసమర్పణ చేసుకున్నప్పుడు - నీలో పరిపూర్ణ ఆత్మవిశ్వాసం జాగృతం కావాలి. నేను గొప్పవాడివైనను, నాలో భయమన్నది లేదు - అని ఆ దశలో భావించు. గొప్పవానితో కలసి గొప్పవాడివైనావని నీవు విశ్వసించు.

అఖండజ్యోతి : డిశంబరు, 1949, 11వ పుట

అసంతృప్తికి అసలు కారణం

వివేకవంతుడు తన అవసరాలను కఠోరంగా నియంత్రించాలి. అవసరాలను పరిమితిలోపల బంధించి ఉంచటానికై విశేషమైన శక్తి కావాలి. మనోనిగ్రహం కావాలి.

ఒక మనిషి చెప్పినట్లు - “ సుఖసంతృప్తులను అత్యధికంగా పొందాలనుకునే మనిషి తన మనస్సునూ, ఇంద్రియాలనూ అదుపుచేయటం అత్యవసరం. మనం తృప్తిలో, కామనలలో కొట్టుకొని పోతే - మన అసంతృప్తి అపరమితం అవుతుంది”.

అనేక ప్రలోభాలు మనల్ని ఇట్టే వశపరచుకుంటాయి. మనం మన స్థితిని మరచిపోయి వాటికి వశం అవుతాం. తరువాత ఏడుస్తాం. మొత్తుకుంటాం. జిహ్వా చాపల్యం విందులో వినోదాలతో, విలాసాలతో మనల్ని వశపరచు కుంటాయి. మనం రెచ్చగొట్టే మనం సినిమా ప్రకటనలు చూడగానే పరవశించిపోతాం. రోజంతా ఆకలితో ఉండవలసివచ్చినా - వృధాగా ఖర్చు పెడతాం, కనుక - వీటన్నింటి విషయంలో మనకు మనోనిగ్రహం అత్యవసరం. మనసును అదుపు చేయండి. కోరికలను నియంత్రించండి జేబులో డబ్బు ఉంచకండి. ఇంద్రియాలను వశపరచుకోగలమని మీరు గుర్తిస్తారు.

ఆర్థిక దృష్టితో చూస్తే - మనోనిగ్రహం, సంయమనం లక్షల రూపాయల కంటే విలువైనవి. తనను తాను నిగ్రహించుకొన్న వ్యక్తి ఇంద్రియాలను తాను కోరిన విధంగా నడుపగలిగిన వ్యక్తి, కోరికలకు లొంగని వ్యక్తి శాశ్వతంగా సుఖిస్తాడు.

అఖండజ్యోతి : జనవరి, 1950, 9వ పుట

స్వశక్తితోనే అత్యున్నతి

ప్రపంచం నిండా అవకాశాలు ఉన్నాయి. మనిషి అవకాశాలకూ, పరిస్థితులకూ అనుగుణంగా తనను మలచుకోవాలి. లేదా - అవకాశాలను తనకు అనువుగా మళ్లించుకోవాలి. అప్పుడతడు తప్పక ప్రయోజనం పొందగలుగుతాడు. మనం మనల్ని కటువుగా, నిష్కలమంగా, నిశితంగా సమీక్షించుకోవాలి. తద్వారా మన వ్యక్తిత్వం లోని

బలహీనతలను తెలుసుకొని వాటిని నిర్మూలించేందుకై ప్రయత్నించాలి.

తమ బలహీనతలు గుర్తించి, వాటిని విశ్లేషించి, వాటిపై వ్యాఖ్యానించే నిర్భయులు ప్రపంచంలో బహు అరుదుగా ఉంటారు. మీరు ఇటువంటి వ్యక్తుల వలె రూపొందండి. మీ బలహీనతలను నిర్దాక్షిణ్యంగా ఏరి పార వేయండి. మీ వ్యక్తిత్వాన్ని పునర్నిర్మాణం చేయండి. ఒక్కమాటలో - మీ బలహీనతలను నిర్మూలించి, క్రొత్త తరహా మనిషిగా, నూతన వ్యక్తిత్వం నూతన ఆలోచనా విధానం, నవీన దృష్టి కోణం కలిగిన వ్యక్తిగా మిమ్మల్ని మీరు రూపుదిద్దుకోండి. పథకాన్ని రూపొందించటం, ఏది ఏమయినా దానికి కట్టుబడి ఉండటం, పర్వతం వలె స్థిరంగా ఉండటం దాన్ని పూర్తి చేయటం, దాన్ని అర్ధాంతరంగా వదలివేయకపోవడం - ఇవన్నీ వికాసానికి తప్పనిసరి. జనం మంచి పథకాలను ప్రారంభిస్తారు. కాని మధ్యలో వదలివేస్తారు. ఇది తగని పని ఈ విషయమై మెలకువ వహించాలి.

కనుక - స్వశక్తితో అభ్యున్నతిని సాధించండి. ప్రపంచం మీ వెనువెంట నడుస్తుంది. స్వయంగా శక్తిని సంపాదించి సాఫల్యాన్ని సాధించి ఉన్న వ్యక్తికే ప్రపంచం సాయపడుతుంది.

అఖండజ్యోతి : జనవరి, 1950, 27వ పుట

ఆర్థిక సమస్యకు పరిష్కారం

మనం అవసరానికీ, ఆదాయానికీ మించి ఖర్చులు పెంచుకోవటం ఎంతో విచారకరమైన విషయం. డబ్బుకోసం ఇతరుల ముందు చేయి చాపినపుడు మీరు వారి ఆదాయాన్ని హరిస్తున్నామని గుర్తుంచుకోండి. దానితో పాటు - మీరు మీ ఆత్మగౌరవాన్నీ, పౌరుషాన్నీ, ప్రతిష్ఠనూ, సంతోషాన్నీ, ఇతరులకు అమ్ముతున్నారు. యాచన వల్ల మన శీలం లోని బలహీనత, దీనత్వం బయటపడుతాయి. ఎలా చూచినా - యాచన హేయమైనది. ఆకలితో రోజులు వెళ్లదీస్తూన్నా - సజ్జనుడు ఇతరుల ముందు చేయి చాపడు. డబ్బు అప్పు తీసుకొని ఉత్సవాలలో, సంతలలో ఖర్చుపెట్టటం ఆత్మ ఘాతుకం.

మీ శీల నిర్మాణం ఎలా, ఉండాలంటే - తగు అవసరాలను, తీర్పుకోవటానికై ఎన్నడూ డబ్బు కొరత ఉండకూడదు లేనిపోని విలాసాల కొరకు డబ్బు ఖర్చు చేసే అవసరమే రాకూడదు. డబ్బు ఉన్నది తాత్కాలికమైన మజాలకూ, జలాలకూ కాదు. మనిషి యొక్క శారీరిక, మానసిక, ఆర్థిక, సామాజిక, నైతిక, ఆధ్యాత్మిక స్థితిని పెంపొందించుకోవటానికి దుబారా ఖర్చు ఒక జాడ్యం. ఆదాయం తక్కువని భయపడవద్దు.

ఆ ఆదాయాన్నే మెలుకువతో, పద్ధతి ప్రకారం ఖర్చు పెట్టండి. ముందుచూపుతో బడ్జెట్ తయారు చేసుకోవాలి; మీ అవసరాలను పరిమితం చేసుకోవాలి; సంయమనంతో, క్రమబద్ధంగా జీవితాన్ని గడపాలి. సమర్థజీవనానికి కీలకం ఇదే.

అఖండజ్యోతి : జనవరి, 1950, 38, 39వ పుటలు

లక్ష్యంతో మమేకం కండి

మనసు చాలా శక్తివంతమైనది. అయితే చాలా చంచలమైనది. దాని శక్తులన్నీ చెల్లాచెదరై ఉంటాయి. కనుక మనిషి విజయాన్ని అంత తేలికగా పొందలేడు. మనసు పెక్కు ప్రవృత్తులను విడనాడి, ఏదో ఒక ప్రవృత్తి పై కృతం కావాలి. దానికి ఎదురుబదురుగా, చుట్టుపక్కలా మరేదీ ఉండనే ఉండదు. అన్ని వైపులా లక్ష్యం ఒక్కటే ఉండాలి. ఆశయం ఒక్కటే ఉండాలి. అప్పుడే సాఫల్యం సిద్ధిస్తుంది.

మనం విఘ్నాలుగా పరిగణించేవి మన చిత్తం యొక్క వివిధ ప్రవృత్తులు. అవి వివిధ రూపాలు ధరించి మన విజయాలను ఆటంక పరుస్తాయి. మనం మన లక్ష్యాన్ని సాధించాలంటే లక్ష్యాన్నుంచి మనల్ని తప్పించే ఎన్ని ఆలోచనలు కలిగి, మనల్ని పథభ్రష్టులను చేయటానికి ప్రయత్నించినా, మనం వాటితో గల సంబంధాన్ని త్రొంచుకోవాలి. మన దృఢత్వాన్ని సడలనీయకూడదు. అలా చేయగలమని మనపై మనకు నమ్మకం ఉండాలి. ఇందులో ఎటువంటి సందేహమూ లేదు.

మనసు యొక్క అపరిమిత శక్తిని లక్ష్యం కోసం వినియోగించాలి; లక్ష్యాన్ని దెబ్బ తీసే స్వభావంపై అంకుశం ఉపయోగించాలి, లేదా వాటి నుండి తప్పకోవాలి. అలా చేసే వారే జీవితంలో విజయం సాధిస్తారు, సఫలం అవుతారు.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1950, 10వ పుట

సత్కర్మల ద్వారా దురదృష్టాన్ని మార్చుకోవచ్చు

ప్రారబ్ధ కర్మల - గతంలో మనం చేసిన మంచి చెడు కర్మల - ఫలాన్ని పొందటం దాదాపు ఖాయం. చాలా సార్లు చేసిన పనికి ఫలితం వెంటనే లభిస్తుంది. చాలాసార్లు ప్రారబ్ధ భోగాల ప్రాబల్యం కారణంగా విధి నిర్ణయించిన మంచి - చెడు పరిస్థితులు వర్తమాన కాలంలో ఏర్పడి ఉంటాయి. ఇప్పుడు చేసిన పని యొక్క ఫలితం ముందు ముందు అనుభవించటం కోసం జమ అవుతుంది.

వర్తమానమే ప్రధానమని గుర్తుంచుకోండి. గతంలో మీరు మంచి లేక చెడు

కార్యాలు చేసి ఉండవచ్చు, ఒక వేళ మీరు మంచి పనులు చేసి ఉంటే - అదృష్టంగా మారిన కొద్ది ఫలితాలు మినహా - ఇతర సంచిత పాపాలు నిర్వీర్యం అయిపోతాయి. వాటి ఫలితం ఉన్నా - చాలా సామాన్యంగా, కొద్ది కష్టాన్ని కలిగించేదిగా, కీర్తిని పెంచేదిగా ఉంటుంది. శిబి, దధీచి, హరిశ్చంద్రుడు, ప్రహ్లాదుడు, ధ్రువుడు, పాండవులు మొదలైన వారు తమ గత కర్మలకు అనుగుణంగా కష్టాలను సహించవలసి వచ్చింది. అయితే, ఆ కష్టాలు చివరకు వారి కీర్తిని పెంచాయి, వారికి ప్రయోజనాన్ని ఆ కష్టాలు చివరకు వారి కీర్తిని పెంచాయి, వారికి ప్రయోజనాన్ని కలిగించాయి. మంచి పనులు చేసినవారి గతకాలపు మహాపాతకాలు కొద్ది దుఃఖాన్ని కలిగించి, తేలికగా అనుభవించబడతాయి. కానీ, వర్తమానంలో చెడు మార్గంలో నడిచేవారు గతంలో చేసిన మంచి పనులు సైతం నిర్వీర్యమవుతాయి. సంకుచితమైన పాపకర్మలు నీరు అంది బలపడతాయి. పల్లవిస్తాయి. ఫలితంగా - దుఃఖాన్ని కలిగించే పాప ఫలాల పరంపర మరింత భయంకరంమవుతూ ఉంటుంది. కనుక - మనం సదాలోచనలలో సత్కర్మలలో నిమగ్నం కావాలి.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1950, 17, 19వ పుటలు

మరణమంటే భయమెందుకు?

చావంటే భయపడడానికి కారణం మన అజ్ఞానమే. భగవంతుని మొక్క ఈ సుందర ఉద్యానవనానికి యజమానిని అనుకునే వ్యక్తి, దాన్ని వదులుకోవడానికి ఇష్టపడని వ్యక్తి తన మూర్ఖత్వం కారణంగా దుఃఖాన్నే పొందుతాడు. జీవితం అనే విలువైన పదార్థాన్ని సద్వినియోగపరచని వ్యక్తి మరణానికి బాధపడతాడు. సోమరితనం వల్ల స్టేషనుకు ఆలస్యంగా చేరతాడు. రైలు తప్పిపోతుంది. చేరవలసిన చోటుకు సమయానికి చేరలేకపోయిందివల్ల కలిగిన నష్టాన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ, ఆ సోమరి పోతు స్టేషనులో నిలబడి పశ్చాత్తాప పడతాడు, తనను తాను తిట్టుకుంటాడు. మరణ సమయంలో కూడా అటువంటి పశ్చాత్తాపమే కలుగుతుంది. 'మానవజీవిత మనే విలువైన సంపదను నేను వృధా చేశాను; దాని సద్వినియోగపరచ లేక పోయినాను; దాని నుంచి పొందగలిగినంత - ప్రయోజనాన్ని, పొందలేక పోయినాను - కేవలం ఆత్మ వికాసం కోసం వినియోగిస్తే - నేడో రేపో మృత్యువు ఎదురయినప్పుడు మనం ఎలాంటి పశ్చాత్తాపం కాని, ఎలాంటి బాధకాని చెందనవసరం ఉండదు.

మృత్యువుకు భయపడకు. దానికి భయపడవలసిన పని లేనే లేదు. మనం భయపడవలసింది మన దుష్ప్రవర్తనకు. అనుక్షణం కర్తవ్యం పట్ల మెలకువ వహిస్తే - మన మరణం కాని, మరొకరి మరణం కాని మనల్ని కష్టపెట్టదు.

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1950, 4-6 వ పుటలు

ఆత్మసంస్కరణకు ఓ కొత్త పథకం

ఆత్మ సంస్కరణకు ఒక కొత్త పథకం మీ వ్యక్తిత్వంలోని చిక్కుముడులను విప్పుకోవడం. మిమ్మల్ని మీ మనస్తత్వాన్ని మీరు విశ్లేషించుకోండి. మీరు బజారులో ఏదైనా వస్తువు కొనేటప్పుడు ఆ వస్తువులోని ప్రత్యేకతలను దుకాణాదారు నుంచి తెలుసుకుంటారు. మనిషి రూపంలో ఉన్న మహా ప్రతాపం కలిగిన, అపార శక్తి కలిగిన శరీరంలోని మెదడులో అందులోని అణువణువులో పలు విధములయిన శక్తుల ఖజానా ఉన్నది, మన గుప్త మనస్సులో పలు విధములయిన కార్యకలాపాలు జరుగుతూ ఉంటాయి. వాటిని గురించి మనకు తెలియదు. మానవుని శక్తి అనంతం. అది భౌతిక పరిధిని ఛేదించి ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యాన్ని అందుకుంటుంది. వాస్తవానికి మనం మన వికాసాన్ని నిరోధిస్తున్నాం. ఎదుగుదలనూ, అభివృద్ధినీ అంతమొందిస్తున్నాం; నూతన విజ్ఞానం నుండి పరాశక్తి ప్రకాశం నుండి దృష్టి మరల్చుతున్నాం.

మొదట మీ శక్తులను, యోగ్యతలను, విశేషతలను తెలుసుకోండి. యోగ్యతల అభివృద్ధికి తొలిమెట్టు అధ్యయనం శ్రమ.

యోగ్యత పెంపుదలకు ముందడుగు వేసేటప్పుడు మీరు ఇద్దరు శత్రువుల పట్ల మెలకువ వహించండి 1. నిరాశను వదులుకోండి.

2. వైఫల్యానికి నిరుత్సాహ పడకండి. వీటివలన అభివృద్ధి పథం ముళ్లబాట అవుతుంది; అడుగుడుగునా రంధ్రాన్వేషణ జరుగుతుంది; అయినా మెలకువ వహించండి, నిరాశ చెందకండి. ఆత్మప్రేరణతో కష్టాలను అధిగమిస్తూ నిరంతరం పురోగమించండి. ఒకటి రెండు మారులు అపజయం కలిగినా - మార్గాన్ని వదలకండి. స్థిరంగా ఉండండి.

అఖండజ్యోతి : ఏప్రిల్, 1950, 24వ పుట

మనిషి మహనీయులుగా ఎదగాలంటే...

మానవుడు ప్రాణులన్నిటిలో శ్రేష్టుడు. బలవంతుడు కావటం, బలహీనుడు కావటం అనేది అతని చేతుల్లోనే ఉంది.

మీ ప్రతి అలవాటునూ, ప్రతి వాసననూ మీరు అదుపు చేయగలుగుతారు. కనుక మీరు అనంతమైన పరమాత్మ యొక్క అంశ పరమాత్ముని బలం ముందు ఇటువంటి వేవీ నిలువలేవు. కనుక పలువురు మనుషులు స్వేచ్ఛ లేని అల్ప జీవితాన్ని గడుపుతారు.

ఈ ప్రపంచంలో ప్రతిభావంతుడుగా రూపొందాలనే ఆలోచన నీకు ఉన్నదా? ఉంటే - మీ కాళ్లమీద మీరు నిలబడండి. స్వతంత్రుడు కావటానికి ప్రయత్నించండి. మిమ్మల్ని మీరు మామూలు మనుషులుగా పరిగణించుకోవద్దు. మనం పేదవాళ్ల మనీ, మన వల్ల ఏమవుతుందనీ అలా అనుకోవద్దు.

మీరు పరమాత్మపై విశ్వాసం ఉంచండి. లోకుల విమర్శలకు భయపడకుండా ఉండండి. అప్పుడు ప్రభువు మీకు తప్పక సహాయపడతాడు. లోకులను సంతోష పెట్టటానికి మీరు జీవిస్తే వారు మిమ్మల్ని ఎన్నడూ సంతోషించనివ్వరు. వారిని సంతోషపెడతూన్న కొలదీ, మీరు వారి బానిసగా మారుతూ ఉంటారు; వారు మిమ్మల్ని కోరే కోరికలు కూడ పెరుగుతూ ఉంటాయి.

తన సామర్థ్యాన్ని సహజంగా వినియోగించే వ్యక్తి నిజంగా మహాపురుషుడు. తమ మౌలిక శక్తి అయిన ఆత్మశక్తిని గుర్తించిన వారు ఎన్నడూ నీచమైన, వ్యర్థమైన పనులు చేయరు.

అఖండజ్యోతి : మే, 1950, 7వ పుట

మీ లక్ష్యం పై దృష్టిని కేంద్రీకరించండి

మీ జీవితాన్ని సుఖ శాంతులతో, సాఫల్యాలతో నింపదలచితే - మొట్టమొదట బాగా ఆలోచించి ఒకే ఒక ఆదర్శాన్ని నిర్ణయించుకోండి. నాకు ఇది కావాలి, నేను ఇలా అవుతాను - అని సంకల్పం చేసుకోండి. మీరు మిమ్మల్ని మాత్రమే చూడండి. అర్జునునివలె మీ దృష్టిని మీ లక్ష్యం పైననే కేంద్రీకరించండి. ఇతరుల ప్రత్యేకతలనూ, అవగుణాలను పట్టించుకోకండి. ఇతరులలోని ఏదో ఒక ప్రత్యేకత చూచి, అలా తయారు కావాలని అనుకోకండి. ఎవరిలో అయినా బాగాపాడే లక్షణముంటే - మంచి గాయకుడిని కావాలని అనుకోకండి. మీకు సంగీతం నిజంగా ఇష్టమయితే - మీ సామర్థ్యం మేరకు గాన మాధుర్యాన్ని సంపాదించుకునేందుకు మీరు ప్రయత్నించవచ్చు.

మీ లక్ష్యాన్ని సాధించటం కోసం మీరు అచ్చంగా, నిజాయితీగా నిరంతరంగా శ్రమించి పని చేయండి. తక్కువ ఆలోచించి, ఎక్కువ పని చేయండి. ప్రతి పనిని గాబరాపడకుండా, నిశ్చింతగా చేయండి. సంతృప్తితో పనిచేయండి. మనసులో అనుమాన రహితం చేయండి. ప్రసన్న చిత్తంతో ఆత్మబలాన్ని జాగృతం చేయండి. మీ దృష్టిని లక్ష్యం పైనే స్థిరంగా ఉంచండి. సర్వశక్తులనూ దీనిపై కేంద్రీకరించండి.

కర్మచేయడం మనిషి చేతిలో ఉంది. లక్ష్యం పట్ల తన్మయం చెందడం అనేది

మనిషిలోని గొప్ప ప్రత్యేకత, ప్రతిష్ఠ, సాఫల్యం, గొప్పతనం దానితో పోల్చితే పలు విధములైన ఇతర ఆకర్షణీయ గుణాలు అల్పములని అనిపిస్తాయి.

అఖండజ్యోతి : జూన్, 1950, 17వ పుట

దైవత్వానికి మూలాధారం

క్షణ భంగురమైన శరీరం యొక్క తిండిపోతు ఇంద్రియాలను సంతృప్తిపరచటంలో “దేవ దుర్లభమైన మానవజన్మ”ను గడపటం తెలివైన పనికాదు. సాంఘిక దురాచారాల కోసం ఆడంబరపు ఖర్చులకోసం ఎలాగో డబ్బు కూడబెట్టి, దానిని తుపాకి మందువలె ఊదివేయటం కూడ ముందుచూపు కాదు. గాయత్రి ఇలా బోధిస్తోంది - నా ప్రియమైన పుత్రులారా! పరమాత్మ యొక్క అమర రాజకుమారులారా! మీరు దేవతలు; దివ్యత్వాన్ని వరించండి; మీ దృష్టి కోణాన్ని దివ్యం చేసి కోండి; విశుద్ధం చేసుకోండి; ఏ బాలక్రీడలలో, అజ్ఞానంలో అవివేకులు కొట్టుమిట్టాడుతున్నారో, వాటిలో చిక్కుకోవద్దు. మలిన దృష్టి కలిగినవారు మూర్ఖులుగా, దుష్టులుగా మారుతారు. జీవితం అనే శరీరాన్నీ, బుద్ధినీ దైవీయ కార్యకలాపాలను నిర్వహించి స్వర్గమయ ఆనందాన్ని పొందటానికి విలువైన సంపదనూ భగవంతుడు ఇచ్చాడు. తృష్ణ, భోగం, లోభం, అహంకారం, మోహం, మొదలైన వాటి జంజాటంలో చిక్కుకొని ఈ విలువైన శక్తి సంపదను దుర్వినియోగపరచడం అన్నివిధాలా అనుచితం.

మన జీవితం దైవత్వంలో పరిపూర్ణం కావాలి. మనం మనల్ని ప్రేమించాలి; మన ఆత్మను ప్రేమించాలి; మన జీవితాన్ని ప్రేమించాలి. కాని అపధ్యం చేయించే తల్లివలె ప్రవర్తించకూడదు. వ్యామోహంతో అపధ్యం చేయించి రోగి అయిన కొడుకును మృత్యు ముఖంలోకి త్రోసివేసే తల్లి ప్రేమ నిజమైన ప్రేమకాదు, వ్యామోహం.

అఖండజ్యోతి : జూలై, 1950, 5వ పుట

దివ్య జీవన పథం

మనిషి ఆయుష్షు స్వల్పమైనది మరియు కాలం శరవేగంతో సాగిపోతున్నది. ప్రపంచం ఆపదలతో నిండి ఉన్నది. కనుక - అవిద్య అనే పీటముడిని ఖండించి, నిర్వాణదాయకమైన ఆనందామృతాన్ని తనివితీరా పానం చేయండి.

ఆధ్యాత్మిక జీవనం వట్టి బడాయి కాదు; వట్టి ఆవేశం కాదు. ఇదే నిజమైన ఆత్మస్వరూప జీవనం విశుద్ధమైన ఆనందానుభూతి, విశుద్ధమైన సుఖానుభూతి - ఇది.

పరిపూర్ణ జీవనం ఇది.

ఒక స్థితిలో - సదా శాశ్వత శాంతి, సదా అనంత ఆనందమే ఆనందం, పరమానందం. అక్కడ మృత్యువు ఉండదు. వాసన ఉండదు. మీరు ఈ అక్షయ ఆనందాన్నీ, పరమ సుఖాన్నీ పొందటానికి ఉవ్విళ్ళూరటం లేదా? ఉవ్విళ్ళూరుతూ ఉంటే - రండి. మీ మనస్సునూ, ఇంద్రియాలనూ అదుపు చేయండి. సద్గుణాలను అలవర్చుకోండి; ఆత్మ యొక్క అసలు స్వరూపాన్ని తెలుసుకొనేందుకు కృషిచేయండి. నియమబద్ధంగా ఆత్మ తత్వాన్ని ధ్యానం చేయండి. అప్పుడే మీరు ఆ పరమగంభీరమూ, అపరిమితమూ అయిన ఆనందాన్ని పొందగలుగుతారు, అమరత్వాన్ని పొందగలుగుతారు. అప్పుడు మాత్రమే మీరు అమరపదాన్ని చేరుకోగలుగుతారు.

ఈ శరీరాన్నే ఆత్మగా పరిగణించడం అన్నింటినీ మించిన ఈ భ్రమను విడనాడండి.

అఖండజ్యోతి : సెప్టెంబరు, 1950, 9వ పుట

విశ్వమాతను ఆరాధన చేద్దాం

బ్రహ్మ పదార్థం నిర్వికారమైనది; ఇంద్రియాలకు అతీతమైనది; బుద్ధికి అందనిది. దాన్ని నేరుగా చేరుకునే దారి లేదు. నా యీ జపం రూప ధ్యానం, ప్రార్థన, తపస్సు, సాధన, చింతన, శ్రవణం, కీర్తనం - అన్నీ ఆధ్యాత్మిక ఉపకరణాలు మాత్రమే. సాత్విక మాయద్వారానే, చిత్ శక్తి ద్వారానే జీవునికీ భగవంతునికీ కలయిక జరుగుతుంది. ఆత్మల - పరమాత్మల ఈ కలయికను సాధించే శక్తి గాయత్రియే. ఋషులు ఈమెనే ఉపాసించారు. ఎందుకంటే - శక్తిలేనిదే ముక్తి లేదు. సరస్వతి, లక్ష్మి, కాళి, మాయ, ప్రకృతి, రాధ, సీత, సావిత్రి, పార్వతి మొదలైన వారికి పూజ గాయత్రి పూజయే. తల్లి ద్వారానే తండ్రితో సంబంధం కలుగుతుంది. అందువల్లన - తండ్రి స్థాయికన్న తల్లి స్థాయి ఉన్నతమైనది. మానవప్రాణికి అపారమైన భగవదానంద రాశిని ఆస్వాదించే అదృష్టం గాయత్రిమాత ద్వారానే లభిస్తుంది.

బ్రహ్మ యొక్క ఇచ్చ, గాయత్రి, బ్రహ్మయొక్క శక్తి గాయత్రి. బ్రహ్మయొక్క క్రియ గాయత్రి. ఆమె ద్వారానే జగత్తు యొక్క ఉత్పత్తి, అభివృద్ధి, అవసానముల ప్రణాళిక రూపొందుతుంది. సౌందర్యం, మాధుర్యం, సంపద, కీర్తి, ఆశ, ప్రసన్నత, కరుణ, మైత్రి మున్నగు రూపాలలో ఈ మహాశక్తియే జీవిత క్షేత్రాన్ని ఆనందమయం చేస్తూ ఉంటుంది, తరంగితం చేస్తూ ఉంటుంది. ఈ విశ్వనారిని, ఈ మహాగాయత్రిని ఈ మహామాతను

ఈ మహావిద్యను ఆరాధించి మనం అధికాధిక ఆనందాన్ని పొందటంలో పురోగమించవచ్చు. పరమానంద ప్రాప్తికి శాశ్వత మార్గం ఇదే.

అఖండజ్యోతి : సెప్టెంబరు, 1950, 27వ పుట

సంవేదన శక్తిని వికసింపజేసుకోండి

ఇతరుల దుఃఖానికి ప్రభావితం కావటమే దయ. దుఃఖిత జీవుల పట్ల కలిగే ప్రేమభావనయే దయ. ఈ దయా ప్రవృత్తి వల్ల సంవేదన శక్తి పెరుగుతుంది. దయా ప్రవృత్తికి భక్తి ప్రేమికులతో సన్నిహిత సంబంధమున్నది. మనిషి ప్రాణి అంతఃకరుణయే భగవంతుని నివాసమని నమ్మి భక్తి కలిగి ఉండే మనిషి అందరినీ ప్రేమించగలుగుతాడు. అతడు ఇతరుల దుఃఖాన్ని చూడలేదు. ఇతరులను దుఃఖితులుగా చూచినప్పుడు అతని అంతఃకరుణలో దుఃఖానుభూతి కలుగుతుంది. వెంటనే హృదయం ద్రవిస్తుంది. తన దుఃఖ నివృత్తికై అతడు దుఃఖితుల సహాయంలో నిమగ్నుడవుతాడు. ఆ ఫలితంగా - భక్తి పెంపొందుతుంది. దయాప్రవృత్తి పెరుగుతుంది. ప్రేమభావన జనించినప్పుడు మనిషిలో భక్తి, దయ కలుగుతాయి. ఎప్పుడు దయ కలుగుతుందో అప్పుడే భక్తి మరియు ప్రేమ స్వభావం పెరుగుతాయి. ఇలా ఈ మూడు స్వభావాలకూ పరస్పర సంబంధం ఉన్నది. కనుక - సజ్జనులూ, వివేకులూ దయార్ద్రహృదయులు అవుతారు.

మనకు మన జీవితం పట్ల తమ జీవితాల పట్ల ప్రేమ ఉంటుంది. అలాగే - ఇతర ప్రాణులకు కూడ ఉంటుంది. కనుక - ఇతరులను ఆత్మసమానులుగా పరిగణించి సజ్జనులు సదా దయా సముద్రులు అవుతారు.

పరోపకారం ద్వారా దయాగుణం వికసించిన మేరకు సుఖం - శాంతులు, పెంపొందుతాయి.

అఖండజ్యోతి : అక్టోబరు, 1950, 11వ పుట

నిరాశ తగదు

భయం సందేహాలు నీ అంతఃకరుణపై ఆధిపత్యాన్ని నెరపుతున్నాయి. కనుక నీవు నిరాశగా ఉన్నావు. నీకు నీ యోగ్యతపై అవిశ్వాసం ఏర్పడింది. వైఫల్యం, దురదృష్టం అనే మానసిక ప్రవృత్తులు నిన్ను క్రుంగదీస్తున్నాయి మరియు ఆత్మన్యూనతాభావం నీ మానసిక జగత్తులో తుఫానును రేపుతోంది; నిన్ను అస్తవ్యస్తం చేసింది. ఆలోచనల పరవశత్వంలో నీవు మునిగి ఉన్నావు. గుర్తుంచుకో! ఏదో ఒక పనిని చేపట్టనంత వరకూ

నీవు నీ శక్తిని అంచనా వేయలేవు. తనలో పని చేసే సామర్థ్యం ఉన్నదని తెలుసుకునేంత వరకు మనిషి కుంటుతూనే ఉంటాడు. నీకు బాగా నచ్చిన పనిని, నీ అంతరాత్మ చేయమని చెప్పే పనిని దృఢ సంకల్పంతో తప్పకుండా ప్రారంభించు. భయపడవద్దు. శంకనూ, సందేహాన్ని అవిశ్వాసాన్ని దరిజేరనివ్వకుండా - ప్రారంభించు. ప్రతి మనిషీ ఏదో ఒకపని తప్పక చేయగలుగుతాడు. ధైర్యం కోల్పోకుండా ఉంటే ధైర్యం ఎప్పుడూ జయిస్తుంది.

జీవితం ఒక దీపం. ఆశా, విశ్వాసాల నూనెతో దీపాన్ని నింపితే దీపశిఖకు జీవత్వం వస్తుంది. దీపకిరణాలు ప్రకాశిస్తాయి. నమ్మకం అనే నూనె ఆవిరైపోగానే - దైన్యాల సముద్రంలో మునిగిపోతావు; లేదా మృత్యువు యొక్క శీతల కౌగిలిలో శాశ్వతంగా ఒదిగి పోతావు.

అఖండజ్యోతి : నవంబరు, 1950, 15, 16వ పుటలు

పిల్లలను పెంచే గురుతర బాధ్యత

నీ ఇంటిలో అడుగు పెట్టే నీ ఆత్మస్వరూపులైన ఈ పిల్లలు సమాజాన్నీ దేశాన్నీ నిర్మించే భావిపౌరులు. వారి సద్ విద్య గురించీ వారి ఆత్మ సంస్కరణ గురించీ నీవు శ్రద్ధ వహించాలి. భగవంతుడు నీకు అప్పగించిన కర్తవ్యం అది.

నీ ఇంటి వాతావరణం అనే మూసలో నీ సంతానపు మానసిక వ్యవస్థ వారి అలవాట్లు వారి సాంస్కృతిక స్థాయి రూపొందుతాయి. నీ అన్నతమ్ముల ఎడ దయ, ఉదారత, సంయమనం చూపనప్పుడు - నీ సంతానం నుంచి నీవు ప్రేమను ఎలా ఆశించగలవు. విషయవాసనల నుండి, భోగ విలాసాల నుండి కుత్సిత వాంఛ నుండి నీవు నీ మనస్సును మళ్లించజాలనప్పుడు - వారు కాముకులూ, ఇంద్రియ లోలురూ కాకుండా ఎలా ఉంటారు? మద్యమాంసాలనూ, తినగూడని ఇతర పదార్థాలనూ నీవు ఉపయోగిస్తూ ఉంటే - వారు తమ సహజ పవిత్రతనూ, పాలవంటి స్వచ్ఛతనూ కాపాడుకోగలరు. నీవు సిగ్కూ, లజ్జూ, సభ్యతాలేని నీ అలవాట్లనూ, తిట్లనూ శాపనార్థాలనూ చెడు నడతలనూ వదలనప్పుడు - నీ కొడుకు ఏ విధంగా చెడు అలవాట్లను వదలుకోగలుగుతాడు.

నీ మాట, వ్యవహారణ, రోజువారీ పనులు, నిద్ర, లేవటం - కూర్చోవటం రూపొందించే మూసలో అతని సున్నితస్వభావం అలవాట్లు ఇవన్నీ రూపొందుతాయి. వారు నీ ప్రతి చిన్న విషయాన్నీ చూచి అనుకరిస్తారు. నీవు వారికి ఒక మోడల్, ఒక నమూనా ఒక ఆదర్శం. కనుక - నీ సంతానం మనుషులుగా ఉంటారా, నరపశువులుగా

ఉంటారా అనేది నీ మీదనే ఆధారపడి ఉంది.

అఖండజ్యోతి : జనవరి 1951, 19వ పుట

నిజమైన మిత్రుని ఎంపిక

మిత్రులనూ, మంచి పొరుగువారిని ఎంపికచేయటం చాలా కష్టం. తమ పని చేయించుకోవాలనే స్వార్థభావనతో చాలామంది వ్యక్తులు మీతో మైత్రికి ఉత్సాహ పడతారు. కాని తమ పని పూర్తి కాగానే ఏ సహాయమూ చెయ్యరు. కనుక వ్యక్తి శీలం అలవాట్లు, స్నేహం, విద్య మొదలైన వాటిని పరీక్షించి, చాలా జాగ్రత్తగా మిత్రుణ్ణి ఎంపిక చేయాలి. మీ మిత్రులు ఉదారులుగా, తెలివి కలవారుగా, పురుషార్థులుగా, సత్యపరాయణులుగా ఉండాలి. విశ్వాసపాత్రుడైన మిత్రుడు జీవితానికి ఒక ఔషధం. మన ఉత్తమ సంకల్పాలను సమర్థించేవారుగా, దోషాలు నుంచి పొరపాట్ల నుంచి మనల్ని రక్షించేవారుగా, మన సత్యతనూ, పవిత్రతనూ, మర్యాదనూ పెంచే వారుగా ఉండాలి మనం మన మిత్రులు. మనం చెడు మార్గంలో అడుగుపెడితే, వారు మనల్ని హెచ్చరించాలి. నిజమైన మిత్రుడు మార్గదర్శకుడుగా, విశ్వాసపాత్రుడుగా నిజమైన సానుభూతి కలిగిన వాడుగా ఉండాలి.

దృఢ చిత్తం, సత్య సంకల్పం కలిగిన వారి ద్వారానే ఈ కర్తవ్యం పూర్తవుతుంది. సుగ్రీవుడు రాముడిని ఆశ్రయించినట్లు - ఆత్మబలంకల అటువంటి మిత్రులను మనం ఆశ్రయించాలి.

మిత్రుడు గౌరవనీయుడు, విశుద్ధ హృదయుడు, మృదువు, మరియు పురుషార్థి, శిష్యుడు, సత్యనిష్ఠుడు అయి ఉండాలి. అప్పుడు మనం అతడి నీడలో ఉండగలుగుతాం; ఎలాంటి మోసమూ జరగదని నమ్మగలుగుతాం. మైత్రి ఒక నూతన శక్తికి యోజన.

అఖండజ్యోతి : జనవరి, 1951, 21వ పుట

అంతరాత్మ పిలుపు అందుకో

భగవంతునికి పొగడ్డలు నచ్చవు. ఆయనకు ఎవరి స్తుతీ ఎవరి నిందా అవసరం లేదు. ఆయన ఎవరి పట్లా ప్రసన్నుడు కాడు, అప్రసన్నుడు కాడు. పూజ - ఉపాసన అనేది ఒక విధమైన ఆధ్యాత్మిక వ్యాయామం. దాని ద్వారా మన ఆత్మబలం పెరుగుతుంది. సత్యగుణం పెరుగుతుంది. భగవంతుడు సర్వవ్యాప్తి అని నమ్మేవాడు పాపానికి భయపడతాడు. పోలీసు అధికారి కట్టెదుట నిలిస్తే - చోర ప్రవృత్తికల కలిగిన మనిషి సైతం సాధుపురుషుడుగా వ్యవహరిస్తాడు. అందరికంటే పెద్ద పోలీసు అధికారి అయిన

భగవంతుడు తన లోపలా బయటా నలు వైపులా వ్యాపించి ఉండడాన్ని చూచే వ్యక్తి ఆయన దండనకు భయపడతాడు. పాపం చేయలేడు. ప్రతి ప్రాణిలో భగవంతుణ్ణి చూచే వ్యక్తి అందరితో చక్కగా వ్యవహరిస్తాడు.

ఈ భగవత్ దృష్టిని పొందుటకు భగవంతుని ఆరాధనలోని ముఖ్య ఉద్దేశ్యం. ధ్యానం, ప్రార్థన, పూజ, కీర్తన, జపం మొదలైనవి మనోభూమిలో నాటుకున్న దుష్ట సంస్కారాలను తొలగించి సుసంస్కారాలను స్థాపించే మనో వైజ్ఞానిక ప్రక్రియలు.

ఆ అంతరాత్మ పిలుపు వింటే, దాని సంకేతాల ప్రకారం నడిస్తే - అతి చెడ్డ వ్యక్తి సైతం కొద్ది సమయంలో శ్రేష్ఠుడైన మహాత్ముడు కాగలుగుతాడు. భగవద్గీతలో భగవంతుడు ఇలా అన్నాడు - అన్నీ విడిచి నా శరణు కోరు; నేను నిన్ను “అన్ని పాపాల నుండి విముక్తుణ్ణి చేస్తాను”. నా శరణు అనగా అంతరాత్మ శరణు అని అర్థం.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1951, 5వ పుట

ఆత్మ పరబ్రహ్మ స్వరూపం

మీ మనస్సునూ, ఇంద్రియాలనూ అదుపు చేయండి. సద్గుణాలను నేర్చుకోండి. ఆత్మయొక్క నిజరూపాన్ని తెలుసుకునేందుకు కృషి చేయండి, ఆత్మ తత్వాన్ని నియమబద్ధంగా ధ్యానం చేయండి. అప్పుడే మీరు ఆ మహత్తర గాంభీర్యాన్నీ అపార ఆనందాన్నీ, అమరత్వాన్నీ పొందగలుగుతారు. అప్పుడే అమరపదాన్ని చేరగలరు. ఈ శరీరాన్నే ఆత్మగా పరిగణించడం మహా పాపం. ఈ భ్రమను విడిచిపెట్టండి.

అవిద్య, అజ్ఞానముల అంధకారరూపం నుండి వెలికి రండి. జ్ఞాన సూర్యుని భవ్య జ్యోతిలో ఓలలాడండి. ఈ జ్ఞానాన్ని ఇతరులకు పంచండి. అపవిత్రమైన కోరికలూ, అవిద్య మిమ్మల్ని పెడదారి పట్టిస్తాయి.

కనుక మానవ జీవితం యొక్క ప్రధాన ఆశయం, అంతిమ లక్ష్యం ఆత్మ సాక్షాత్కారాన్ని పొందటమే అని మరుపకండి. బూటకపు ఆడంబరాలలో, మాయలో మోసాల విషవలయంలో చిక్కుకోవద్దు. కల్పనల పగటి కలల నుండి మేలుకోండి. శుష్కమైన, సారహీనమైన ప్రలోభాల వలలో చిక్కుకోకండి. ధృఢమైన, జీవంతో జవంతో తొణికిసలాడుతూన్న గ్రహించండి. మీ ఆత్మను ప్రేమించండి. ఎందుకంటే - ఆత్మయే పరమాత్మ; ఆత్మయే పరబ్రహ్మ సజీవమైన, సాకారమైన సత్యం ఇదే. ఆత్మయే శాశ్వతం. కనుక ఆత్మలోనే స్థిరపడండి. మీరే బ్రహ్మ అనే విషయాన్ని గుర్తించండి. అసలు జీవితం ఇదే.

అఖండజ్యోతి : ఫిబ్రవరి, 1951, 9వ పుట

ఆత్మవాదులం కావాలి మనం

మీ ఆత్మ అందరిలో, అందరి ఆత్మలూ మీలో ఇమిడిఉన్నాయని తెలుసుకో - అని గాయత్రి చెపుతోంది. సమాజపు లాభంలో ఒక భాగాన్ని మీ లాభంగా స్వీకరించండి. ఇతరులకు హాని కలిగించేదీ, అధిక సంఖ్యాకులైన పౌరులపై దుష్ప్రభావాన్ని కలిగించేదీ అయిన స్వలాభం ముమ్మాటికీ విడువదగినదే. కనుక - ఇతరుల దుఃఖాన్ని మీ దుఃఖంగా పరిగణించాలి.

మనపట్ల ఏ వ్యవహారణ సముచితం కాదని మనం అనుకుంటామో, ఆ వ్యవహారణను జరుపకూడదు. తనపట్ల ఇతరులు దుర్వ్యవహారణ జరుపకూడదని ప్రతి ఒక్క మనిషి కోరుకుంటాడు. దొంగతనం, మోసం, విశ్వాస ఘాతుకం, కపటం, గర్వం, నిష్కారం, నమ్మక ద్రోహం, కఠినత్వం కలిగిన వ్యవహారణ తనకు జరుగకూడదనుకొంటాడు. మాధుర్యంతో, నమ్రతతో, ఉదారతతో, నిజాయితీతో సహాయభావనతో కూడిన విధానం అనుసరించబడాలని కోరుకుంటాడు.

మనం ఇతరుల పట్ల ఎటువంటి వ్యవహారణ జరిపితే, మనకు అటువంటి ప్రతిఫలమే లభిస్తుందని గుర్తుంచుకోవాలి. మనం దేన్నీ నాటుతామో దాన్నే కోస్తాము. ఇతరులు మన పట్ల అటువంటి వ్యవహారణ జరుపనప్పటికీ - విశ్వవ్యాప్తమైన ఆత్మకు మన సద్వ్యవహారణ వల్ల కలిగే సుఖం పాక్షికంగా, పరోక్షంగా లభించింది. ఎందుకంటే - చివరికి అన్ని ఆత్మలన్నీ పరస్పర సంబంధం కలిగి ఉంటాయి. మరొకరిని చిన్నవాడుగా, అల్పుడుగా పరిగణించటం అనాత్మవాదం. మనం ఆత్మలం కనుక, మనకు అత్యధిక ప్రయోజనం ఆత్మపరాయణతలో ఉన్నది; మనం ఆత్మ వాదులం కావాలి; ఆత్మ కల్యాణం గురించీ, ఆత్మ గౌరవం గురించీ మననం చేయాలి - అని గాయత్రి చెపుతోంది.

అఖండజ్యోతి, మార్చి, 1951, 6వ పుట.

మీరెలా ఉంటే మీ ప్రపంచం అలా

మనం ఎలా ఉంటామో మన ప్రపంచం అలా ఉంటుంది. మనం సుఖంగా ఉంటే, మన ప్రపంచం మొత్తం సుఖంగా ఉంటుంది. మనం దుఃఖంగా ఉంటే మన ప్రపంచం మొత్తం దుఃఖమయంగా కనిపిస్తుంది - అది ఎంత సుఖమయంగా ఉన్నా.

మన మనఃస్థితి సుఖాన్ని అనుభవిస్తూ ఉంటే, ఈ దుఃఖం కేవలం మన జీవితపు

మెట్లు ఎక్కడాన్ని పరీక్షించేందుకు మాత్రమే లభించిందని మనం భావిస్తే - మనల్ని దుఃఖపు నీడ అయినా తాకలేదు. ఇలా భావిస్తే - మనం దుఃఖాన్ని సుఖంగా మార్చగలుగుతాం; ఆధ్యాత్మ తత్వం వైపు పురోగమిస్తాం; ఇతరుల దుఃఖాన్ని సుఖంగా మార్చగలుగుతాం.

ఇలా చేయటానికి మనకు త్యాగం, తపస్సు అవసరం అవుతాయి. దాని ప్రతి క్రియ మన ఆత్మపై పడుతుంది. మన ఆత్మ వీటన్నింటినీ సహిస్తే మనలో ఒక ఆధ్యాత్మిక శక్తి వికసిస్తుంది. మన ఆలోచనల ద్వారానే దాన్ని మనం నిర్మించుకుంటాం.

మనం నేడు ఎలాంటి పరిస్థితులలో ఉన్నప్పటికీ - మన దృష్టి కోణాన్ని మార్చుకోవాలి. ప్రసన్నత, ఆశ, శాంతి, శక్తి, ప్రయత్నములవైపు మన ఆలోచనలను మళ్లించాలి. కనుకనే - “మీరెలా ఉన్నారో మీ ప్రపంచం అలా ఉంటుంది”, అని చెప్పబడింది.

అఖండజ్యోతి, మార్చి, 1951, 17వ పుట.

మీ దృష్టి కోణాన్ని శ్రేష్ఠంగా ఉంచండి

మీరు నేడు కూడా చెడ్డ పరిస్థితులలో, చెడు వాతావరణంలో చిక్కుకు పోయి ఉంటే- నిరాశ చెందవద్దు; మీ అదృష్టాన్ని నిందించవద్దు. ఈ పరిస్థితికి ఇతరులకు దోషులుగా నిలబెట్టవద్దు. మీ దృష్టి కోణాన్ని మార్చుకోండి. అంతే చెడుకు కారణం మీలోనే ఉన్నది. దానిని అర్థం చేసుకోండి. ఆనందంగా ఘటనను ఘటనాస్థలం ముందుకు రానివ్వండి. ఈ ఘటన మీరు స్వయంగా నిర్మించుకున్నదే. దానిని మీరు త్వరలోనే దూరం చేయగలరు. మీరు మీ దృష్టి కోణాన్ని మార్చుకుంటే, ఎల్లప్పుడూ ఉత్తమ ఆలోచనలలో లీనమై ఉంటే, మీ ఆంతరిక స్థితిని సంస్కరించుకోవాలనే ధృఢ సంకల్పం చేసుకుంటే - మీరు చింతించే బాహ్య జీవితం కూడా సంస్కరించబడుతుంది.

మనము, క్రోధం, చింత, ఈర్ష్య, లోభం మొదలైన అనుచిత మానసిక దోషాలకు గురి అవుతూ ఉన్నతమైన ఆరోగ్యకరమైన జీవితాన్ని ఆశిస్తే - అది అసాధ్యాన్ని కలకనటం మాత్రమే. మన జీవితం సుఖమయం సమున్నతం చేసుకోవాలని నిజంగా కోరుకుంటే - క్రోధం, చింత, ఈర్ష్య మొదలైన చెడు ఆలోచనలను తగ్గించటానికీ, తొలగించటానికీ ప్రయత్నించాలి.

అంతఃకరణంలో ఉన్నత ఆలోచనలను నింపుతూ ఉండండి. సుఖమయ జీవితాన్ని ఆశిస్తూ నిరంతరంగా ముందడుగు వేయండి. మీ స్థితిలో ఆశాజనకమైన సంస్కరణను మీరు చూస్తారు. మీ జీవితాన్ని భారంగా మార్చిన చెడ్డ దశల తగ్గుదలను

మీరు చూస్తారు.

అఖండజ్యోతి, మార్చి, 1951, 17వ పుట.

నిష్కామ కర్మ అంటే.....

కర్మయే అదృష్టం. ప్రయత్నమే నొసటి వ్రాత. నిన్నటి పాలు నేడు పెరుగు అవుతుంది. అలాగే, కర్మ నేడు ప్రారబ్ధమై వెలికివస్తుంది. మన అదృష్టానికి నిర్మాతలం మనమే. మన కర్మ రేఖను వ్రాసేదీ, మన ప్రారబ్ధాన్ని రచించేదీ మనమే. గతంలో చేసిన దాని ఫలితం నేడు కనబడుతోంది. భవిష్యత్తును ఉత్తమంగా, సుఖంగా, శాంతియుతంగా ఆనందదాయకంగా మలచదలచుకుంటే- ఈ కర్తవ్య కర్మను మనం దృఢంగా బలంగా నిర్వహించాలి; మనం కర్మ యోగులం కావాలి. నేటి కర్తవ్యాన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తే రేపటి ప్రారబ్ధాన్ని మనం అత్యంత భయంకరమైన దురదృష్టంగా అనుభవించక తప్పదు. “వైరాగ్యం” అనే పదానికి చెడ్డతనం, పేరాశ, తృష్ణ, దుష్కర్మ, దురాలోచన, సోమరితనం అనే పెడర్థాలు కల్పించడమే అవుతుంది ఆ పని.

కర్మపట్ల వైరాగ్యం పొందడం పొరపాటు. గృహాన్ని తపోవనంగా మార్చే విరాగిగా మారాలి ప్రతి కర్మయోగి. భోగ సాధనాలున్నప్పటికీ వాటిని త్యజించటం నిజమైన వైరాగ్యం లేమితో జరిగే త్యాగం పరీక్షింపబడనిది. పరీక్షా సమయంలో అది విఫలమయ్యే అపకాశం ఉంది. భోగం లభిస్తున్నప్పటికీ త్యాగి కావడం నిజమైన తపస్సు. కర్మయోగి కలవరపడడు. ఎందుకంటే అతడి కేంద్ర బిందువు కర్మ; అతను కర్మ బంధంలో చిక్కుకొనడు; కనుక జీవన్ముక్తి అతనికి అందుబాటులో ఉంటుంది.

అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్, 1951, 6వ పుట.

ఆత్మానుసంధానం, ఆత్మావలోకనం

ఆలోచించకుండా ఏ మాట అనవద్దు. వృధాగా ఒక్క మాటయినా పలుకవద్దు. అనవసరపు పిచ్చాపాటీ తగదు. వీటిని వదిలివేసి, మౌనంగా ఉండు. క్షణ భంగురమైన ఆధి భౌతిక ప్రపంచంలో ఎలాంటి అధికారం చూపవద్దు. నీ కర్తవ్యంపై ఎక్కువ శ్రద్ధ వహించు. హక్కుల గురించి తక్కువగా మాట్లాడు. హక్కుల మాట రాజునికి అహంకారం నుంచి ఉత్పన్నమౌతుంది. ఈ హక్కులు నిరర్థకమైనవి. వీటికోసం పోరాడడం సమయాన్ని, శక్తిని కోల్పోవటమే.

మన జన్మ హక్కు ఈశ్వర జ్ఞానం “అహం బ్రహ్మాస్మి”ని పొందండి. అప్పుడే

మీరు త్యాగ పురుషులు అవుతారు. మీలో సదాచారం, బ్రహ్మచర్యం, సత్యం, దయ, శ్రద్ధ, విశుద్ధ ప్రేమ, సహనశీలత, క్షమ, శాంత స్వభావం మొదలైన సద్గుణాలు ఉంటే అవి పెక్కు దుర్గుణాలను జయిస్తాయి. మీరు మీ పూర్తి శ్రద్ధను దుర్గుణాలపై ఉంచి, వాటిని తొలగించటంలో మెలకువ వహిస్తే అది కూడ క్రమ క్రమంగా తొలగిపోతాయి.

మీరు ఒక మహాత్ముని సాంగత్యంలో ఉంటే - ఆకర్షణీయమైన ఆయన తేజస్సు ప్రభావం వల్ల, ఆయనలోని ఆధ్యాత్మిక విద్యుచ్ఛక్తి ప్రభావం వల్ల మీకు గొప్ప ప్రయోజనం కలుగుతుంది. ఆయన సాంగత్యం మీకు కోటగా పనిచేస్తుంది. చెడు విషయాల ప్రభావం మీపైన ఉండదు. పతనమౌతామనే భయం మీకు ఉండదు. మీరు త్వరగా ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతిని పొందగలుగుతారు.

ఆత్మానుసంధానం ద్వారా, ఆత్మావలోకనం ద్వారా మీలోని దోషాలను తొలగించుకునేందుకు కృషి చేయండి. నిజమైన సాధన ఇదే. ఈ సాధన కఠినమైనప్పటికీ, మీ సర్వస్వాన్ని అర్పించి దాన్ని అనుష్ఠించండి.

అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్, 1951, 8వ పుట.

సత్య దృష్టి, అసత్య దృష్టి

దృష్టులు రెండు - ఒకటి సత్య దృష్టి, రెండవది అసత్య దృష్టి. భావనలలో సుఖ దుఃఖాలను అర్థం చేసుకొని, తనలోపలా, ఇతరుల పట్లా సద్భావాన్ని పెంచటంలో సుఖ సంతృప్తులను పొందేది సత్యదృష్టి. అసత్య దృష్టి ఏదంటే వస్తువులలో, ధనంలో, సౌందర్యంలో, వైభవంలో, భోగం, ఐశ్వర్యంలో ఆనందాన్ని వెతికేది అసత్యదృష్టి. వ్యక్తి ఉన్నత దృష్టి ఆధారంగా ఇచ్చ, కల్పన, యోజన, క్రియ చేస్తాడు. వాటి ప్రకారం అతడి యోగ్యతను బట్టి, కార్యకుశలతను బట్టి, కోరుకున్న వస్తువులు అతడికి లభిస్తూ ఉంటాయి. రెండు దిశలలో ప్రయాణించే రైలు పట్టాలు కలసిన చోట కొద్ది మలుపు, కొద్ది ఎడం ఉంటాయి. ఈ కొద్ది తేడా కారణంగానే, ఒక రైలు కలకత్తా వెళుతుంది, రెండవది బొంబాయి వెళుతుంది. రెండింటి పని ఫలితంలో వేల మైళ్ల తేడా వస్తుంది. దృష్టికోణం సత్యాసత్యాల కొద్దీ తేడా ఒక వ్యక్తిని మహా పురుషునిగా, మరో వ్యక్తిని నికృష్టుడయిన పాపిగా మార్చుతూ ఉచ్చ స్థాయి సద్భావనలు కారణంగా బలహీనుడై తక్కువ ప్రతిభ అల్పవిద్య కలిగిన మనిషి మహాత్మాగాంధీ అవుతాడు. మరో ప్రక్క అపుడవుడు తన ప్రతిభతో, విద్యతో, సామర్థ్యంతో ఇతరులను ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తే వ్యక్తి ఒక్కొక్కప్పుడు నికృష్ట నరపిశాచిగా తయారవుతాడు. ఆంతరిక లక్ష్యంలో కొద్దిపాటి మార్పు వల్ల శరీర,

ప్రాణ, మనస్సుల కోరికలలో, క్రియలలో, ఆశ్చర్యకర పరివర్తన కలుగవచ్చు.

అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్, 1951, 12వ పుట.

ఆవేశం, ఉద్వేగం తగవు

చింత, దుఃఖం, దురాలోచనలు, క్రోధం, ద్వేషం మనసుపై ఒక విధమైన నల్లటి పొరను కప్పుతాయి. ఈ నల్లటి పొర సద్గుణాల సత్య ప్రభావాన్ని లోపలకు చొరనివ్వదు; దుర్గుణాలు తమ పని చేయటంలో సహాయ పడుతుంది. చింతించటం వల్ల శక్తి క్షీణించి పోవటమే కాని, ప్రయోజనమేమీ ఉండదు. ఎంతో నైపుణ్యంతో అత్యు రక్ష చేసుకోవటం ద్వారా, మనస్సును నిరంతరం ధ్యేయంపై లగ్నంచేయటం ద్వారా చింతను నిర్మూలించాలి.

సైతాను గుర్రపు రౌతును తనతోపాటు పెడదారి పట్టిస్తాడు. అలాగే క్రోధ వేగం ఈ సంయమ రహితుడైన ఈ క్రుద్ధ జీవిని ఆవేశంలో పథభ్రష్టుణ్ణి చేస్తుంది.

ప్రయత్న లోపం తగదు. దివ్యజ్యోతి యొక్క దీపాలను వెలగనివ్వని ఇప్పుడు కాంతి లభించింది. ఇప్పుడు నీ ముఖంపై బ్రహ్మతేజం వెలుగుతున్నది. అలుపెరుగని ధ్యేయ సాధన యొక్క శక్తి వల్ల అధ్యాత్మిక మార్గంలో మీరు అత్యున్నత శిఖరాన్ని అధిగమించారు. ఇది అత్యంత అభినందనీయం. నిస్సందేహంగా మీరు గొప్ప ఉన్నతిని పొందారు కాని మీరు ఇప్పుడే మరో శిఖరము ఎక్కాలి, ఒక ఇరుకైన లోయ గుండా వెళ్లాలి. ఇందుకై మరింత ధైర్యపూర్వక ప్రయత్నం, అవశ్యకాలు. మీరు సాత్విక అహంకారాన్ని కూడా క్షాళన చేసుకోవాలి. అప్పుడే మీరు సర్వోత్కృష్ట జీవన లక్ష్యాన్ని పొందగలుగుతారు.

అఖండజ్యోతి, మే, 1951, 7వ పుట

జీవన సాఫల్యానికి కేంద్ర బిందువు ప్రేమ

ప్రేమ ఒక అలౌకిక శక్తి. దీనివలన మనిషికి అంతులేని లాభాలు కలుగుతాయి. ప్రేమ ద్వారా మానసిక వికారాలు దూరమవుతాయి; ఆలోచనలలో కోమలత్వం సిద్ధిస్తుంది, సద్గుణాలు జనిస్తాయి; దుఃఖాలు నశించి, సుఖాలు వృద్ధిపొందుతాయి. అంతేకాదు మనిషి ఆయుష్షు సంపద కూడా పెరుగుతుంది. తన హృదయము నుంచి ప్రేమ భావాన్ని పెకలించివేసే మనిషి జీవితంలోని ఉత్తమోత్తమ భాగాన్ని కోల్పోతాడు. ప్రేమయే మనిషిని సాహసిగా, ధీరుడుగా, సహనశీలిగా రూపుదిద్దుతుంది. ప్రేమ వల్లనే తల్లి తన పుత్రుని

కోసం అనేక కష్టాల్ని సహిస్తుంది; ప్రేమలోపిస్తే- అన్నిరకాల కష్టాలనూ అనుభవించి, అతనికి సుఖాలనిస్తుంది. తాము పడవలసి వచ్చే అవస్థలలో తల్లులు ఇట్టే రోగ గ్రస్తులవుతారు. కాని, ఆ ప్రేమ వారిని రోగం నుంచి రక్షిస్తుంది. పైగా విశుద్ధమైన ప్రేమ వారిని బలిష్ఠులుగా, సుందరులుగా రూపొందిస్తుంది.

ప్రేమ లోపిస్తే గొప్ప గొప్ప సుఖ సాధనాలు మనకు ఏ మాత్రం సంతోషాన్ని ఇవ్వలేవు. ప్రేమ సహాయంతో మనం ఎలాంటి సుఖసాధనాలు లేకపోయినా పరమ సుఖాన్ని పొందగలుగుతాము. తాత్పర్యమేమంటే- ప్రేమ నుండి ప్రపంచంలోని ఉత్తమ విషయాలు సమస్తం జనిస్తాయి. చెడ్డ విషయాలు సమస్తం నశిస్తాయి. సహాయ నిరాకరణ, నిస్సహాయత, మోసం లాంటి ప్రతికూలతలు ప్రేమమయ వ్యక్తికి ఎదురుకావు. ఒకవేళ యాదృచ్ఛికంగా ఎదురయినా ప్రేమలోని వశీకరణ శక్తి ప్రభావంవల్ల అవి వెంటనే అనుకూలతలుగా మారిపోతాయి.

ప్రేమలేనిదే వికాసం లేదు.

అఖండ జ్యోతి, మే, 1951, 30వ పుట

కోరికలకు పరిమితులు

ఆత్మ నిర్మాణం వేరు, కీర్తి కాంక్ష వేరు. సద్గుణాల ద్వారా ప్రతిష్ఠ పొందడం, తమ సౌశీల్యం, ఆదర్శ జీవనం, పరమార్థ సాధన, సమాజ సేవల ద్వారా కీర్తిపొందాలనే ఆకాంక్ష ఇదంతా ఆత్మలోని ఆకలి. దీన్ని పొందటంవల్ల ఆంతరిక సంతృప్తి లభిస్తుంది; అంతరాత్మలో ఉత్సాహం, ఆనందం ఉల్లాసం అభివృద్ధి చెందుతాయి. ఈ ప్రోత్సాహం వల్ల సాఫల్యం వల్ల మనోబలం పెరుగుతుంది; ముందు ముందు మరింత ఉత్సాహంగా ఇటువంటి పుణ్యకార్యాలను సాత్విక ఆచరణలనూ జరపాలనే కోరిక కలుగుతుంది. మన ఇహ పరాల సంస్కరణకూ, పుణ్య సంపాదనకూ ఇవి అవసరం.

ఆత్మ గౌరవం, ఆత్మ సన్మానం, ఆత్మకళ్యాణం, ఆత్మానందం, ఆత్మప్రతిష్ఠ, ఆత్మసంతోషం పొంది మనిషి అంతరాత్మ సంతృప్తి చెందుతుంది. కనుక ఇందుకోసం ప్రయత్నించటం అన్ని విధాలా సముచితం, ఆవశ్యకం. స్వర్గం కోసం, ముక్తి కోసం, ఆత్మ సన్మానం కోసం, కీర్తి కోసం సదాలోచనలు సత్కార్యములు చేస్తే ఈ సాత్విక అభిలాష ప్రశంశనీయమే అవుతుంది. ఇది కీర్తి కాంక్ష కాక, ఆత్మ సంతృప్తి అవుతుంది. ఇది నిందనీయం కాదు, స్వాగతార్హం.

మితిమీరిన కాంక్షలు నిందించబడ్డాయి. సాత్విక రూపంలో ఈ కోరికలు మూడూ

మానవ జీవితంలో ప్రయోజనకరమైనవి, శ్రేయస్కరమైనవి.

అఖండ జ్యోతి, జూన్, 1951, 14వ పుట

చిత్తశుద్ధి అత్యవసరం

వస్తుం మీద రంగు, మురికి, నూనెల మరకలు పడతాయి. గ్రామ ఘోస్ ప్లేటుమీద శబ్దాల ముద్రలు పడతాయి. అలాగే మనస్సుపైన శుభాశుభ కర్తవ్యాల సంస్కారాలు పడతాయి. ఈ సంస్కారములను బయటనుండి ఎవరూ చూడలేరు. అయినా ఉన్నత, పతనం అనేవి ఈ సంస్కారముల వల్లనే కలుగుతూ ఉంటాయి. మురికి దుస్తులు ధరించేందుకు అలవాటుపడిన వ్యక్తి మురికి దుస్తుల దుర్గంధానికి అసహ్య పడడు. దుర్వాసన ఉన్న స్థలంలో నివసించటానికి బాధపడడు. అయితే అతడు కొద్ది కాలంలోనే సుగంధం, దుర్గంధాలను గుర్తించే శక్తిని కోల్పోతాడు. అలాగే మలినమైన మనసున్న మనిషికి పాపకర్మల పట్ల పాపపు ఆలోచనలూ, పాపులతో కలిసి జీవించడమూ అసహ్యం అనిపించవు. అయితే అతను తన మనసును అధఃపతనం చేసుకుంటాడు.

మరోప్రక్క వస్తుంపై అత్తరు పూస్తే కస్తూరి మొదలైన సుగంధ వస్తువులు అద్దితే వస్త్రానికి సువాసన వస్తుంది. స్వచ్ఛమైన వస్త్రాలను ధరిస్తే మనసు ప్రసన్నమౌతుంది. అలాగే పుణ్యకార్యాలు చేయటం వల్ల మనసులో శుభ సంస్కారములు ఉత్పత్తి అవుతాయి; పరోపకారం వంటి శుభ కర్తవ్యాలు చేయటానికి అంతఃప్రేరణ మళ్లీ మళ్లీ లభిస్తూ ఉంటుంది. స్వచ్ఛమైన బట్టలను ధరించటానికి అలవాటుపడిన వ్యక్తికి మలిన వస్త్రాలు ధరించటం, మలిన వస్త్రాలు ధరించిన వారితో కలిసి ఉండడం, లేదా మలినమైన స్థలాలకు వెళ్లడం అసహ్యమనిపిస్తుంది. అలాగే పాపపు ఆలోచనలు, పాపాత్ముని సాన్నిధ్యం, పాపపు స్థలాలకు వెళ్లడం పుణ్యాత్మునికి బాధ కలిగిస్తాయి.

అఖండ జ్యోతి, జూన్, 1951, 17వ పుట